

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – РУСЕ
ОТ
ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ ОТ ГРУПА „СДС – ГРАЖДАНИТЕ“
ПРИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – РУСЕ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТНОСНО: Публикуване за обществено обсъждане и последващо приемане на проект на Наредба за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 63, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Русе, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, внасяме проект на Наредба за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе, заедно с мотиви и проект за решение.

Предлагаме проектът, мотивите и приложенията към него да бъдат публикувани в раздел „Проектонаредби“ на интернет страницата на Общински съвет – Русе за обществено обсъждане при спазване на изискванията на чл. 26, ал. 2–4 от Закона за нормативните актове, при срок за предложения и становища не по-кратък от 30 дни.

МОТИВИ

**към проекта на Наредба за предотвратяване, установяване и ограничаване
на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на
територията на община Русе**

1. Причини, които налагат приемането

Проблемът с неприятните миризми на територията на община Русе е дългогодишен и периодично засяга значителен брой граждани, жилищни квартали и чувствителни обществени територии. Подаваните сигнали често се отнасят до краткотрайни, променливи и зависими от метеорологичните условия прояви, които могат да са приключили до момента на посещението на контролен екип.

Към настоящия момент липсва единен местен ред, който да свързва в една проследима процедура подаването на сигнала, неговата регистрация, първоначалната оценка, оперативната проверка, документирането на метеорологичните условия и вероятните източници, сезирането на компетентните държавни органи и предоставянето на обратна информация на гражданите.

Проектът не цели да замести националното законодателство в областта на качеството на атмосферния въздух, промишлените емисии, комплексните разрешителни, отпадъците, водите или здравната защита. Той създава местен организационен, превантивен и координационен механизъм в рамките на законовите правомощия на общината и Общинския съвет.

2. Правно основание и граници на местната уредба

Правното основание за приемането на проекта се извежда от чл. 21, ал. 1, т. 13 и т. 23 и ал. 2 и чл. 22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 8 от Закона за нормативните актове и чл. 76, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 22 ЗМСМА обосновава административнонаказателните разпоредби на наредбата, доколкото те са свързани с конкретно установено местно задължение.

Чл. 28а, ал. 3 от Закона за чистотата на атмосферния въздух не е използван като пряко основание за приемането на наредбата. Той овластява общинските съвети само по отношение на три конкретни мерки — зони с ниски емисии, ограничаване на определени горива и отоплителни уреди и ограничаване на движението на моторни превозни средства — и не съставлява обща делегация за уреждане на обонятелния дискомфорт като самостоятелна местна материя.

Проектът урежда обществени отношения от местно значение, които не са изчерпателно уредени в единен нормативен акт от по-висока степен: организацията на сигналите, действията на общинските служители, документирането на фактическите обстоятелства, общинския регистър, публичната отчетност и междуинституционалното взаимодействие.

За да не се допуска навлизане в чужда компетентност, проектът изрично предвижда, че:

- не отменя, не изменя и не замества изискванията на нормативните актове от по-висока степен;
- не създава паралелен разрешителен, регистрационен или контролен режим;

- не изменя условията на комплексни разрешителни и други индивидуални административни актове;
- не превръща самото възприемане на миризма или отделна стойност D/T в автоматично административно нарушение;
- при данни за авария, химическо въздействие или риск незабавно се уведомяват компетентните държавни органи;
- административнонаказателна отговорност се ангажира само за конкретно установено действие или бездействие, обявено за нарушение.

3. Цели на проекта

- защита на здравето, спокойствието и качеството на живот на населението;
- създаване на единен и проследим ред за приемане, проверка и приключване на сигналите;
- осигуряване на възможно най-бърза оперативна реакция при активна проява;
- подобряване на качеството, сравнимостта и проверимостта на теренната документация;
- установяване на повторяеми и системни случаи чрез обединяване и анализ на данните;
- координиране на действията на общината с РИОСВ, РЗИ, пожарната, полицията, ВиК оператора и други компетентни органи;
- осигуряване на публичност, отчетност и обратна информация към гражданите.

4. Основни решения, заложи в проекта

Единен формуляр и регистър на сигналите: Въвеждат се минимални данни за място, време, продължителност, характер, посока, физически оплаквания и предполагаем източник, без непопълването на отделно поле да е основание сигналът да бъде отказан.

Оперативни проверки по маршрут и контролни точки: Проверката не се ограничава до еднократно посещение на една точка, а позволява съпоставяне на данни в засегнатата зона и около вероятния източник.

Метеорологична проследимост: Документират се посоката и скоростта на вятъра, температурата, влажността и други условия, които влияят върху разпространението.

Единна описателна скала: Интензивността, неприятността, характерът, постоянството, териториалният обхват и въздействието върху ежедневието се описват по еднакви критерии..

Полево техническо документиране: При осигурена техническа и кадрова готовност може да се използва преносим полеви олфактометър, като резултатът има помощен характер и се оценява в съвкупност с останалите доказателства.

Обонятелна хигиена и подготовка на оценителите: Предвиждат се обучение, проверка на обонятелната чувствителност, предварителни декларации и проследимост на лицата, извършващи сензорно наблюдение.

Карта и анализ на повторемостта: Сигналите и проверките се натрупват в структурирана информационна база, позволяваща пространствен и времеви анализ.

Публичен отчет и периодична оценка: Общината отчита постъпилите сигнали, действията и резултатите и периодично оценява ефективността на наредбата.

5. Финансови и други средства

Прилагането е предвидено поетапно, в три етапа: организационен старт с наличния административен ресурс (до 3 месеца от влизането в сила), минимална техническа готовност — базово теренно оборудване и обучение (до 6 месеца), и специализирана готовност — електронен регистър с карта и евентуално полеви олфактометър — само след доказана необходимост и осигурен бюджет. Приемането и регистрирането на сигнали, определянето на отговорни служители, използването на официални метеорологични данни и междуинституционалната комуникация могат да започнат чрез наличния административен капацитет.

Допълнителни средства могат да бъдат необходими за електронен регистър и карта, минимално теренно оборудване, обучение на служители, специализирани консумативи, техническа проверка и сервиз на оборудването, както и за целеви измервания или лабораторни анализи при конкретни случаи.

Конкретните стойности следва да бъдат определени след инвентаризация на наличния ресурс, техническо задание и индикативно пазарно проучване. Проектът не създава автоматично задължение за разкриване на нови щатни бройки или за закупуване на конкретен модел уред извън утвърдения общински бюджет.

6. Очаквани резултати

- по-бърза и проследима реакция при сигнали;

- намаляване на формалното приключване на случаи само поради липса на миризма в момента на посещението;
- по-качествено документиране и сезиране на компетентните органи;
- по-ранно установяване на системни и повторяеми проблеми;
- по-добра превенция и организация при общински и други дейности от местно значение;
- по-висока прозрачност и доверие в институционалната реакция;
- натрупване на данни, полезни за бъдеща национална нормативна и контролна политика.

7. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз

Проектът е съобразен с принципите на превенция, предпазливост, пропорционалност, високо равнище на защита на човешкото здраве и околната среда, достъп до информация и участие на обществеността.

Той не въвежда технически изисквания към продукти, не създава разрешителен режим, не ограничава свободното движение на стоки и услуги и не определя общовалидни национални гранични стойности за миризми. Теренните методи са уредени като помощни способи за оперативно документиране, а не като заместител на лабораторно изследване или на контрола по специалното екологично законодателство.

8. Обществено обсъждане

Проектът на наредбата, мотивите, проектът за решение и всички приложения следва да бъдат публикувани за срок не по-кратък от 30 дни. След изтичането му следва да бъде публикувана справка за постъпилите предложения и становища с обосновка на неприетите предложения.

Предвид изложеното предлагаме проектът да бъде публикуван за обществено обсъждане и след приключване на консултациите, отразяване на приетите предложения и извършване на окончателен правен и технически преглед да бъде внесен за разглеждане и приемане от Общински съвет – Русе.

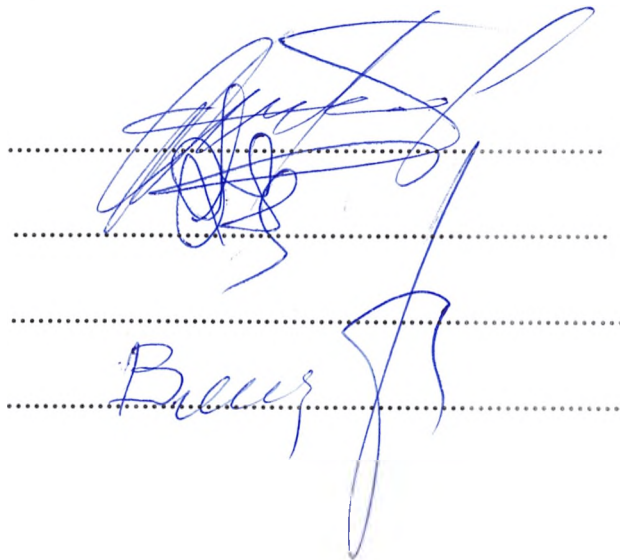
ПРИЛОЖЕНИЯ:

1. Проект за решение;

2. Проект на Наредба за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе;
3. Приложения към проекта на Наредба.

ВНОСИТЕЛИ:

1. Станимир Станчев
2. Елеонора Николова
3. Галичка Николова
4. Веселени Велчев

Handwritten signatures in blue ink on dotted lines. The first signature is a complex, stylized scribble. The second signature is a large, bold, stylized 'S'. The third signature is a large, bold, stylized 'G'. The fourth signature is a large, bold, stylized 'V'.

Дата: 10 август 2026 г.
гр. Русе

ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ

На основание чл. 21, ал. 1, т. 13 и т. 23 и ал. 2 и чл. 22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 8, чл. 26 и чл. 28 от Закона за нормативните актове, чл. 76, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс и чл. 63, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Русе, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, Общински съвет – Русе

РЕШИ:

1. ПРИЕМА Наредба за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе, съгласно приложения проект.
2. Възлага на кмета на община Русе изпълнението на наредбата и предприемането на предвидените в нея организационни действия в рамките на законовите му правомощия, утвърдения общински бюджет и приложимото законодателство.
3. Възлага на председателя на Общински съвет – Русе да организира разгласяването на приетата наредба по установения ред.
4. Наредбата влиза в сила съгласно § 29 от нейните преходни и заключителни разпоредби.

НАРЕДБА

за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С тази наредба се уреждат обществените отношения от местно значение, свързани с:

1. предотвратяването и ограничаването на разпространението на неприятни миризми на територията на община Русе;
2. подаването, регистрирането, обработването и проследяването на сигнали за обонятелен дискомфорт;
3. извършването на проверки и документирането на случаи на неприятни миризми;
4. установяването на вероятни или установени източници на неприятни миризми в рамките на правомощията на органите на общината;
5. предприемането на превантивни, организационни и коригиращи мерки;
6. взаимодействието между органите на община Русе и компетентните държавни, регионални и местни органи;
7. задълженията на физическите лица, юридическите лица и едноличните търговци, извършващи дейности, които могат да причинят обонятелен дискомфорт;
8. контрола и административнонаказателната отговорност за нарушения на наредбата в границите, определени със закон.

(2) Наредбата не отменя, не изменя и не замества изискванията, установени в законите и подзаконовите нормативни актове в областта на опазването на околната среда, чистотата на атмосферния въздух, управлението на отпадъците, водите, здравето, устройството на територията и комплексното предотвратяване и контрол на замърсяването.

(3) Когато за определена дейност, инсталация или източник е установен специален разрешителен, регистрационен или контролен режим, разпоредбите на тази наредба се прилагат, доколкото не противоречат на нормативен акт от по-висока степен и не засягат изключителните правомощия на друг компетентен орган.

Чл. 2. Целите на наредбата са:

1. защита на здравето, спокойствието и качеството на живот на населението;
2. предотвратяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт в жилищни, обществени и чувствителни територии;
3. създаване на единен и проследим ред за реакция при сигнали за неприятни миризми;
4. подобряване на възможностите за установяване на източниците и причините за възникване на случаи на неприятни миризми;
5. въвеждане на превантивни и коригиращи мерки при дейности, които могат да причинят обонятелен дискомфорт;
6. осигуряване на координирани действия между общинските и държавните органи;
7. осигуряване на публичност и отчетност относно постъпилите сигнали, извършените проверки и предприетите мерки;
8. ограничаване на конфликтите между гражданите, операторите и институциите чрез ясни правила, обективно документиране и навременна реакция;
9. осигуряване на незабавна и координирана реакция, когато неприятната миризма може да бъде свързана с наличие на опасни химични вещества, аварийно изпускане или технологично отклонение;
10. идентифициране на ограниченията на наличните системи за измерване по отношение на веществата, които могат да бъдат отделяни от определени дейности;
11. подпомагане на компетентните държавни органи чрез своевременно документиране на случаите, метеорологичните условия, вероятните източници и засегнатите територии.

Чл. 3. При прилагането на наредбата се спазват принципите на:

1. законност;
2. превенция и ограничаване на въздействието при източника;
3. предпазливост при наличие на основателни данни за възможен риск за здравето или околната среда;
4. обективност и проверимост на констатациите;
5. пропорционалност на предприеманите мерки;
6. взаимодействие между компетентните органи;
7. публичност при спазване на изискванията за защита на личните данни, търговската тайна и другата защитена от закона информация;
8. отговорност на лицето, което извършва или организира дейност, способна да причини обонятелен дискомфорт;
9. недопускане чрез прилагането на наредбата да се създава паралелен разрешителен или контролен режим извън предвидения със закон.

Чл. 4. (1) Наредбата се прилага на цялата територия на община Русе.

(2) Разпоредбите на наредбата се прилагат спрямо:

1. физическите лица, които пребивават или извършват дейност на територията на общината;
2. юридическите лица и едноличните търговци, които извършват дейност или експлоатират обекти, съоръжения и инсталации на територията на общината;
3. собствениците, ползвателите, наемателите и лицата, управляващи имоти, обекти и съоръжения, от които могат да се разпространяват неприятни миризми;
4. възложителите, изпълнителите и операторите на дейности, които поради използваните вещества, материали, технологии или образуванияте отпадъци могат да причинят обонятелен дискомфорт.

(3) Наредбата се прилага спрямо постоянни, периодични, инцидентни, аварийни, организирани и дифузни източници на неприятни миризми.

Чл. 5. (1) При прилагането на наредбата се спазват следните разграничения:

1. наличието на възприемаема миризма не означава само по себе си наличие на опасна концентрация на замърсител;
2. липсата на възприемаема миризма не изключва наличието на опасни вещества във въздуха;
3. установяването на обонятелен дискомфорт и установяването на нарушение на нормативно определена норма за качество на атмосферния въздух представляват различни фактически и правни основания;
4. при наличие на данни за непосредствена опасност за здравето, авария, технологично отклонение или превишаване на нормативно установени норми незабавно се уведомяват компетентните държавни органи.

(2) Когато неприятната миризма има химически, дразнещ, задушлив или друг необичаен характер или е придружена от физически оплаквания, липсата на отчетено превишение на показател, наблюдаван от постоянна измервателна станция, не е достатъчно основание за приключване на проверката, ако веществото или групата вещества, които могат да са причинили случая, не се наблюдават от съответната станция.

(3) В случаите по ал. 2 общината, в рамките на своите правомощия, предприема действия за анализ на възможните вещества, вероятните източници и технологичните процеси и при необходимост сезира компетентния орган за извършване на целево измерване, пробовземане или лабораторно изследване.

(4) При преценката по ал. 2 и 3 се отчитат характерът и интензивността на миризмата, броят и местоположението на сигналите, наличието на физически оплаквания, метеорологичните условия, времето на възникване на случая и дейностите, извършвани в вероятната зона на произход.

Чл. 6. За целите на наредбата неприятните миризми се оценяват съобразно:

1. характера им;
2. интензивността;
3. честотата на проявление;
4. продължителността;
5. степента на неприятност;
6. обхвата на засегнатата територия;
7. местоположението и предназначението на засегнатата територия;
8. броя на засегнатите лица;
9. повторемостта при сходни метеорологични, технологични или производствени условия;
10. наличието на един или повече вероятни или установени източници.

Чл. 7. (1) При оценяването на въздействието се отчита по-високата чувствителност на:

1. жилищните територии;
2. детските ясли, детските градини и училищата;
3. лечебните и здравните заведения;
4. домовете за възрастни хора и социалните услуги от резидентен тип;
5. парковете, местата за отдих и спорт и обществените пространства;
6. териториите, предназначени за туризъм, възстановяване и почивка.

(2) Разположението на обект в производствена или промишлена зона не освобождава неговия оператор от изпълнение на задълженията по тази наредба и от предприемане на приложимите технически и организационни мерки за ограничаване на разпространението на неприятни миризми извън границите на обекта.

Чл. 8. При противоречие между разпоредба на тази наредба и нормативен акт от по-висока степен се прилага нормативният акт от по-висока степен.

ГЛАВА ВТОРА

ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ И КЛАСИФИКАЦИЯ НА ИЗТОЧНИЦИТЕ

Чл. 9. По смисъла на тази наредба:

1. „Миризма“ е обонятелно възприятие, възникващо в резултат от наличието във въздуха на едно или повече вещества или смеси от вещества, които могат да бъдат възприети от човешкото обоняние.
2. „Неприятна миризма“ е миризма, която поради своя характер, интензивност, честота, продължителност, степен на неприятност или място на въздействие се възприема като нежелана, натрапчива или смущаваща.
3. „Обонятелен дискомфорт“ е състояние на съществено неудобство, раздразнение или нарушаване на обичайното ползване на жилище, имот, обществено пространство или друга територия, причинено от неприятна миризма.
4. „Случай на неприятна миризма“ е ограничено по време събитие, при което неприятна миризма се възприема в определена територия, независимо дали източникът е установен към момента на подаване на сигнала или извършване на проверката.
5. „Случай на предполагаемо химическо въздействие“ е случай на неприятна миризма с химически, дразнещ, задушлив или друг необичаен характер, при който въз основа на характера на миризмата, физически оплаквания, видима емисия, авария, технологично отклонение, множество независими сигнали или други обстоятелства не може да бъде изключено наличието на вещества с потенциално неблагоприятно въздействие върху здравето или околната среда.
6. „Системен проблем с неприятни миризми“ е повторяемо или продължително възникване на обонятелен дискомфорт в определена територия, установено въз основа на съвкупност от сигнали, проверки, метеорологични данни, техническа информация и други относими доказателства.
7. „Източник на миризма“ е дейност, процес, обект, инсталация, съоръжение, вещество, материал, отпадък, отпадъчна вода, животински или растителен продукт или друго

обстоятелство, от което се отделят вещества с мирисов компонент.

8. „Установен източник“ е източник, за който въз основа на проверка, измерване, документални данни, технологична информация или други доказателства може да се направи обоснован и проверим извод, че причинява конкретен случай на неприятна миризма.

9. „Вероятен източник“ е източник, за който съществуват съвпадащи данни относно местоположението, посоката на вятъра, времето на работа, вида на дейността, характера на миризмата или други относими обстоятелства, но причинната връзка не е окончателно установена.

10. „Неустановен източник“ е случай, при който е документиран случай на неприятна миризма, но наличните данни не позволяват да бъде определен установен или вероятен източник.

11. „Организиран източник“ е източник, от който вещества с мирисов компонент се изпускат чрез определено съоръжение или технически елемент, включително комин, вентилационен канал, отдушник, тръбопровод, резервоар, шахта или друго отвеждащо устройство.

12. „Дифузен източник“ е източник, от който вещества с мирисов компонент се разпространяват неорганизирано от площи, открити съоръжения, насипи, отпадъци, лагуни, пречиствателни съоръжения, открити производствени процеси, товарене, разтоварване или други подобни дейности.

13. „Постоянен източник“ е източник, от който вещества с мирисов компонент се отделят непрекъснато или през преобладаващата част от времето на експлоатация.

14. „Периодичен източник“ е източник, от който вещества с мирисов компонент се отделят през повтарящи се интервали, свързани с определени технологични, производствени, сезонни, комунални или битови дейности.

15. „Инцидентен източник“ е източник, от който вещества с мирисов компонент се отделят за ограничени, непредвидими или трудно предвидими периоди.

16. „Аварийен източник“ е източник, възникнал вследствие на авария, технологично отклонение, повреда, разлив, пожар, прекъсване или неефективна работа на пречиствателен процес или друго извънредно събитие.

17. „Оператор“ е физическо лице, юридическо лице, едноличен търговец или друга организация, която управлява, контролира, експлоатира или носи отговорност за дейност, обект, инсталация или съоръжение, което може да бъде източник на неприятни миризми.

18. „Чувствителна територия“ е територия, в която поради нейното предназначение, обичайно ползване или присъствие на уязвими групи се изисква по-висока степен на защита от обонятелен дискомфорт.

19. „План за управление на миризмите“ е документ, изготвен от оператор или от компетентен общински орган, който определя източниците, рисковите дейности, превантивните и коригиращите мерки, сроковете, отговорните лица и начина за наблюдение и отчитане на резултатите.

20. „Добри практики за управление на миризмите“ са технически, технологични, организационни и хигиенни мерки, насочени към предотвратяване или намаляване на отделянето и разпространението на неприятни миризми.

21. „Интензивност на миризмата“ е степента, в която миризмата се възприема като едва доловима, слаба, отчетлива, силна или много силна съгласно скалата по приложение към наредбата.

22. „Продължителност“ е периодът, през който неприятната миризма се възприема непрекъснато или с кратки прекъсвания в определена територия.

23. „Честота“ е броят на отделните случаи на неприятна миризма, установени или сигнализирани в определен период.

24. „Степен на неприятност“ е описателна оценка на неприятния характер на миризмата и предизвикания обонятелен дискомфорт, извършена по скалата по приложение към наредбата.

25. „Засегната територия“ е територията, в която неприятната миризма е възприета и е причинила или може да причини обонятелен дискомфорт.

26. „Независими сигнали“ са сигнали, подадени от различни лица или домакинства, които не представляват многократно подаване от един и същ подател и съдържат съвпадащи данни за място, време или характер на миризмата.

27. „Масов случай на неприятна миризма“ е случай на неприятна миризма, за който в кратък период са постъпили множество независими сигнали от различни части на една или повече засегнати територии.

28. „Оперативна проверка“ е проверка, извършена по време на случая или във възможно най-кратък срок след неговото възникване, с цел документиране на миризмата, териториалния обхват, метеорологичните условия и вероятните източници.

29. „Експертна проверка“ е проверка, включваща технически, лабораторни, технологични, документални или други специализирани действия, извършени от компетентни или, когато законът изисква това, акредитирани лица, лаборатории или органи.

30. „Карта на миризмите“ е електронно или графично представяне на местата на възприемане, случаите, сигналите, вероятните или установените източници и засегнатите територии на територията на община Русе.

31. „Регистър на миризмите“ е организирана информационна база, съдържаща данни за сигнали, проверки, установени факти, метеорологични условия, вероятни и установени източници, предписания, предприети мерки и резултати от последващ контрол.

32. „Метеорологични условия“ са посоката и скоростта на вятъра, температурата, влажността, атмосферното налягане, температурната инверсия, валежите и други обстоятелства, които могат да повлияят върху разпространението и задържането на миризмите.

33. „Технологично отклонение“ е отклонение от обичайния, проектния или разрешения режим на работа на дейност, инсталация или съоръжение, включително повреда, претоварване, изключване или неефективна работа на пречиствателно или защитно съоръжение, промяна в процес, суровина или материал или друго обстоятелство, което може да доведе до необичайно отделяне на вещества с мирисов компонент.

34. „Целево измерване“ е измерване или пробовземане, насочено към определено вещество, група вещества, процес или предполагаем източник, избрано въз основа на характера на миризмата, технологичната информация, метеорологичните условия и другите данни за конкретния случай.

35. „Постоянна измервателна станция“ е автоматична или друга стационарна система за наблюдение на определени показатели за качеството на атмосферния въздух, която измерва показателите и веществата, за които е технически оборудвана.

36. „Ортоназално определяне на миризма“ е сензорен метод за регистриране, идентифициране и описателно или количествено оценяване на миризми в атмосферния въздух чрез директно възприемане през носната кухина от обучено лице – оценител.

37. „Полева олфактометрия“ е метод за теренно определяне на интензивността на миризма и на отношението на разреждане до прага на усещане чрез преносим полеви олфактометър, който смесва атмосферния въздух с филтриран въздух без мирис в определени съотношения.

38. „Отношение на разреждане до прага на усещане (D/T отношение – Dilution-to-Threshold)“ е числов показател, изразяващ броя на обемите филтриран въздух, необходими за разреждане на един обем въздух с мирисов компонент до праг, при който миризмата става едва доловима за човешкото обоняние.

39. „Назален оценител“ е лице с проверена нормална обонятелна чувствителност, преминало обучение и стандартизирано калибриране на обонянието по приложим метод за ортоназално определяне на миризми.

Чл. 10. (1) За целите на тази наредба източниците и дейностите, способни да причинят неприятни миризми, се класифицират в следните основни групи:

1. промишлени и производствени дейности;
2. дейности по събиране, съхраняване, транспортиране, третиране, оползотворяване и обезвреждане на отпадъци;
3. дейности и съоръжения за отвеждане и пречистване на отпадъчни води, включително

канализационни мрежи, помпени станции, колектори, шахти, септични и локални пречиствателни съоръжения;

4. земеделски, животновъдни и други дейности, свързани с отглеждане на животни, съхраняване и използване на тор, растителни остатъци и органични материали;

5. хранително-вкусова промишленост, производство, преработване и съхраняване на храни, напитки, растителни масла и други органични продукти;

6. ресторантьорство, обществено хранене, кухни, пекарни, месопреработвателни и рибопреработвателни обекти;

7. дейности с горива, нефтопродукти, разтворители, бои, лакове, смоли, химични вещества и смеси;

8. строителни, ремонтни, разрушителни, изкопни и възстановителни дейности;

9. транспортни, товаро-разтоварни и складови дейности;

10. търговски обекти, пазари, складове и временни площадки;

11. битови, комунални и междусъседски дейности;

12. нерегламентирано изгаряне, складиране, изхвърляне или разлагане на отпадъци и други материали;

13. природни и биологични процеси, когато са предизвикани, повлияни или усилены от човешка дейност;

14. други дейности и източници, които могат да причинят обонятелен дискомфорт.

(2) Класификацията по ал. 1 не е изчерпателна и не изключва прилагането на наредбата спрямо други източници, когато са налице данни за причинен или възможен обонятелен дискомфорт.

Чл. 11. (1) Промислените и производствените източници включват най-малко:

1. химически и нефтопреработвателни производства;

2. производство и обработване на бои, лакове, разтворители, пластмаси, каучук, смоли и композитни материали;

3. целулозно-хартиени, текстилни, кожарски и други производства, свързани с използване или отделяне на вещества с мирисов компонент;

4. металургични, леярски и термични процеси;

5. производство на строителни материали;

6. производство и преработване на храни, растителни масла и други органични продукти;

7. инсталации за сушене, ферментация, екстракция, смесване, изпичане и термична обработка;

8. резервоари, силози, производствени площадки, вентилационни и аспирационни системи;

9. аварийни и технологични изпускания.

(2) Включването на дейност в ал. 1 не означава предварително установяване на нарушение, а определя дейността като потенциален източник, спрямо който могат да се прилагат превантивните и контролните процедури по наредбата.

(3) Включването на дейност, обект, инсталация или съоръжение в класификацията по тази глава не предоставя на общинските органи правомощия за контрол по Закона за опазване на околната среда, Закона за чистотата на атмосферния въздух, комплексни разрешителни, разрешителни, регистрационни режими или други специални режими, когато тези правомощия са предоставени на държавен орган. В тези случаи общината извършва действия само в рамките на своята компетентност, документира относимите факти, уведомява компетентния орган и проследява получената информация.

Чл. 12. Източниците, свързани с отпадъци и отпадъчни води, включват най-малко:

1. съдове, площадки и съоръжения за събиране и съхраняване на отпадъци;

2. претоварни станции, сепариращи, компостиращи и други инсталации за третиране на отпадъци и депа;

3. нерегламентирани сметища и замърсени терени;

4. органични, хранителни, животински, растителни и други биоразградими отпадъци;
5. утайки, инфилтрат, отпадъчни течности и остатъчни продукти;
6. канализационни мрежи, шахти, колектори, помпени станции и пречиствателни станции;
7. септични ями, изгребни ями и локални пречиствателни съоръжения;
8. мазниноуловители и други съоръжения за предварително третиране на отпадъчни води;
9. аварийни разливи, запущвания, повреди и прекъсвания на процесите на събиране, отвеждане или третиране.

Чл. 13. Земеделските и животновъдните източници включват най-малко:

1. животновъдни обекти и места за временно или постоянно отглеждане на животни;
2. съхраняване, третиране, транспортиране и използване на животински тор;
3. трупове, животински остатъци и странични животински продукти;
4. силажи, ферментационни процеси и растителни отпадъци;
5. използване на органични торове и други вещества с мирисов компонент;
6. отглеждане на животни в жилищни територии при условия, причиняващи обонятелен дискомфорт;
7. недостатъчно почистване и поддържане на помещения, дворове и съоръжения.

Чл. 14. Източниците, свързани с хранене, търговия и услуги, включват най-малко:

1. ресторанти, кухни, заведения за бързо хранене и кетъринг;
2. пекарни, сладкарски, месарски, рибни и други хранителни обекти;
3. производство, обработване, пържене, печене, пушене и сушене на храни;
4. вентилационни, аспирационни и филтриращи системи;
5. съхраняване на хранителни и органични отпадъци;
6. мазниноуловители, канализационни отклонения и локални съоръжения;
7. пазари, временни търговски площи и обекти на открито.

Чл. 15. Битовите, комуналните и междусъседските източници включват най-малко:

1. натрупване или неправилно съхраняване на отпадъци в имоти, общи части и прилежащи територии;
2. недостатъчно поддържане на санитарни, канализационни и вентилационни съоръжения;
3. отглеждане на животни при условия, причиняващи неприятни миризми извън границите на имота;
4. изгаряне на отпадъци, гуми, пластмаси, текстил, масла и други материали в нарушение на приложимото законодателство;
5. използване или съхраняване на химически вещества, бои, разтворители и други материали по начин, причиняващ обонятелен дискомфорт извън границите на имота;
6. разлагане на растителни, хранителни и животински материали;
7. изпускане на отпадъчни води и течности;
8. други действия или бездействия, при които неприятни миризми се разпространяват извън границите на имота и съществено засягат други лица.

Чл. 16. (1) Според пространствения си обхват случаите и източниците на неприятни миризми се определят като:

1. локални – когато въздействието се проявява преимуществено в непосредствена близост до източника;
2. районни – когато са засегнати части от квартал, населено място или друга обособена територия;
3. широкообхватни – когато миризмата се възприема в значителна част от град Русе, в друго населено място или в повече от едно населено място;
4. трансгранични – когато съществуват данни, че източникът може да се намира извън територията на Република България или въздействието може да преминава държавната

граница.

(2) Определянето на случай или източник като трансграничен не се извършва само въз основа на предположение или отделен сигнал, а след анализ на метеорологични, пространствени и други относими данни.

Чл. 17. (1) При определяне дали е налице системен проблем се оценяват в съвкупност:

1. броят на независимите сигнали;
2. повторяемостта на случаите;
3. продължителността и интензивността;
4. пространственият обхват;
5. характерът и степента на неприятност;
6. времето от денонощието;
7. предназначението на засегнатата територия;
8. наличието на деца, възрастни хора, болни или други уязвими лица;
9. съвпадението между сигналите и резултатите от проверките;
10. метеорологичните условия;
11. съвпадението с определени дейности, производствени операции или технологични режими;
12. данните от предходни случаи;
13. наличието на вероятен или установен източник;
14. предприетите до момента мерки и тяхната ефективност.

(2) Системен проблем може да бъде установен и при малък брой сигнали, когато случаят е с висока интензивност, значителна продължителност, голям териториален обхват или засяга чувствителна територия.

(3) Многократното подаване на сигнали от един и същ подател не се отчита като множество независими сигнали, но съдържащите се в тях данни се регистрират, запазват и анализират.

(4) Липсата на сигнал от определена територия не се приема сама по себе си като доказателство за липса на неприятна миризма.

Чл. 18. (1) Неприятната миризма може да бъде основание за:

1. регистриране на сигнал;
2. извършване на оперативна, последваща или експертна проверка;
3. събиране на допълнителни данни;
4. уведомяване или сезиране на компетентен орган;
5. даване на предписание в рамките на общинската компетентност;
6. изискване за изготвяне на план за управление на миризмите, когато това е предвидено в наредбата;
7. предприемане на други допустими от закона действия.

(2) Самото възприемане на неприятна миризма не е достатъчно основание за налагане на административно наказание, освен когато са установени конкретно действие или бездействие, обявено за нарушение с тази наредба или със закон.

(3) Административнонаказателната отговорност се носи само при доказване на всички елементи на конкретното нарушение по установения в закона ред.

ГЛАВА ТРЕТА

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОГРАНИЧАВАНЕ НА НЕПРИЯТНИТЕ МИРИЗМИ

Чл. 19. (1) Физическите лица, юридическите лица и едноличните търговци организират и осъществяват дейността си по начин, който предотвратява или ограничава до възможния минимум отделянето и разпространението на неприятни миризми извън границите на имота или обекта, в който дейността се извършва.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява чрез прилагане на подходящи технически, технологични, организационни и хигиенни мерки, съобразени с:

1. вида и мащаба на дейността;
2. характера на използваните и отделяните вещества и материали;
3. честотата, продължителността и начина на отделяне на емисиите;
4. местоположението на обекта;
5. разстоянието до жилищни и чувствителни територии;
6. обичайните метеорологични условия;
7. техническата възможност и съразмерността на мерките;
8. условията на издадени разрешителни, регистрационни документи, одобрени проекти и други административни актове.

(3) Мерките по ал. 2 не могат да противоречат на комплексно разрешително, разрешение, регистрационен документ, одобрен инвестиционен проект или друг административен акт, издаден от компетентен орган.

(4) Разпоредбите на този член не се тълкуват като задължение за пълно премахване на всяка възприемаема миризма, когато това е технически невъзможно, а като задължение за полагане на необходимата и разумно дължима грижа за предотвратяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт.

(5) Когато операторът се позовава на техническа невъзможност по ал. 4, той я обосновава с относими технически документи, данни за приложимите технологии и за предприетите мерки, а при необходимост – с актуално техническо становище, изготвено от компетентно лице, което не участва пряко в експлоатацията на проверявания обект. Представянето на такова становище може да бъде изискано с мотивирано писмено предписание само в рамките на правомощията на общинския орган и при спазване на принципа на съразмерност.

Чл. 20. (1) Операторите на дейности и обекти, които могат да бъдат източници на неприятни миризми, са длъжни:

1. да поддържат в техническа изправност съоръженията, инсталациите, вентилационните, аспирационните, филтриращите и пречиствателните системи, за които отговарят;
2. да извършват необходимото почистване, профилактика и техническо обслужване;
3. да не допускат предотвратимо натрупване, разлагане, разлив или неконтролирано разпространение на вещества и материали с мирисов компонент;
4. да съхраняват суровините, продуктите, страничните продукти и отпадъците в подходящи съдове, помещения или съоръжения;
5. да организират своевременното събиране, третиране и предаване на отпадъците по приложимия ред;
6. да ограничават времето, през което вещества и материали с мирисов компонент се намират на открито, когато това е технически възможно;
7. да предприемат незабавни действия при аварии, технологични отклонения, разливи, запушвания и повреди;
8. да съдействат на компетентните органи при законосъобразно извършвани проверки;
9. да изпълняват дадените по надлежния ред задължителни предписания;
10. да съхраняват документите, свързани с предприетите мерки, за предвидения в закона срок или за срока, определен в конкретно предписание.

(2) При техническа възможност дейностите по товарене, разтоварване, прехвърляне, смесване, обработване и съхраняване на вещества и материали с мирисов компонент се извършват в затворени или ограничени пространства или чрез използване на подходящи съдове, покрития и отвеждащи системи.

(3) Не се допуска умишлено заобикаляне, изключване или възпрепятстване на нормалната работа на пречиствателни, филтриращи, аспирационни или други защитни съоръжения.

(4) АLINEЯ 3 не се прилага при ремонт, авария, изпитване или друга обективна необходимост, когато операторът:

1. е предприел възможните компенсиращи мерки;
2. е ограничил продължителността на отклонението;

3. е изпълнил приложимите задължения за уведомяване;

4. е документирал причината и предприетите действия.

Чл. 21. (1) Когато при определена дейност се образуват организирани емисии с мирисов компонент, операторът поддържа съоръженията за улавяне, отвеждане, филтриране и пречистване в състояние, което ограничава неконтролираното изпускане.

(2) Отвеждането на въздух от производствени, търговски, кухненски и други процеси се организира, доколкото е технически възможно и допустимо по закон, така че да се ограничава непосредственото му насочване към:

1. жилищни помещения;

2. прозорци, балкони и тераси;

3. детски, учебни, лечебни и социални заведения;

4. тротоари, входове и други места с постоянно или продължително присъствие на хора;

5. съседни имоти.

(3) Изискването по ал. 2 се прилага при спазване на одобрените инвестиционни проекти, строителните книжа, техническите правила и издадените разрешителни.

(4) При установен системен проблем компетентният общински орган може, с мотивирано писмено искане и в рамките на предоставените му със закон правомощия, да изиска представяне на техническо становище от компетентно или правоспособно лице. В искането се посочват конкретните установени факти, предметът на становището, срокът за представяне и правното основание. Изискването трябва да бъде необходимо и съразмерно на установения проблем.

(5) Когато предложената мярка изисква изменение на одобрен проект, разрешително или друг административен акт, общината изпраща събраните материали на компетентния орган.

Чл. 22. (1) Когато дадена дейност може периодично да причинява неприятни миризми, тя се планира и извършва така, че въздействието върху населението да бъде предотвратено или, когато това не е възможно, ограничено в максимална степен.

(2) При планирането и извършването на дейността по ал. 1 се отчитат:

1. посоката и скоростта на вятъра;

2. вероятността от температурна инверсия или задържане на въздушни маси;

3. близостта до жилищни и чувствителни територии;

4. часовете за почивка и нощният период;

5. очакваната продължителност на дейността;

6. възможността за временно отлагане, ограничаване или промяна на времето, начина, продължителността или организацията на дейността.

(3) Когато по технологични, организационни или други обективни причини въздействието не може да бъде напълно предотвратено, лицето, което извършва дейността, е длъжно да приложи възможните временни мерки за неговото ограничаване.

(4) В случаите по ал. 3 лицето документира причините, поради които въздействието не може да бъде напълно предотвратено, както и предприетите мерки за неговото ограничаване.

(5) Когато операторът разполага с данни, че определена периодична дейност или операция системно причинява значителен обонятелен дискомфорт, той предприема допълнителни организационни или технически мерки за ограничаване на въздействието.

(6) Компетентният общински орган може да даде конкретно мотивирано писмено предписание за организационна или техническа мярка само когато мярката е в рамките на неговите законови правомощия, свързана е с установени факти, технически изпълнима е, съразмерна е и не изисква изменение на разрешително, одобрен проект или друг административен акт, издаден от друг орган.

(7) Алинеи 1–6 не се прилагат, когато отлагането, ограничаването или промяната на дейността би създавало по-голям риск за здравето, околната среда, безопасността на съоръженията или непрекъсваемостта на обществена услуга. В тези случаи операторът документира причините и предприема възможните мерки за ограничаване на въздействието.

Чл. 23. (1) При авария, технологично отклонение или друго извънредно събитие, което е причинило или може да причини широко разпространение на неприятни миризми или предполагаемо химическо въздействие, операторът е длъжен:

1. незабавно да предприеме действия за ограничаване на източника и разпространението;
2. да приложи предвидените за обекта аварийни и защитни процедури;
3. да уведоми компетентните органи, когато това се изисква от закон, разрешително или друг административен акт;
4. да уведоми община Русе при действително или вероятно засягане на населена, обществена или чувствителна територия;
5. да предостави наличната информация за характера на събитието, времето на възникването му, предполагаемата продължителност, възможно засегнатите вещества и предприетите мерки;
6. да документира събитието, технологичния режим и действията по неговото овладяване.

(2) Уведомяването по ал. 1, т. 4 не освобождава оператора от задълженията му за уведомяване на РИОСВ, РЗИ, органите за пожарна безопасност и защита на населението, ВиК оператора или друг компетентен орган.

(3) Уведомяването на общината се извършва без неоправдано забавяне чрез официално обявления за това канал.

(4) Когато съществуват данни за непосредствен риск за здравето или безопасността на населението, общината предприема действията по Глава осма и ясно обозначава предварителния характер на непотвърдената информация.

Чл. 24. (1) Отпадъци, суровини, странични продукти и други материали, способни да отделят неприятни миризми, се съхраняват:

1. в подходящи, технически изправни и, когато е необходимо, затварящи се съдове или съоръжения;
2. върху непропусклива и лесна за почистване повърхност, когато това се изисква според вида им;
3. при условия, които ограничават разливи, разпиляване и проникване в почвата или в непредназначени за това канализационни съоръжения;
4. за възможно най-краткия технологично необходим срок преди използването, третирането или предаването им;
5. при спазване на специалните изисквания на законодателството за управление на отпадъците, водите и опасните вещества.

(2) Съдовете, помещенията и местата по ал. 1 се почистват и поддържат с честота, съобразена с вида и количеството на материалите и с метеорологичните условия.

(3) Не се допуска:

1. оставяне на хранителни, животински, растителни и други биоразградими отпадъци на открито извън определените за това места;
2. смесване на вещества и материали в нарушение на приложимите правила, когато това може да доведе до засилено отделяне на неприятни миризми или опасни газове;
3. изливане на течности с мирисов компонент върху терени, улици, тротоари, зелени площи или в дъждовната канализация;
4. нерегламентирано депониране или заравяне на отпадъци;
5. изгаряне на отпадъци и материали извън разрешените за това съоръжения и случаи.

(4) Когато деяние по ал. 3 представлява нарушение по специален закон, материалите се изпращат на компетентния орган.

Чл. 25. (1) Лицата, които стопанисват ресторанти, кухни, заведения за обществено хранене, пекарни, месопреработвателни, рибопреработвателни и други хранителни обекти, са длъжни:

1. да поддържат в техническа изправност аспирационните, вентилационните и филтриращите системи, за които отговарят;
2. да почистват въздуховодите, филтрите, мазниноуловителите и свързаните съоръжения с

необходимата честота;

3. да съхраняват хранителните и органичните отпадъци в подходящи затворени съдове;
4. да не допускат неоправдано продължително задържане на отпадъци в помещения, дворове, проходи и общи части;
5. да предприемат подходящи мерки при установени при проверка конкретни факти за предотвратимо разпространение на неприятни миризми или при влязло в сила задължително предписание;
6. да представят при законосъобразно поискване документи за почистване, профилактика и предаване на отпадъците, когато са длъжни да ги съхраняват по закон или по влязло в сила предписание.

(2) Когато миризмата се разпространява чрез общи части или общи вентилационни канали на сграда в режим на етажна собственост, проверката се извършва при съобразяване с правата и задълженията на собствениците, ползвателите и органите на етажната собственост.

(3) Общината не разпорежда конструктивно или техническо изменение на обща част на сграда извън предвидените от закона производства.

Чл. 26. (1) Лицата, които експлоатират или стопанисват канализационни съоръжения, помпени станции, шахти, септични ями, изгребни ями, локални пречиствателни съоръжения и мазноуловители, в рамките на възложените им задължения и доколкото контролът по конкретното задължение е предоставен на общината със закон, договор или произтича от общинската собственост върху съоръжението:

1. ги поддържат в техническа изправност;
2. не допускат предотвратимо преливане, продължително задържане, разлив или нерегламентирано изпускане на отпадъчни води и утайки;
3. извършват необходимото почистване, изпразване и профилактика;
4. предприемат своевременни мерки при запущане, повреда или авария;
5. не отвеждат съдържание към места и съоръжения, които не са предназначени за това;
6. предоставят при проверка информацията, която са длъжни да съхраняват и предоставят по закон.

(2) При сигнали за миризми от обществената канализационна мрежа община Русе уведомява ВиК оператора и изисква в рамките на приложимото законодателство информация за:

1. извършената проверка;
2. установената или вероятната причина;
3. предприетите действия;
4. срока за отстраняване на проблема;
5. необходимостта от допълнителни технически или организационни мерки.

(3) Получената информация се отразява в регистъра на миризмите при спазване на изискванията за защита на личните данни, търговската тайна и другата защитена информация.

(4) Когато са необходими действия извън общинската компетентност, общината изпраща събраните материали на компетентния орган или оператор и проследява получения отговор.

Чл. 27. (1) При отглеждане на животни и при съхраняване или използване на животински тор, органични торове, силаж, странични животински продукти и други материали с мирисов компонент се предприемат подходящи мерки за:

1. редовно почистване на помещенията и прилежащите площи;
2. ограничаване на натрупването и разлагането;
3. покриване или затваряне на местата за съхранение, когато това е приложимо и технически възможно;
4. предотвратяване на изтичане на течности;
5. своевременно транспортиране, оползотворяване или предаване;
6. ограничаване на въздействието върху съседни имоти и обществени пространства.

(2) Използването на органични торове се извършва при спазване на специалното законодателство и, когато това е възможно, при отчитане на:

1. близостта до населени и чувствителни територии;
2. посоката и скоростта на вятъра;
3. времето на извършване на дейността;
4. необходимостта от своевременно влягане в почвата.

(3) Разпоредбите на този член не отменят ветеринарномедицинските, санитарните, екологичните и земеделските изисквания, установени с нормативен акт от по-висока степен.

Чл. 28. (1) При строителни, ремонтни, разрушителни и възстановителни дейности не се допуска:

1. изгаряне на строителни отпадъци, опаковки, кабели, изолационни и други материали в нарушение на приложимото законодателство;
2. нерегламентирано използване или съхраняване на разтворители, бои, смоли, битумни и други вещества и материали с мирисов компонент;
3. оставяне на съдове с летливи вещества открити извън технологично необходимото време;
4. изливане на остатъчни материали в почвата, канализацията или върху обществени площи.

(2) Възложителите и изпълнителите, съобразно отговорностите им, предприемат подходящи мерки за затваряне, покриване, проветряване, събиране, съхраняване и предаване на остатъчните материали.

(3) При дейности в непосредствена близост до жилищни и чувствителни територии, когато съществува техническа и организационна възможност, се избират технологии и периоди за изпълнение, които ограничават обонятелния дискомфорт.

Чл. 29. (1) Собствениците, ползвателите и обитателите на имоти са длъжни, в рамките на фактическата и правната си възможност, да ги поддържат по начин, който не допуска разпространението на трайни или повтарящи се неприятни миризми извън границите на имота вследствие на:

1. натрупани отпадъци;
2. отпадъчни води и течности;
3. разлагащи се хранителни, растителни или животински материали;
4. неизправни санитарни, канализационни или вентилационни съоръжения;
5. отглеждане на животни при неподходящи хигиенни условия;
6. неправилно използване или съхраняване на химически вещества и горива;
7. други предотвратими действия или бездействия.

(2) Обичайните битови дейности, извършвани добросъвестно и в разумни граници, не представляват нарушение, освен когато поради начина, честотата, продължителността или мащаба им се създава съществен и повтарящ се обонятелен дискомфорт.

(3) При междусъседски сигнали общинските органи действат само в рамките на законовите си правомощия.

(4) Споровете относно нарушено право на собственост, неоснователно въздействие или непозволено увреждане се решават по съответния гражданскоправен ред, когато не е установено нарушение от общинска компетентност.

Чл. 30. (1) При системен проблем с неприятни миризми компетентният общински орган може, с мотивирано писмено предписание, да изиска план за управление на миризмите за общински обект, общинска услуга или дейност, за която общината разполага с изрично законово контролно правомощие. В останалите случаи органът може да препоръча изготвянето на такъв план или да изпрати събраните материали на компетентния държавен орган.

(2) Планът по ал. 1 се изисква, изготвя, разглежда, изпълнява и актуализира по реда на Глава шеста.

(3) Планът за управление на миризмите не изменя и не замества условията на комплексно разрешително, разрешение, регистрационен документ или друг административен акт,

издаден от компетентен държавен орган.

(4) Когато при изготвянето, разглеждането или изпълнението на плана се установи, че необходимите мерки предполагат изменение на акт по ал. 3, общината изпраща събраните материали и мотивирано становище на компетентния орган за преценка и предприемане на действия по установения ред.

Чл. 31. (1) Мерките по тази глава се определят съобразно характера, тежестта, продължителността и териториалния обхват на установеното или вероятното въздействие.

(2) Не се допуска налагане на мерки, които:

1. са технически неизпълними;
2. са явно несъразмерни спрямо установения проблем;
3. противоречат на нормативен акт от по-висока степен;
4. изискват изменение на разрешително или административен акт, което общината няма правомощие да извърши;
5. създават по-голям риск за здравето, безопасността или околната среда;
6. не са свързани с конкретно установени факти и обстоятелства.

(3) Когато съществуват няколко подходящи мерки, се избира тази, която постига необходимата защита при най-малка административна и икономическа тежест.

(4) Алинея 3 не може да бъде основание за избор на по-слабо ефективна мярка, когато тя не осигурява необходимата защита на населението.

Чл. 32. (1) Нарушението на задължение по тази глава и отговорността на конкретно лице се установяват въз основа на факти и доказателства, събрани по предвидения в закона ред.

(2) При преценката се отчита дали лицето:

1. е могло разумно да предвиди възникването на миризмата;
2. мерките, които е следвало да предприеме, са били изпълними от него с оглед характера на дейността, правата и задълженията му по отношение на обекта и конкретните обстоятелства;
3. е предприело своевременно превантивни действия;
4. е реагирало незабавно при възникване на проблема;
5. е изпълнило дадените предписания;
6. е съдействало на контролните органи;
7. е предприело действия за недопускане на повторно възникване.

(3) Добросъвестното, своевременно и ефективно предприемане на мерки се отчита при определяне на последващите действия и при индивидуализиране на административното наказание.

(4) Имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец се налага само при наличие на предпоставките и по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 33. (1) Община Русе може да разработва и публикува препоръчителни ръководства за добри практики за отделни групи дейности.

(2) Ръководствата по ал. 1 нямат характер на нормативен акт и не могат самостоятелно:

1. да създават задължения;
2. да изменят условията на издадени разрешителни;
3. да бъдат основание за издаване на наказателно постановление.

(3) Спазването на публикуваните добри практики може да се отчита при оценка на положената от оператора грижа за предотвратяване и ограничаване на неприятните миризми.

(4) Неспазването на препоръчителна добра практика само по себе си не представлява административно нарушение.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ПОДАВАНЕ, РЕГИСТРИРАНЕ И ОБРАБОТВАНЕ НА СИГНАЛИ ЗА НЕПРИЯТНИ МИРИЗМИ

Чл. 34. (1) Кметът на община Русе организира единна система за подаване, регистриране, обработване, анализиране и проследяване на сигнали за неприятни миризми на територията на общината.

(2) Системата по ал. 1 е част от организацията за административно обслужване и разглеждане на сигнали в община Русе и осигурява възможност за подаване на сигнали:

1. чрез електронен формуляр на интернет страницата на общината;
2. чрез мобилно приложение или друга електронна платформа, когато такава е създадена;
3. по електронна поща;
4. по телефон на официално обявен общински номер;
5. на място в центъра за административно обслужване;
6. по пощата;
7. чрез друг официално обявен общински канал.

(3) При наличие на данни за непосредствена опасност за живота или здравето, авария, пожар, опасно изпускане или друго спешно събитие подателят се насочва да уведоми и единния европейски номер за спешни повиквания 112.

(4) При масов случай на неприятна миризма или случай на предполагаемо химическо въздействие общината осигурява възможност сигналите, постъпили по различни канали, да бъдат обединени и разглеждани като част от един общ случай, без да се заличава информацията за отделните сигнали и податели.

(5) Не се допуска отказ за регистриране на сигнал само поради това, че към момента на подаването му източникът не е известен.

(6) Сигнал, подаден до общинско звено, което не е пряко компетентно да го разгледа, се предава служебно на определеното по тази наредба звено, без подателят да бъде задължаван да го подава повторно.

Чл. 35. (1) Сигналът съдържа, доколкото е възможно, следните данни:

1. имена и данни за контакт с подателя;
2. точно или приблизително място, на което миризмата е възприета;
3. дата и приблизителен час на началото на случая;
4. продължителност на случая;
5. дали миризмата продължава към момента на подаването;
6. описание на характера на миризмата;
7. оценка на интензивността съгласно скалата по Приложение № 2;
8. дали миризмата е постоянна, периодична, пулсираща, променлива или краткотрайна;
9. посока, от която според подателя идва миризмата, ако може да бъде определена;
10. приблизителна засегната територия;
11. наличие на други лица, които са възприели същата миризма;
12. вероятен източник или вероятна зона на произход, ако подателят има такова предположение;
13. наличие на дим, мъгла, прах, пара, облак, разлив, пожар или друго съпътстващо явление;
14. наличие на физически оплаквания, включително дразнене на очите, носа и гърлото, кашлица, затруднено дишане, главоболие, гадене или замаяване;
15. предприети действия и уведомени други органи;
16. снимки, видеозаписи, документи или други материали, когато са налични;
17. друга информация, която може да подпомогне установяването и документирането на случая.

(2) Липсата на част от данните по ал. 1 не е основание сигналът да не бъде регистриран.

(3) Подателят не е длъжен да посочва вероятен източник, за да бъде сигналът разгледан.

(4) При телефонен сигнал служителят, който го приема, задава необходимите уточняващи въпроси и попълва формуляра по Приложение № 1.

(5) Служителят не може да отказва приемането на телефонен сигнал поради липса на част от данните, когато са посочени най-малко мястото и приблизителното време на случая.

(6) Подателят носи отговорност по установения в закона ред за съзнателно предоставени неверни данни.

Чл. 36. (1) Всеки редовно подаден сигнал се регистрира без неоправдано забавяне и получава уникален регистрационен номер.

(2) На подателя се предоставя потвърждение, съдържащо:

1. регистрационния номер;
2. датата и часа на регистрирането;
3. начина за проследяване на движението на сигнала;
4. информация за възможността да бъдат предоставени допълнителни данни;
5. информация относно обработването и защитата на личните данни;
6. указание за уведомяване на телефон 112 при наличие на непосредствена опасност.

(3) Когато сигналът е подаден устно или по телефон, потвърждението се предоставя по посочен от подателя начин, когато това е технически възможно.

(4) Когато подателят не е предоставил електронен или пощенски адрес, регистрационният номер му се съобщава по телефона или при приемането на сигнала.

(5) Регистрацията на сигнала не означава предварително установяване на случай, нарушение, източник или отговорност на конкретно лице.

Чл. 37. (1) Съобщение, за което не могат да бъдат установени името и данните за контакт с подателя, се третира като анонимна оперативна информация.

(2) Анонимната оперативна информация може да бъде използвана за проверка за наличие на случай, когато:

1. съдържа конкретни данни за място, време и характер на миризмата;
2. съвпада с други постъпили сигнали или налични данни;
3. съдържа информация за авария, пожар, опасно изпускане или непосредствен риск;
4. за същата територия има данни за предходни сходни случаи;
5. компетентният общински орган прецени, че проверката е необходима за защита на значим обществен интерес.

(3) Анонимната оперативна информация:

1. не получава задължително статут на самостоятелна административна преписка;
2. не е самостоятелно достатъчно основание за налагане на административно наказание;
3. може да бъде обединена с други сигнали и доказателства за същия случай;
4. се отразява в регистъра по начин, който позволява анализ на случая.

(4) Технически данни за използвано устройство, мрежа или електронна връзка не се използват за идентифициране на анонимен подател извън предвидените от закона случаи.

(5) Когато подателят впоследствие се идентифицира и потвърди подадената информация, съобщението се регистрира или свързва с редовно подаден сигнал.

Чл. 38. (1) Сигналите се класифицират предварително като:

1. единичен сигнал;
2. повтарящ се сигнал;
3. част от множество независими сигнали;
4. част от вероятен масов случай на неприятна миризма;
5. сигнал за предполагаемо химическо въздействие;
6. сигнал за вероятна авария или непосредствен риск;
7. междусъседски или битов сигнал;
8. сигнал, свързан с обществена или комунална инфраструктура;
9. сигнал, свързан с промишлена или производствена дейност;

10. сигнал с неустановен източник или зона на произход.

(2) Един сигнал може да бъде отнесен към повече от една от категориите по ал. 1.

(3) Предварителната класификация може да бъде изменена след получаване на допълнителни данни.

(4) Класификацията служи за определяне на реда, спешността и обхвата на последващите действия и не представлява окончателно установяване на случай, източник или нарушение.

Чл. 39. (1) Сигналът се разглежда с приоритет като спешен, когато съдържа данни за:

1. задушлива, силно дразнеща или необичайна химическа миризма;
2. дим, пожар, разлив, облак, пара, прах или друга видима емисия;
3. множество едновременно засегнати лица;
4. затруднено дишане, загуба на съзнание или други тежки физически симптоми;
5. случай в детска ясла, детска градина, училище, лечебно заведение, социална услуга или друга чувствителна територия;
6. авария, технологично отклонение или друг инцидент;
7. широкообхватно или бързо разпространяващо се въздействие;
8. едновременно постъпили множество независими сигнали;
9. други обстоятелства, които могат да създадат непосредствен риск за живота, здравето, безопасността или околната среда.

(2) При спешен сигнал определеното общинско звено или длъжностно лице:

1. незабавно предприема действията в общинската компетентност;
2. уведомява компетентните органи според характера на случая;
3. активира оперативния екип, когато са налице условията за това;
4. документира часа и начина на уведомяване;
5. проследява получените отговори и предприетите действия.

(3) Компетентните органи по ал. 2 могат да включват:

1. Регионалната инспекция по околната среда и водите – Русе;
2. Регионалната здравна инспекция – Русе;
3. органите за пожарна безопасност и защита на населението;
4. органите на Министерството на вътрешните работи;
5. ВиК оператора;
6. областния управител;
7. Изпълнителната агенция по околна среда;
8. други компетентни органи и оператори на инфраструктура.

(4) Когато подателят съобщава за непосредствена опасност или тежки физически симптоми, служителят го насочва незабавно да уведоми телефон 112, без това да преустановява действията на общината.

(5) Общинският служител не дава медицински указания извън общообявените препоръки на компетентен здравен орган.

Чл. 40. (1) Когато в кратък период постъпят множество независими сигнали със съвпадащи данни за място, време, характер или посока на разпространение на миризмата, те се групират като вероятен общ случай.

(2) За целите на ал. 1 „кратък период“ е период до два часа, освен когато продължителността, разпространението или други характеристики на случая налагат по-дълъг времеви интервал.

(3) При групирането се отчитат:

1. географското разположение на местата на възприемане;
2. последователността и часовете на постъпване на сигналите;
3. характерът и интензивността на миризмата;
4. предполагаемата посока на разпространение;

5. посоката и скоростта на вятъра;
6. наличието на физически оплаквания и съпътстващи явления;
7. наличието на предходни сходни случаи;
8. дейностите, извършвани в вероятната зона на произход.

(4) Многократното подаване от един и същ подател се свързва с случая, но не се отчита като множество независими сигнали.

(5) При вероятен масов случай на неприятна миризма или предполагаемо химическо въздействие се уведомява оперативният екип и се организират действия във възможно най-кратък срок.

(6) Обединяването на сигналите не лишава отделните податели от право да получат информация за движението и резултата от преписката.

Чл. 41. (1) Обработването на сигнала започва с първоначална служебна проверка, която според случая включва:

1. проверка за други сигнали от същия район и период;
2. проверка на наличните метеорологични данни;
3. проверка за предходни сходни случаи;
4. проверка за известни аварии, ремонти, пожари, разливи или технологични отклонения;
5. определяне на вероятната засегната територия и зона на произход;
6. установяване дали случаят е изцяло или частично от компетентността на общината;
7. определяне на необходимостта от оперативна проверка;
8. определяне на необходимостта от уведомяване на друг орган, съвместни действия, целево измерване или друга специализирана проверка.

(2) Първоначалната служебна проверка започва:

1. незабавно при спешен сигнал, вероятен масов случай на неприятна миризма или предполагаемо химическо въздействие;
2. в рамките на същия работен ден при останалите сигнали, постъпили в работно време, когато това е възможно;
3. в първия следващ работен ден при останалите сигнали, освен когато е организиран дежурен режим или обстоятелствата изискват незабавна реакция.

(3) Сроковете по ал. 2 са срокове за започване на обработването, а не за окончателно приключване на проверката.

(4) Когато случаят е приключил преди започване на проверката, сигналът не се оставя без разглеждане, а се анализира въз основа на всички налични данни.

Чл. 42. (1) Когато сигналът или част от него е от компетентността на друг орган, общината:

1. го изпраща незабавно при данни за риск, авария или предполагаемо химическо въздействие;
2. в останалите случаи го препраща служебно в срок до три работни дни, освен ако приложим закон предвижда друг срок или ред;
3. предоставя наличните относими данни и материали;
4. уведомява подателя за органа, до който сигналът е препратен;
5. отразява изпращането в регистъра.

(2) Препращането не освобождава общината от предприемане на действията, които са в нейната компетентност.

(3) Когато случаят засяга правомощията на повече от един орган, общината може да предложи:

1. съвместна проверка;
2. координационна среща;
3. обмен на данни;
4. едновременно целево измерване и теренна проверка.

(4) Общината изисква информация за предприетите действия и резултата, когато това е допустимо по закон.

(5) При липса на отговор в определения или обичайно необходимия срок общината изпраща напомняне и отразява това обстоятелство в преписката.

Чл. 43. (1) Подателят се уведомява за движението и резултата от разглеждането на сигнала по реда и в сроковете, предвидени в приложимото законодателство.

(2) Предоставената информация включва, доколкото е приложимо:

1. дали е извършена оперативна, документална, съвместна или друга проверка;
2. кои органи са уведомени или сезирани;
3. дали е определен вероятен или установен източник;
4. дали са извършени измервания и кои вещества или показатели са обхванати;
5. дали е дадено предписание;
6. дали са предприети последващи действия;
7. дали преписката е приключена;
8. фактическите и правните основания за приключването.

(3) Информацията се предоставя при спазване на изискванията за защита на личните данни, търговската тайна, служебната, професионалната и класифицираната информация.

(4) Не се допуска окончателният отговор да бъде ограничен единствено до израза „сигналът е препратен по компетентност“, без да се посочи:

1. на кой орган е изпратен;
2. кога е изпратен;
3. какви действия са предприети от общината;
4. има ли получен отговор или резултат.

(5) Когато проверката продължава повече от срока за окончателен отговор, подателят се уведомява за извършените до момента действия и за причините, поради които случаят не е приключен.

Чл. 44. (1) Сигналът или преписката по общия случай може да бъде приключена, когато:

1. са извършени разумно необходимите проверки и не са установени достатъчно данни за случай или нарушение;
2. източникът е установен и са предприети действията в общинската компетентност;
3. сигналът е изпратен на компетентен орган и общината е изпълнила собствените си задължения по случая;
4. е дадено предписание и при необходимост е извършен последващ контрол;
5. предоставените данни са недостатъчни за проверка и не могат да бъдат допълнени;
6. сигналът е свързан с вече образувана преписка за същия случай и не съдържа нови обстоятелства;
7. е установено, че случаят представлява гражданскоправен спор извън общинската компетентност;
8. са налице други предвидени в закона основания.

(2) Приключването на отделен сигнал не води до заличаване на данните за общия случай от регистъра и картата на миризмите.

(3) Когато случаят е документиран, но източникът не е установен, преписката се приключва със статус „неустановен източник“, а данните се запазват за последващ сравнителен анализ.

(4) Неустановяването на източника при единична или закъсняла проверка не се приема като доказателство, че случаят не е съществувал.

(5) Преписка за масов случай на неприятна миризма, предполагаемо химическо въздействие или системен проблем не се приключва само на основание, че при пристигането на проверяващите миризмата вече не е била възприемаема.

(6) Приключването се извършва с мотивирано отбелязване или акт, съдържащ фактическите

констатации, извършените действия и основанията за приключване.

Чл. 45. (1) В община Русе се поддържа електронен регистър на сигналите и случаите на неприятни миризми.

(2) Регистърът съдържа най-малко:

1. регистрационен номер;
2. дата и час на сигнала;
3. място на възприемане;
4. характер, интензивност и продължителност на миризмата;
5. данни за физически оплаквания и съпътстващи явления;
6. брой и географско разпределение на независимите сигнали;
7. метеорологични данни;
8. вероятен, установен или неустановен източник;
9. извършени проверки;
10. извършени измервания и обхванати показатели;
11. уведомени и сезирани органи;
12. дадени предписания;
13. предприети мерки;
14. резултати от последващия контрол;
15. статус и начин на приключване;
16. връзка с други сходни случаи.

(3) Личните данни на подателите се съхраняват отделно от публичната част на системата и се обработват само от оправомощени лица за целите на разглеждането на сигнала и свързаните производства.

(4) Достъпът до пълната информация се предоставя на оправомощени длъжностни лица и компетентни органи при наличие на законово основание.

(5) Сроковете за съхраняване на данните се определят съобразно приложимото законодателство, номенклатурата на делата, целите на обработването и необходимостта от анализ на повтарящи се случаи.

(6) Личните данни не се съхраняват по-дълго от необходимото само поради наличието на по-дълъг срок за съхраняване на обезличените данни за случая.

Чл. 46. (1) Данните от регистъра се използват за поддържане на публичната карта по Глава седма.

(2) В публичната карта могат да се публикуват в обобщен и обезличен вид:

1. дата и приблизителен час на случая;
2. засегнат район или територия;
3. брой постъпили сигнали;
4. общо описание на характера и интензивността на миризмата;
5. посока и скорост на вятъра, когато са налични;
6. статус на проверката;
7. предприети общински действия;
8. сезирани органи;
9. резултат от приключилата проверка.

(3) Наименование на конкретен оператор или обект се публикува като установен източник само когато това е подкрепено с достатъчно официални данни и оповестяването е допустимо по закон.

(4) При неприключила проверка информация за вероятен източник се публикува:

1. само когато това е необходимо за значим обществен интерес или за защита на населението;

2. с изрично уточнение, че източникът не е окончателно установен;
3. без представяне на предположението като доказано нарушение.

(5) В публичната карта не се публикуват:

1. имена, адреси и контакти на подателите;
2. точни данни, чрез които подател или засегнато лице може да бъде идентифицирано;
3. непроверени твърдения или обвинения;
4. медицински данни за конкретни лица;
5. производствена, търговска или друга защитена от закона информация.

Чл. 47. (1) Кметът на общината утвърждава:

1. образеца на формуляр за подаване на сигнал по Приложение № 1;
2. правилата за използване на скалата по Приложение № 2;
3. правила за групиране на сигналите;
4. вътрешен ред за определяне на спешността;
5. правила за обмен на информация между общинските звена;
6. ред за обработване и защита на личните данни;
7. ред за поддържане на регистъра и предоставяне на информация за публичната карта;
8. правила за връзка между отделния сигнал и общата преписка за случая.

(2) Правилата по ал. 1 се публикуват на интернет страницата на общината, с изключение на частите, чието оповестяване:

1. би възпрепятствало контролната дейност;
2. би нарушило защитата на лични данни или друга защитена информация;
3. би създавало риск за сигурността на информационните системи.

(3) Правилата по ал. 1 имат организационен и технически характер и не могат самостоятелно да:

1. създават административни нарушения;
2. въвеждат санкции;
3. ограничават правото на подаване на сигнал;
4. добавят задължителни условия за разглеждане, които не са предвидени в наредбата или в закон.

Чл. 48. (1) Общината извършва текущ и периодичен анализ на постъпилите сигнали и регистрираните случаи.

(2) Анализът включва най-малко:

1. броя на сигналите и случаите;
2. териториите с най-висока повторяемост;
3. часовете, дните и сезоните на възникване;
4. характера и интензивността на миризмите;
5. характерните посоки на вятъра и други метеорологични условия;
6. установените, вероятните и неустановените източници;
7. времето за реакция;
8. извършените проверки и измервания;
9. измерените и неизмерените вещества или показатели, когато тази информация е налична;
10. дадените и изпълнените предписания;
11. резултатите от взаимодействието с други органи;
12. необходимостта от промени в организацията, техническото обезпечаване, плана или нормативната уредба.

(3) Резултатите от анализа се включват в годишния отчет по Глава седма.

(4) Текущият анализ се използва за определяне на системни проблеми, приоритетни

територии и необходимост от измервателни кампании.

Чл. 49. (1) Лицата, подаващи добросъвестно сигнали, не могат да бъдат поставяни в неблагоприятно положение от общинските органи само поради подаването на сигнала.

(2) Не се допуска публично разкриване на самоличността, адреса и контактите на подателя без негово съгласие, освен в предвидените от закона случаи.

(3) Когато участието на подателя като свидетел е необходимо за установяване на нарушение или за друго производство, той се уведомява за:

1. необходимостта от неговото участие;
2. органа и производството, за които се отнася;
3. правата и задълженията му;
4. начина, по който ще бъдат обработвани данните му.

(4) Общината осигурява възможност подателят да посочи дали е съгласен:

1. да бъде потърсен за допълнителна информация;
2. да участва при проверка;
3. да бъде призван като свидетел, когато това е необходимо по закон.

(5) Отказът за участие като граждански наблюдател или за предоставяне на допълнителни сведения не е основание първоначалният сигнал да бъде оставен без разглеждане.

Чл. 50. (1) При повтарящи се сигнали от една и съща територия общината може да организира доброволна мрежа от граждански наблюдатели.

(2) Участието е доброволно и не предоставя на гражданските наблюдатели контролни, разследващи или санкционни правомощия.

(3) Гражданските наблюдатели могат да бъдат обучавани да описват по единен начин:

1. характера и интензивността на миризмата;
2. началото и продължителността на случая;
3. мястото на възприемане;
4. предполагаемата посока на разпространение;
5. метеорологичните условия, които могат да бъдат възприети без специализирано оборудване;
6. промяната на въздействието във времето;
7. съпътстващи явления и предприети действия.

(4) Наблюдателите използват скалата по Приложение № 2 и стандартизиран формуляр, утвърден от кмета.

(5) Данните, предоставени от граждански наблюдатели, имат насочващ, помощен и аналитичен характер. Те се оценяват заедно с останалите данни по случая и не заместват лабораторно измерване, експертна проверка или констатация на контролен орган.

(6) Данните по ал. 5 не установяват нарушение, не установяват отговорност на конкретно лице и не могат самостоятелно да бъдат основание за предписание, санкция или публично посочване на конкретен оператор като източник на неприятна миризма.

(7) При използване на данни от граждански наблюдатели в регистъра, картата или в обобщени анализи се посочва техният характер като гражданско наблюдение, а не като констатация на контролен орган.

(8) Участието в мрежата не е условие за подаване, регистриране или разглеждане на сигнал.

ГЛАВА ПЕТА

ПРОВЕРКИ, ДОКУМЕНТИРАНЕ И УСТАНОВЯВАНЕ НА ИЗТОЧНИЦИТЕ

Чл. 51. (1) Проверки по тази наредба се извършват:

1. по постъпил сигнал;
2. при множество независими сигнали или вероятен масов случай на неприятна миризма;
3. при данни за случай на предполагаемо химическо въздействие;
4. при данни за авария, технологично отклонение или непосредствен риск;

5. при установен системен проблем;
6. за контрол по изпълнение на дадено предписание;
7. по инициатива на кмета на общината или на оправомощено от него длъжностно лице;
8. по искане на или съвместно с друг компетентен орган;
9. в рамките на планов или тематичен контрол.

(2) Проверките могат да бъдат:

1. оперативни;
2. последващи;
3. документални;
4. експертни;
5. съвместни;
6. контролни проверки по изпълнение на предписание.

(3) Видът, обхватът и последователността на проверките се определят според:

1. характера, интензивността и продължителността на случая;
2. пространствения обхват;
3. броя и разположението на сигналите;
4. наличието на физически оплаквания;
5. данните за вероятен източник или зона на произход;
6. риска за населението;
7. необходимостта от специализирани измервания или експертиза.

(4) За един и същ случай могат да бъдат извършени повече от един вид проверки.

Чл. 52. (1) Оперативната проверка се извършва по време на случая или във възможно най-кратък срок след получаването на информация за него.

(2) Оперативна проверка се организира с приоритет при:

1. множество независими сигнали;
2. вероятен масов случай на неприятна миризма;
3. широкообхватно въздействие;
4. сигнал от чувствителна територия;
5. силно дразнеща, задушлива или необичайна химическа миризма;
6. данни за физически оплаквания при повече лица;
7. авария, пожар, разлив или технологично отклонение;
8. повторение на сходен случай при аналогични метеорологични или технологични условия.

(3) Оперативната проверка има за цел:

1. да установи дали към момента на проверката се възприема неприятна миризма;
2. да документира характера, интензивността, постоянството и приблизителния обхват на миризмата;
3. да документира метеорологичните условия;
4. да установи вероятната посока на разпространение;
5. да очертае вероятната зона на произход;
6. да установи вероятни източници;
7. да документира съпътстващи явления и извършвани дейности;
8. да прецени необходимостта от уведомяване на други органи;
9. да прецени необходимостта от целево измерване, пробовземане, експертна или съвместна проверка;
10. да съхрани данни за последващ сравнителен анализ.

(4) Оперативната проверка не замества лабораторно измерване, стандартизирана теренна оценка или експертно заключение, когато такива са необходими.

Чл. 53. (1) За осъществяване на оперативни проверки кметът на община Русе определя със заповед длъжностни лица или оперативен екип.

(2) Заповедта по ал. 1 определя:

1. състава на екипа;
2. ръководителя или координатора;
3. реда за активиране;
4. начина за получаване на информация за масови и спешни сигнали;
5. териториалния обхват на действията;
6. служебните средства за комуникация;
7. начина за документиране;
8. реда за взаимодействие с други общински звена и компетентни органи;
9. организацията извън установеното работно време, когато такава е осигурена;
10. правилата за безопасност на служителите.

(3) В екипа могат да бъдат включвани общински служители с компетентност в областта на екологията, обществената инфраструктура, строителния контрол, управлението на отпадъците, здравната превенция и други относими области.

(4) Включването на лице в екипа не му предоставя правомощия извън определените със закон, длъжностната му характеристика и заповедта по ал. 1.

(5) При необходимост общината може да привлича външни експерти, лаборатории и технически лица по реда на действащото законодателство.

Чл. 54. (1) Преди излизане на място проверяващите анализират наличните данни за:

1. местата и часовете на постъпилите сигнали;
2. характера, интензивността и продължителността на описаната миризма;
3. географското разположение на местата на възприемане;
4. посоката и скоростта на вятъра;
5. температурата, влажността, валежите и атмосферната стабилност, когато данните са налични;
6. предходни сходни случаи;
7. известни промишлени, комунални и други потенциални източници;
8. аварии, пожари, ремонти, товаро-разтоварни операции и необичайни дейности;
9. действащи предписания и планове за управление на миризмите;
10. данни от постоянни измервателни станции и ограниченията на техния измервателен обхват, когато са относими.

(2) При множество сигнали маршрутът на проверката се определя така, че по възможност да обхване:

1. засегнатата територия;
2. вероятната ос на разпространение;
3. точки по и срещу посоката на вятъра;
4. вероятни източници или зони на произход;
5. контролни точки извън засегнатата територия.

(3) Маршрутът и контролните точки могат да бъдат променяни в хода на проверката според текущите метеорологични условия и установените факти.

Чл. 55. (1) При оперативна проверка на място се документират най-малко:

1. дата и точен час;
2. място и географски координати, когато са налични;
3. имената и длъжностите на проверяващите;
4. източникът на използваните метеорологични данни;
5. метеорологичните условия;

6. наличие или липса на възприемаема миризма;
7. характерът на миризмата;
8. интензивността и степента на неприятност съгласно Приложение № 2;
9. постоянството и приблизителната продължителност;
10. предполагаемата посока на разпространение;
11. приблизителният обхват на засегнатата територия;
12. наличие на дим, пара, прах, облак, разлив или други съпътстващи явления;
13. вероятни източници или зони на произход;
14. работещи обекти, инсталации и извършвани дейности;
15. сведения, предоставени от граждани и представители на оператори;
16. данни за физически оплаквания;
17. предприети незабавни действия;
18. необходимостта от последваща, експертна или съвместна проверка.

(2) При възможност оперативната проверка се извършва от повече от едно длъжностно лице.

(3) Когато проверката е извършена от едно лице, това обстоятелство се отбелязва в протокола и не обезсилва направените констатации.

(4) Когато миризмата не се възприема към момента на проверката, това обстоятелство се отбелязва, без автоматично да се приема, че сигналът е неоснователен или че случаят не е съществувал.

(5) В случаите по ал. 4 се анализират всички останали налични данни за случая.

Чл. 56. (1) Оценката на миризмата от проверяващите има описателен и помощен характер.

(2) При описателната оценка се прилага скалата по Приложение № 2 и се отчита:

1. интензивността;
2. степента на неприятност;
3. характерът;
4. постоянството;
5. промяната на въздействието при придвижване;
6. наличието на дразнещо въздействие или съобщени физически оплаквания;
7. влиянието върху обичайните дейности.

(3) Проверяващите не поставят медицински диагнози и не правят окончателни заключения за токсичност, здравен риск или наличие на опасна концентрация без необходимите измервания и експертна компетентност.

(4) При данни за тежки физически оплаквания или оплаквания при множество лица незабавно се уведомяват Регионалната здравна инспекция и другите компетентни органи.

(5) На засегнатите лица може да бъде препоръчано да потърсят медицинска помощ или да се свържат с телефон 112, когато има данни за непосредствен риск.

Чл. 57. (1) За всяка проверка се съставя протокол по Приложение № 3 или друг приложим официален образец.

(2) Протоколът съдържа най-малко:

1. основанието за проверката;
2. номера на сигнала, случая или преписката;
3. датата, часа и мястото;
4. участващите лица и органи;
5. фактическите констатации;
6. метеорологичните данни и техния източник;
7. описанието на миризмата;
8. сведенията за вероятни или установени източници;

9. извършените действия;
10. представените и изисканите документи;
11. изявленията и възраженията на проверяваните лица;
12. дадените устни указания, когато са допустими и не заместват писмено предписание;
13. необходимостта от допълнителни действия;
14. приложенията, снимките, картите и другите материали;

при проверка за установяване на връзка с конкретен източник – посоката и скоростта на вятъра, мястото и часът на възприемане или измерване, посоката на предполагаемо разпространение, разположението на възможните източници и данните, които подкрепят или изключват връзката с конкретен обект, дейност или оператор;

при използване на преносим полеви олфактометър – видът и моделът на уреда, серийният номер, датата на последната проверка, калибриране или сервизно обслужване, документът, удостоверяващ техническата изправност, лицето, извършило измерването, условията на измерване и отчетените стойности;

15. декларациите на оценителите за спазване на изискванията за обонятелна хигиена по чл. 63а, когато при проверката се извършва ортоназално наблюдение или полева олфактометрия;

16. подписите на съставителите.

(3) Когато проверката има за цел установяване на вероятна или съществена фактическа връзка между обонятелния дискомфорт и конкретен обект, дейност или оператор, протоколът съдържа обосновано описание на данните по ал. 2, които подкрепят или изключват връзката с конкретния източник.

(4) Когато в една и съща вероятна зона на произход се намират повече от един възможен източник, протоколът съдържа анализ на данните, които насочват към конкретен източник или не позволяват такъв да бъде определен. Когато е технически и фактически възможно, се извършват и описват сравнителни теренни наблюдения или измервания в точки по посока и срещу посоката на вятъра, включително преди навлизане на въздушния поток към вероятния източник и след преминаването му през зоната на въздействие, както и други данни, позволяващи разграничаване на приноса на отделните източници. При невъзможност за обосновано разграничаване между няколко възможни източника не се ангажира административнонаказателна отговорност само въз основа на отчетена стойност чрез полева олфактометрия.

(5) Когато проверката се извършва в присъствието на представител на проверяван обект, на лицето се предоставя възможност да даде обяснения и възражения.

(6) Отказът на проверяваното лице да подпише протокола се отбелязва и, когато е възможно, се удостоверява от свидетел или второ длъжностно лице.

(7) Отказът за подписване не обезсилва протокола.

(8) Копие от протокола се предоставя на проверяваното лице, когато това се изисква от закона или естеството на проверката, при спазване на изискванията за защита на личните и търговските данни.

Чл. 58. (1) Когато има данни за вероятен или установен източник, проверяващите предприемат действия само в рамките на законовите си правомощия.

(2) Проверка в обект се извършва:

1. при спазване на установения в закона ред;
2. от надлежно оправомощени длъжностни лица;
3. след представяне на служебна идентификация;
4. при спазване на правилата за достъп и безопасност;
5. без необосновано възпрепятстване на дейността.

(3) Проверяващите могат да изискват само документи и сведения, които:

1. са относими към предмета на проверката;
2. лицето е длъжно да съхранява или предоставя по закон, административен акт или тази

наредба;

3. не надхвърлят необходимото за установяване на фактите.

(4) Когато достъпът до обекта, изземването на материали, извършването на пробовземане или изискването на определена информация е от компетентността на друг орган, общината:

1. уведомява компетентния орган;

2. предоставя събраните данни;

3. предлага съвместна проверка, когато това е необходимо.

(5) Тази наредба не създава право на принудителен достъп до жилище, частен имот или производствен обект извън изрично предвидените от закона случаи.

(6) Отказът за доброволен достъп се документира и не се представя автоматично като нарушение, освен когато лицето е било законово длъжно да осигури достъп.

Чл. 59. (1) При проверка на вероятен източник могат да бъдат изискани относими данни за:

1. дейностите, извършвани към часа на случая;

2. производствения и технологичния режим;

3. използваните суровини и материали;

4. товаро-разтоварните операции;

5. работата на пречиствателните, филтриращите и аспирационните системи;

6. аварии, повреди и технологични отклонения;

7. проведена профилактика и ремонт;

8. образувани, съхранявани и предадени отпадъци;

9. действията за предотвратяване и ограничаване на миризмите;

10. уведомленията до други органи;

11. изпълнението на действащи предписания;

12. плана за управление на миризмите, когато такъв е изискан;

13. други данни, пряко свързани с конкретния случай.

(2) Данните се изискват само за периода, процесите и обстоятелствата, които са относими към конкретния случай или системен проблем.

(3) При необходимост операторът посочва кои части от предоставената информация счита за защитени и на какво правно основание.

(4) Позоваването на търговска тайна не освобождава лицето от задължение да предостави информация на компетентен орган, когато това е предвидено със закон.

Чл. 60. (1) Източникът може да бъде определен като вероятен въз основа на съвкупност от преки и непреки данни.

(2) При оценката се отчитат:

1. съвпадението между характера на миризмата и вида на дейността;

2. географското разположение;

3. посоката и скоростта на вятъра;

4. времето на работа или извършването на конкретна операция;

5. повторяемостта при сходни условия;

6. наличието на технологично отклонение;

7. промяната на интензивността при приближаване или отдалечаване;

8. сведенията от независими податели;

9. данните от други органи;

10. лабораторните или инструменталните резултати;

11. данните от предходни сходни случаи;

12. липсата или наличието на други обосновано възможни източници.

(3) Всеки от показателите по ал. 2 се оценява според неговата надеждност, относимост и

съответствие с останалите данни.

(4) Определянето на вероятен източник не е равнозначно на окончателно доказване на административно нарушение.

(5) В протоколите, заключенията и публичната информация вероятният източник ясно се разграничава от установения.

Чл. 61. (1) Източникът се приема за установен, когато събраните доказателства, оценени в тяхната съвкупност, позволяват да се направи обоснован, проверим и непротиворечив извод за причинна връзка между дейността или обекта и конкретния случай.

(2) Изводът по ал. 1 може да се основава на:

1. пряко наблюдение;
2. документирана информация или признание от оператора;
3. установена авария или технологично отклонение;
4. лабораторни или инструментални измервания;
5. динамична олфактометрия;
6. стандартизирана теренна оценка;
7. дисперсионно моделиране;
8. химичен анализ и съпоставяне на вещества;
9. данни от собствен мониторинг;
10. съвместна проверка с компетентен държавен орган;
11. съвкупност от непротиворечиви косвени доказателства.

(3) Не е задължително във всеки случай да са налице всички доказателства по ал. 2.

(4) Когато доказването изисква специализирана експертиза извън възможностите или правомощията на общината, се сезира компетентен орган или се привлича акредитирана лаборатория или правоспособен експерт.

(5) Установяването на източника не означава автоматично установяване на нарушение, ако не са доказани конкретно действие, бездействие или неизпълнено задължение.

Чл. 62. (1) При системен, широкообхватен, повтарящ се или неустановен проблем общината може да организира или възложи експертна проверка в рамките на своите правомощия и бюджетни възможности.

(2) Експертната проверка може да включва:

1. лабораторно изследване;
2. измерване на конкретни химични вещества или групи вещества;
3. динамична олфактометрия;
4. стандартизирана теренна оценка чрез обучени оценители;
5. дисперсионно моделиране;
6. анализ на метеорологични данни;
7. анализ на производствени и технологични режими;
8. проследяване на въздушни маси;
9. картографиране на потенциални източници;
10. сравнителен анализ на предходни случаи;
11. други подходящи научно и технически обосновани методи.

(3) Методът се избира според:

1. целта на проверката;
2. характера на миризмата;
3. предполагаемите вещества;
4. вида на вероятния източник;
5. пространствения и времевия обхват;
6. ограниченията и чувствителността на метода.

(4) Не се допуска използване на метод, който не е подходящ за установяване на търсения факт.

(5) Резултатите се представят в писмен доклад, който съдържа:

1. целта на изследването;
2. използвания метод;
3. обхвата и времето на изследването;
4. ограниченията и неопределеността;
5. получените резултати;
6. направените изводи;
7. условията, при които изводите са приложими.

Чл. 63. (1) Когато се извършват измервания, пробовземане или лабораторни изследвания, те се възлагат на компетентни и, когато законът го изисква, акредитирани лица или лаборатории.

(2) Измерванията и анализите се извършват по приложими национални, европейски или международно признати стандарти и валидирани методики.

(3) В протокола или доклада се посочват най-малко:

1. използваният метод;
2. мястото и времето на пробовземане;
3. метеорологичните условия;
4. използваните технически средства;
5. лицата, извършили измерването;
6. идентификацията и проследимостта на пробата;
7. границата на откриване и другите ограничения на метода;
8. резултатите и тяхното тълкуване.

(4) При пробовземане се осигурява проследимост на пробата от вземането до нейното анализиране и съхраняване.

(5) Общината не определя чрез тази наредба самостоятелни пределно допустими стойности за вещества, емисии или концентрации, когато такива могат да бъдат определени само с нормативен акт от по-висока степен или с разрешителен административен акт.

(6) Липсата на превишение на измерен показател не се тълкува като доказателство за липса на други неизмерени вещества.

Чл. 63а. (1) При оперативни и експертни проверки на терен за документиране на наличието, интензивността, времетраенето, посоката на разпространение и териториалния обхват на неприятни миризми могат да се използват:

1. директно ортоназално наблюдение на терен от обучени оценители по утвърдена методика, съобразена с приложимите стандарти за теренно определяне на миризми, включително БДС EN 16841-1 и БДС EN 16841-2, когато са приложими;

2. полева олфактометрия с преносим полеви олфактометър, когато общината разполага с такъв уред, с обучени лица за работа с него и с документи за техническа изправност, проверка, сервизно обслужване, калибриране или друга проследима процедура за надеждност на теренното измерване, издадени от производителя, упълномощен сервиз, акредитирана лаборатория или друг компетентен технически орган съобразно техническата спецификация на уреда и приложимите стандарти;

3. измерване, пробовземане или експертна оценка от акредитирана лаборатория или компетентен орган, когато това се изисква от закон, от разрешителен режим, от характера на проверката или от необходимостта от лабораторно потвърждение на резултатите;

4. други методи за теренно определяне на миризми, основани на приложими стандарти, добри практики или утвърдени вътрешни правила, доколкото те не противоречат на нормативен акт от по-висока степен.

(2) Данните от ортоназално наблюдение и полева олфактометрия представляват

технически способ за обективизиране и документиране на наличието, интензивността, времетраенето и териториалния обхват на неприятната миризма. Те се прилагат като доказателствено средство в административното производство и се оценяват в съвкупност с останалите относими данни по случая.

(3) Отчетените стойности над праговете, определени в Приложение № 4 към тази наредба, са основание за приемане, че е налице значим обонятелен дискомфорт, освен ако събраните по случая доказателства не обосновават друг извод.

(4) Стойностите по ал. 3 могат да бъдат основание за приоритетна проверка, разширяване на проверяваната територия, уведомяване на компетентен орган, изискване на допълнителна информация, възлагане на експертна проверка, издаване на предписание или предприемане на други действия по тази наредба.

(5) Данните от ортоназално наблюдение и полева олфактометрия не се третират като лабораторно измерване на емисии, като установяване на превишение на норма за качество на атмосферния въздух или като изменение на условия по комплексно разрешително, разрешение, регистрационен документ или друг административен акт, освен когато такова измерване е извършено от компетентен орган или акредитирана лаборатория по приложимия ред.

(6) Данните от полева олфактометрия не освобождават контролния орган от задължението да установи относимите факти, обстоятелства и елементите на конкретното нарушение, когато се ангажира административнонаказателна отговорност. Те могат да обективизират резултата от конкретно действие, бездействие, неизпълнено задължение, технологично отклонение, липса на поддръжка, непредприета мярка или неизпълнено предписание, когато връзката между тях е установена по надлежния ред.

(7) Преносимите полеви олфактометри се използват само когато за тях са налични документи, позволяващи проследяване на техническата им изправност, проверка, сервизно обслужване, калибриране или друга процедура за надеждност. Документите се прилагат към преписката или се посочват в протокола, когато резултатите от уреда се използват като доказателствено средство.

(8) Кметът на община Русе утвърждава указания за използване на ортоназални методи и полева олфактометрия, включително за подготовка на оценителите, условията за извършване на наблюдението, начина на документиране, проверката на уредите, метеорологичните данни, протоколирането и ограниченията при тълкуване на резултатите. Указанията не могат да въвеждат нови нарушения, санкции или числови прагове извън определените в тази наредба и приложенията към нея.

(9) Обонятелната чувствителност на общинските служители, които участват в стандартизирани ортоназални оценки, се проверява най-малко веднъж на 12 месеца чрез приложим стандартизиран тест или друг утвърден метод за калибриране на обонянето. Резултатите се документират и се съхраняват по ред, определен от кмета на общината.

(10) Преди извършване на ортоназално наблюдение или полева олфактометрия лицето, което участва като оценител, е длъжно да спазва протокол за обонятелна хигиена. Най-малко един час преди проверката оценителят не трябва да пуши, да използва парфюм, ароматизирана козметика или други силно ароматни продукти, да консумира храни или напитки със силна миризма, както и да бъде изложен на други интензивни миризми, които могат да повлияят на възприятието му.

(11) Оценителят не участва в ортоназално наблюдение или полева олфактометрия, когато има хрема, запушен нос, остро дихателно заболяване, алергична реакция или друго състояние, което може да повлияе на обонятелната му чувствителност.

(12) Спазването на изискванията за обонятелна хигиена се удостоверява с декларация, подписана от оценителя преди започване на теренното наблюдение или измерване, и се прилага към протокола от проверката. Декларацията съдържа отбелязване, че оценителят носи отговорност по действащото законодателство за неверни данни.

(13) Когато при проверка са отчетени високи стойности чрез полева олфактометрия или е установена миризма с химически, дразнещ, задушлив или друг необичаен характер, общината незабавно преценява необходимостта от уведомяване на РИОСВ, РЗИ, органите

за пожарна безопасност и защита на населението или друг компетентен орган.

(14) Гражданите, преминали обучение като доброволни граждански наблюдатели по реда на тази наредба, могат да извършват насочващо описание на миризмата по скалата в Приложение № 2. Тези данни имат помощен характер и се използват за насочване на проверките и анализа на сигналите.

Чл. 64. (1) При теренна оценка на миризмата се използват приложими стандартизирани методи, когато това е технически и организационно възможно.

(2) Лицата, извършващи стандартизирана сензорна оценка, трябва да са обучени и да отговарят на изискванията на съответния метод.

(3) Описателната оценка на миризма от общински служител не се представя като:

1. лабораторно измерване;
2. динамична олфактометрия;
3. стандартизирана теренна оценка;
4. токсикологично заключение.

(4) Данните от гражданските наблюдатели и подателите на сигнали имат помощен характер и се съпоставят с останалите данни.

(5) Помощният характер на гражданските данни не означава, че те могат да бъдат пренебрегвани при наличие на множество съвпадащи сигнали.

Чл. 65. (1) При анализ на метеорологичните условия се използват данни от надеждни и проследими източници.

(2) Когато са налични, се използват данни за:

1. посоката и скоростта на вятъра;
2. температурата;
3. влажността;
4. атмосферното налягане;
5. температурната инверсия;
6. стабилността на атмосферата;
7. валежите;
8. други показатели, относими към разпространението на миризмата.

(3) Метеорологичните данни се съпоставят с:

1. времето и местоположението на сигналите;
2. предполагаемата ос на разпространение;
3. местоположението на вероятните източници;
4. релефа и застрояването, когато са относими;
5. времето на извършване на производствени или други дейности.

(4) Само посоката на вятъра не е достатъчна за окончателно определяне на източник, но може да бъде съществено доказателство в съвкупност с други данни.

(5) Когато метеорологичните данни са непълни, противоречиви или от отдалечена точка, това ограничение се посочва изрично.

Чл. 66. (1) При съмнение за повече от един източник се извършва сравнителен анализ.

(2) Анализът може да включва:

1. разделяне на засегнатата територия на зони;
2. сравняване на характера на миризмата;
3. проследяване на промените във времето;
4. анализ при различни посоки на вятъра;
5. проверка на едновременни производствени или други процеси;
6. установяване на кумулативно, смесено или последователно въздействие;
7. експертно моделиране;

8. съпоставяне на вещества и характерни мирисови профили.

(3) Когато не може да бъде определен единствен източник, в протокола или заключението се посочват всички обосновано вероятни източници и доказателствата за всеки от тях.

(4) Не се определя числова степен на вероятност, освен когато е използван научно обоснован метод, позволяващ такава оценка.

Чл. 67. (1) При данни за възможен трансграничен произход общината:

1. документираща случая;
2. анализира наличните метеорологични и пространствени данни;
3. уведомява компетентните национални и регионални органи;
4. предоставя събраните материали;
5. отразява действията в регистъра;
6. уведомява подателите за предприетите действия, когато това е приложимо.

(2) Общината не обявява публично чуждестранен източник за установен без достатъчно доказателства и официално потвърждение от компетентните органи.

(3) При повтарящи се данни за трансгранично въздействие кметът може да предложи на компетентните органи:

1. постоянен механизъм за обмен на информация;
2. съвместно наблюдение;
3. обмен на метеорологични и измервателни данни;
4. координирани действия при случай.

Чл. 68. (1) Когато при проверката се установят данни за нарушение или риск от компетентността на друг орган, материалите се изпращат:

1. незабавно при непосредствен риск, авария или предполагаемо химическо въздействие;
2. в останалите случаи в срок до три работни дни, освен ако закон предвижда друг срок.

(2) Изпращането може да включва:

1. сигналите;
2. протоколите;
3. снимките и записите;
4. метеорологичните данни;
5. картите и координатите;
6. сведенията от оператори;
7. експертните и лабораторните резултати;
8. други относими материали.

(3) Общината изисква информация за предприетите действия, когато това е допустимо по закон, и я прилага към преписката.

(4) Когато са налице и данни за нарушение на тази наредба, общината предприема самостоятелни действия в рамките на своята компетентност.

(5) Изпращането на материалите не се представя като окончателно приключване на общинската преписка, докато не са изпълнени действията в общинската компетентност.

Чл. 69. (1) След приключване на проверката се изготвя мотивирано заключение, което съдържа:

1. установените факти;
2. оценка на наличните доказателства;
3. определяне на източника като установен, вероятен или неустановен;
4. данни за наличие или липса на конкретно нарушение;
5. ограниченията на извършената проверка;
6. необходимите последващи действия;
7. предложение за предписание, когато е приложимо;

8. необходимостта от план за управление на миризмите;
9. необходимостта от сезиране на друг орган;
10. необходимостта от последващ контрол;
11. основанията за приключване на преписката.

(2) Заключение не може да съдържа категорични твърдения, които не се подкрепят от събраните доказателства.

(3) При наличие на противоречиви данни те се описват, съпоставят и оценяват изрично.

(4) Когато дадено вещество или група вещества не са измерени, това се отбелязва в заключението.

(5) Заключение разграничава:

1. установения случай;
2. вероятния или установения източник;
3. наличието или липсата на конкретно нарушение.

Чл. 70. (1) Когато при проверката не е възприета миризма и не е установен източник, но сигналите са многобройни, съвпадащи, повтарящи се или съдържат данни за предполагаемо химическо въздействие, преписката не се приключва само на това основание.

(2) В случаите по ал. 1 могат да се предприемат:

1. засилено наблюдение;
2. допълнителни оперативни проверки;
3. анализ на предходни случаи;
4. поставяне или използване на подходящи мобилни измервателни средства;
5. организиране на гражданска наблюдателна мрежа;
6. изискване на информация от вероятни източници;
7. съвместна проверка;
8. експертно проучване;
9. целево измерване или пробовземане;
10. сравнение с технологични и метеорологични данни.

(3) При избора на действия се отчита вероятността случаят да е приключил преди пристигането на проверяващите и възможността за неговото повторение.

(4) Преписката се приключва след извършване на разумно необходимите действия и с мотивирано заключение.

(5) Приключването със статус „неустановен източник“ не заличава случая от регистъра и не пречи повторното използване на данните при бъдещ сравнителен анализ.

Чл. 71. (1) За контрол по изпълнение на предписание се извършва последваща проверка.

(2) При последващата проверка се установява:

1. дали мерките са изпълнени в срок;
2. дали са изпълнени в пълен обем;
3. дали са технически и фактически действащи;
4. дали е намалена честотата, интензивността или продължителността на случаите;
5. дали са възникнали нови проблеми или вторични въздействия;
6. дали е необходимо изменение или допълване на мерките.

(3) Изпълнението само по документи не се приема за достатъчно, когато характерът на мярката изисква проверка на място.

(4) Когато ефективността на мярката може да бъде оценена само при определени технологични или метеорологични условия, контролът се организира и при такива условия, доколкото е възможно.

(5) Резултатът се отразява в протокол и в регистъра.

Чл. 72. (1) Доказателствата и материалите, събрани при проверките, се съхраняват по начин,

който гарантира тяхната цялост, проследимост и връзка с конкретната преписка.

(2) Електронните снимки, видеозаписите, картите, метеорологичните справки и другите файлове се обозначават, когато това е възможно, с:

1. дата и час;
2. място;
3. автор или източник;
4. номер на преписката;
5. кратко описание на съдържанието.

(3) При предоставяне на материали от граждани се отбелязва:

1. лицето или източникът, който ги е предоставил;
2. датата на предоставянето;
3. дали са оригинални или копие;
4. дали автентичността им е проверена;
5. дали са извършвани изменения или обработка.

(4) Материали с неустановен произход могат да бъдат използвани като оперативна информация, но не и като единствено доказателство за налагане на административно наказание.

(5) При пробовземане се съставя отделен протокол и се осигурява проследимост на пробата.

(6) Достъпът, копирането и предоставянето на материалите се извършват при спазване на приложимите правила за защита на данните и доказателствата.

Чл. 73. (1) Кметът на общината утвърждава методика за оперативни проверки и документиране на случаи на неприятни миризми.

(2) Методиката урежда:

1. реда за активиране на екипа;
2. минималното оборудване;
3. организацията на маршрута и контролните точки;
4. използването на скалата по Приложение № 2;
5. използването и документирането на метеорологични данни;
6. попълването на протокола по Приложение № 3;
7. правилата за снимки, видеозаписи и електронни файлове;
8. критериите за експертна и съвместна проверка;
9. реда за обмен на информация;
10. правилата за безопасност на служителите;
11. реда за съхраняване и проследимост на материалите;
12. действията при предполагаемо химическо въздействие.

(3) Методиката има организационен и технически характер и не може самостоятелно да:

1. създава административни нарушения или санкции;
2. разширява правомощията на общинските органи;
3. въвежда право на достъп или изискване на информация извън предвиденото в закона;
4. изменя доказателствените правила по административнонаказателните производства.

(4) Частите от методиката, които не съдържат защитена или оперативна чувствителна информация, се публикуват на интернет страницата на общината.

ГЛАВА ШЕСТА

ПРЕДПИСАНИЯ, КОРИГИРАЩИ МЕРКИ И ПЛАНОВЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МИРИЗМИТЕ

Чл. 74. (1) Когато при проверка са установени нарушения на тази наредба, конкретен риск от възникване или продължаване на обонятелен дискомфорт или необходимост от предприемане на превантивни или коригиращи действия, компетентният общински орган може, в рамките на законовите си правомощия, да издаде задължително писмено

предписание.

(2) Предписание може да бъде издадено на:

1. оператора на дейността или обекта;
2. собственика или ползвателя на имота;
3. лицето, което управлява или контролира съответната дейност, инсталация или съоръжение;
4. възложителя или изпълнителя на дейността, когато установеният проблем е свързан с действия или бездействия, за които той отговаря;
5. друго лице, което по закон или договор носи отговорност за установеното действие или бездействие.

(3) Предписание не се издава на лице, за което не са събрани достатъчно данни, че:

1. носи отговорност за установеното действие или бездействие; или
2. мерките, които следва да бъдат предписани, са изпълними от адресата с оглед характера на дейността, правата и задълженията му по отношение на обекта и определения срок за изпълнение.

(4) Когато изпълнението зависи от повече от едно лице, в предписанието се посочват конкретните задължения на всяко от тях.

(5) Издаването на предписание не представлява само по себе си установяване на административно нарушение и не пречи образуването на административнонаказателно производство, когато са налице законовите предпоставки за това.

(6) Предписанието по тази наредба може да съдържа само мерки, които са в рамките на компетентността на общинските органи и са свързани с предотвратяване, ограничаване, документиране или отстраняване на конкретно установени факти и обстоятелства. С предписание не могат да се изменят условията на комплексно разрешително, разрешение, регистрационен документ, одобрен инвестиционен проект или друг административен акт, издаден от компетентен държавен орган.

(7) Когато необходимата мярка предполага изменение на акт, издаден от друг компетентен орган, общината не разпорежда изпълнението ѝ самостоятелно, а изпраща събраните материали и мотивирано становище на компетентния орган за преценка и действия по установения ред.

Чл. 75. (1) Писменото предписание съдържа най-малко:

1. наименованието на органа, който го издава;
2. правното и фактическото основание;
3. данните за адресата;
4. описание на установените факти;
5. конкретното действие или бездействие, което трябва да бъде преустановено, отстранено или ограничено;
6. конкретните мерки, които трябва да бъдат предприети;
7. срока за изпълнение;
8. начина за удостоверяване на изпълнението;
9. необходимостта от последваща проверка;
10. последиците от неизпълнението;
11. реда и срока за оспорване, когато предписанието подлежи на самостоятелно обжалване;
12. датата, името, длъжността и подписа на издателя.

(2) Предписанието трябва да бъде ясно, точно, изпълнимо, мотивирано и съразмерно на установения проблем.

(3) Не се допуска даване на предписание, което:

1. не определя конкретно дължимото поведение;
2. изисква технически невъзможна мярка;

3. поставя изпълнението изцяло в зависимост от трето лице, което не е адресат;
4. противоречи на закон, разрешително, одобрен проект или друг административен акт;
5. засяга правомощия, предоставени изключително на друг орган;
6. налага явно несъразмерна тежест спрямо характера и мащаба на установения проблем;
7. не е свързано с конкретно установени факти.

(4) Когато окончателното техническо решение изисква специализирана експертиза, предписанието може да задължи адресата да представи становище, проект, график или план, изготвен от компетентно или правоспособно лице.

(5) Представянето на становище, проект или план не освобождава адресата от незабавното изпълнение на възможните временни мерки.

Чл. 76. (1) Срокът за изпълнение на предписанието се определя според:

1. характера и тежестта на установения проблем;
2. риска за здравето и околната среда;
3. продължителността и повторяемостта на въздействието;
4. техническата сложност на необходимите мерки;
5. необходимостта от доставка, проектиране, съгласуване или разрешаване;
6. възможността за незабавни временни мерки;
7. необходимостта от непрекъсваемост на обществена услуга;
8. необходимостта от безопасна работа на съоръжението.

(2) Когато мярката може да бъде изпълнена незабавно, срокът се определя в часове или дни.

(3) При мерки, изискващи техническо проектиране, строителни или технологични промени, могат да бъдат определени:

1. срок за представяне на техническо решение или план;
2. междинни срокове;
3. краен срок за изпълнение;
4. срок за доказване на постигнатия резултат.

(4) Определянето на по-дълъг срок не освобождава адресата от задължението незабавно да предприеме възможните временни мерки за ограничаване на въздействието.

(5) Когато изпълнението изисква административен акт на друг орган, адресатът е длъжен да предприеме своевременно действия за неговото издаване и да представи доказателства за това.

Чл. 77. (1) С предписанието могат да бъдат разпоредени една или повече от следните мерки, когато са в компетентността на общината:

1. почистване, отстраняване или подходящо съхраняване на отпадъци, суровини, течности и други материали с мирисов компонент;
2. преустановяване на нерегламентирано изгаряне, изливане, складиране или третиране на материали;
3. отстраняване на разлив, теч, запушване или друга установена неизправност;
4. почистване и профилактика на мазиноуловители, шахти, съдове, помещения и локални съоръжения;
5. възстановяване на нормалната работа на вентилационни, аспирационни, филтриращи или други защитни системи;
6. затваряне, покриване или ограничаване на открити източници;
7. промяна в организацията на съхраняване, товарене, разтоварване или транспортиране;
8. своевременно предаване на отпадъци на лица, които имат право да извършват съответната дейност;
9. извършване на техническа проверка от компетентно лице;
10. представяне на документи за профилактика, почистване, ремонт, транспортиране или предаване на отпадъци;

11. водене на дневник за дейности, аварии, технологични отклонения и мерки, свързани с неприятните миризми;

12. представяне на план за управление на миризмите;

13. изпълнение на временни организационни мерки до въвеждане на трайното техническо решение;

14. други законосъобразни и съразмерни мерки, необходими за отстраняване на конкретно установено нарушение или риск.

(2) Мярка, която предполага изменение на комплексно разрешително, разрешение за емисии, технологична схема, инвестиционен проект или друг акт, издаден от компетентен държавен орган, не се разпорежда едностранно от общината.

(3) В случаите по ал. 2 общината изпраща материалите на компетентния орган с мотивирано искане за предприемане на действия.

(4) Предписание за временно преустановяване на отделна дейност или операция може да бъде дадено само когато общинският орган има изрично законово правомощие за това.

Чл. 78. (1) Когато установеният проблем не може да бъде отстранен незабавно, с предписанието се определят временни мерки за ограничаване на въздействието.

(2) Временните мерки могат да включват:

1. намаляване на количеството на открито съхраняваните материали;

2. използване на временни покрития, затворени съдове или допълнително уплътняване;

3. увеличаване на честотата на почистване и извозване;

4. ограничаване на времетраенето на отделни операции;

5. извършване на определени операции при по-благоприятни метеорологични условия, когато това е технологично възможно;

6. допълнително наблюдение и документиране;

7. предварително уведомяване на общината за операция, за която има установени данни, че може да причини значителен случай;

8. други временни действия, които не противоречат на закон, разрешително или друг административен акт и не създават по-голям риск.

(3) Временните мерки не заместват трайното отстраняване на проблема.

(4) В предписанието се посочват:

1. срокът на прилагане;

2. начинът на контрол;

3. условията, при които мярката може да бъде изменена или прекратена.

Чл. 79. (1) Преди издаване на предписание на адресата се предоставя възможност да изложи становище и да представи документи, освен когато:

1. са необходими неотложни действия за защита на здравето, безопасността или околната среда;

2. забавянето може да доведе до продължаване или разширяване на въздействието;

3. нарушението е непосредствено установено и мярката не търпи отлагане;

4. специален закон предвижда друго.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1–3 становището на адресата може да бъде прието след издаване на предписанието.

(3) Представените възражения и доказателства се обсъждат при последващата преценка за изменение, допълване или отмяна на предписанието.

(4) Когато предписанието е издадено без предварително изслушване, в него се посочват причините за неотложността.

Чл. 80. (1) Предписанието се връчва по реда, предвиден в действащото законодателство.

(2) Когато адресатът отказва да получи или подпише предписанието, отказът се удостоверява по надлежния ред.

(3) Предписанието се смята за изпълнено, когато:

1. разпоредените действия са извършени;
2. необходимите документи са представени;
3. при приложимост е извършена проверка на място;
4. е установено, че мярката е технически и фактически действаща;
5. са отстранени конкретните причини, поради които е издадено предписанието.

(4) Формалното представяне на документ не доказва изпълнение, когато фактическото състояние показва, че разпоредената мярка не е приложена или не функционира.

(5) Когато пълната ефективност на мярката може да бъде установена само след определен период или при определени условия, предписанието се счита за изпълнено условно до приключване на последващия контрол.

Чл. 81. (1) Адресатът уведомява писмено общината за изпълнението на предписанието в срока, определен в него, или не по-късно от първия работен ден след изтичането му.

(2) Към уведомлението се прилагат относими доказателства, включително:

1. снимки;
2. протоколи;
3. фактури и приемо-предавателни документи;
4. документи за предаване на отпадъци;
5. технически становища;
6. протоколи за профилактика и ремонт;
7. резултати от измервания;
8. документи за въвеждане в експлоатация, когато са приложими;
9. други относими документи.

(3) Общината извършва последваща проверка, когато:

1. естеството на мярката изисква проверка на място;
2. са постъпили нови сигнали;
3. представените документи са непълни, неясни или противоречиви;
4. има данни, че мярката не функционира;
5. предписанието е издадено във връзка със системен проблем;
6. изпълнението трябва да бъде проверено при определени технологични или метеорологични условия.

(4) Непредставянето на уведомление не означава автоматично, че мярката не е изпълнена, но е основание за извършване на контролна проверка.

Чл. 82. (1) По мотивирано искане на адресата срокът за изпълнение може да бъде удължен, когато:

1. са предприети своевременни действия;
2. забавянето се дължи на обективни обстоятелства;
3. изпълнението зависи от доставка, проектиране, разрешаване или действие на друг орган;
4. продължават да се прилагат ефективни временни мерки;
5. удължаването не създава неприемлив риск за населението или околната среда.

(2) Искането се подава преди изтичане на определения срок, освен при непредвидими извънредни обстоятелства.

(3) В искането се посочват:

1. причините за забавянето;
2. извършените до момента действия;
3. необходимият допълнителен срок;
4. временните мерки;

5. актуализиран график.

(4) Удължаването се допуска за срок, необходим за изпълнението, и може да бъде обвързано с допълнителни междинни мерки.

(5) Не се допуска удължаване, когато:

1. адресатът не е предприел своевременни действия без обективна причина;
2. продължаването на въздействието създава непосредствена опасност;
3. искането има очевидно за цел единствено отлагане на изпълнението.

(6) Решението по искането се постановява с мотивиран писмен акт.

Чл. 83. (1) Предписанието може да бъде изменено или допълнено, когато:

1. са установени нови факти;
2. първоначално разпоредената мярка се е оказала технически неприложима;
3. мярката не постига необходимия резултат;
4. е предложено равностойно или по-ефективно решение;
5. компетентен държавен орган е дал задължителни указания;
6. са настъпили промени в разрешителния или технологичния режим;
7. е необходимо прецизиране на срока или начина на контрол.

(2) Предписанието се отменя, когато:

1. е издадено при неправилно установени факти;
2. адресатът не е лицето, което носи отговорност;
3. основанието за издаването е отпаднало;
4. компетентен орган е установил, че разпоредената мярка е незаконосъобразна или неподходяща;
5. са налице други законови основания.

(3) Изменението, допълването и отмяната се извършват с мотивиран писмен акт.

(4) Когато е необходимо за защита на населението, до произнасянето по искането за изменение или отмяна продължават да се прилагат временните мерки, освен ако органът разпорежи друго.

Чл. 84. (1) При системен проблем, сложен източник или необходимост от комплексни мерки компетентният общински орган може с мотивирано писмено предписание да задължи да представи план за управление на миризмите само оператор на общински обект, общинска услуга или дейност, за която общината разполага с изрично законово контролно правомощие. В останалите случаи органът може да препоръча изготвянето на план или да изпрати събраните материали на компетентния държавен орган.

(2) Планът може да бъде изискан, когато е налице поне едно от следните обстоятелства:

1. повтарящи се случаи със сходен характер;
2. множество независими сигнали;
3. значителен териториален обхват;
4. засягане на жилищна или чувствителна територия;
5. наличие на повече от един организиран или дифузен източник в обекта;
6. недостатъчна ефективност на приложените до момента мерки;
7. повтарящи се аварии или технологични отклонения;
8. необходимост от поетапно техническо решение;
9. необходимост от проследяване на връзката между отделни процеси и възникващите случаи.

(3) Изискването за план се мотивира с конкретни факти и не може да се основава само на предположение, че определен вид дейност обичайно създава миризми.

(4) Изискването за план не представлява одобрение на технологична дейност или изменение на разрешителен режим.

Чл. 85. (1) Планът за управление на миризмите, изискан законосъобразно по чл. 30, ал. 1 и чл. 84, ал. 1, съдържа най-малко:

1. данни за оператора и обекта;
2. описание на основната и спомагателните дейности;
3. схема на обекта с обозначени организирани и дифузни източници;
4. описание на технологичните процеси;
5. списък на използваните суровини, материали и вещества с мирисов компонент, доколкото информацията може да бъде предоставена по закон;
6. описание на възможните вещества, отделяни при нормална работа, технологично отклонение и авария;
7. периодичност и продължителност на операциите, които могат да причинят миризми;
8. данни за работата на пречиствателните, аспирационните и филтриращите системи;
9. оценка на риска за съседни жилищни и чувствителни територии;
10. анализ на постъпилите сигнали и установените случаи;
11. съществуващите превантивни и коригиращи мерки;
12. предложените допълнителни мерки;
13. график за изпълнение;
14. отговорни длъжностни лица;
15. вътрешен ред за контрол и документиране;
16. процедура при аварии и технологични отклонения;
17. ред за уведомяване на общината и компетентните държавни органи;
18. показатели за оценка на ефективността;
19. ред за периодично преразглеждане и актуализация;
20. други данни, необходими с оглед спецификата на дейността.

(2) Планът ясно разграничава:

1. мерките, които могат да бъдат изпълнени незабавно;
2. краткосрочните мерки;
3. средносрочните технически мерки;
4. мерките, които изискват изменение на разрешителен или инвестиционен режим;
5. действията при аварийна ситуация.

(3) Планът не може да съдържа мерки, които противоречат на закон, разрешително, одобрен проект или друг административен акт.

Чл. 86. (1) Когато дейността използва, съхранява, произвежда или може да отделя химични вещества с мирисов компонент, планът съдържа, доколкото е приложимо:

1. възможните химични вещества или групи вещества, свързани с миризмата;
2. местата и процесите, при които те могат да бъдат отделяни;
3. веществата, които се наблюдават чрез наличните измервателни системи;
4. веществата, които не се наблюдават постоянно;
5. възможностите за целево измерване при случай;
6. подходящите места за пробовземане;
7. начина за запазване на данните за технологичния режим към часа на сигнала;
8. действията при сигнали за дразнеща, задушлива или необичайна химическа миризма;
9. реда за предоставяне на необходимата информация на компетентните органи.

(2) Планът не може да изисква разкриване на производствена, търговска или друга защитена информация извън предвидените от закона случаи.

(3) Позоваването на търговска тайна не освобождава оператора от задължението да предостави информация на компетентен орган, когато законът предвижда това.

(4) В публичната част на плана се включва само информацията, чието разкриване е допустимо по закон.

Чл. 87. (1) Планът се представя в срок, определен в предписанието, който по правило не е по-кратък от 14 дни.

(2) По-кратък срок може да бъде определен, когато:

1. е налице непосредствен риск;
2. необходимата информация е налична при оператора;
3. се изисква само първоначален или аварийен план.

(3) При сложна промишлена или инфраструктурна дейност срокът се определя с оглед обема на необходимата техническа информация.

(4) Планът се изготвя от оператора, а когато характерът на мерките го изисква — с участието на компетентни или правоспособни специалисти.

(5) Разходите за изготвянето и изпълнението на плана са за сметка на оператора, освен когато закон или договор предвижда друго.

Чл. 88. (1) Компетентният общински орган извършва проверка за пълнота, относимост и приложимост на представения план.

(2) При проверката се оценява:

1. дали са обхванати всички установени и вероятни източници;
2. дали мерките съответстват на характера и мащаба на проблема;
3. дали сроковете са реалистични;
4. дали са определени отговорни лица;
5. дали са предвидени показатели за резултат;
6. дали са отчетени жилищните и чувствителните територии;
7. дали са разгледани нормалният, отклоненият и аварийният режим;
8. дали предложенията не противоречат на действащи разрешителни и нормативни изисквания.

(3) Когато планът е непълен или неприложим, на оператора се дава срок за допълване или коригиране.

(4) Общината не одобрява технологична промяна, когато това е от компетентността на друг орган.

(5) В случаите по ал. 4 общината изпраща плана или съответната му част на компетентния орган за становище или предприемане на действия.

(6) Проверянето на плана от общината не освобождава оператора от отговорност за неговата техническа законосъобразност и изпълнимост.

Чл. 89. (1) Операторът изпълнява плана, изискан законосъобразно по чл. 30, ал. 1 и чл. 84, ал. 1, в определените срокове и представя информация за напредъка с честота, определена в предписанието.

(2) При всяка завършена мярка операторът представя доказателства за:

1. фактическото изпълнение;
2. въвеждането в експлоатация, когато е приложимо;
3. техническата изправност;
4. начина на контрол;
5. постигнатия резултат.

(3) Общината проследява изпълнението чрез:

1. документални проверки;
2. проверки на място;
3. анализ на последващите сигнали;
4. съпоставка с предходни случаи;

5. измервания или експертни оценки, когато са необходими.

(4) Планът се актуализира, когато:

1. мерките не постигат необходимия резултат;
2. възникне нов източник;
3. се промени технологията;
4. настъпи значима авария;
5. компетентен орган даде нови указания;
6. анализът на сигналите показва повторемост на проблема.

(5) Актуализацията не освобождава оператора от изпълнение на приложимите текущи мерки.

Чл. 90. (1) При случай на предполагаемо химическо въздействие общината незабавно:

1. активира оперативния ред за проверка;
2. уведомява РИОСВ – Русе и РЗИ – Русе;
3. уведомява органите за пожарна безопасност и защита на населението, когато има данни за авария, пожар, разлив или опасно изпускане;
4. събира и запазва данните за мястото, времето, характера и обхвата на случая;
5. осигурява наличните метеорологични данни;
6. определя вероятните засегнати територии и зони на произход;
7. изисква наличната информация за известни аварии или технологични отклонения;
8. предлага извършване на целево измерване или пробовземане, когато наличните системи не наблюдават възможните вещества;
9. информира населението при наличие на данни за непосредствен риск.

(2) Наличието на стойности в нормални граници по показателите, измервани от постоянна измервателна станция, не е достатъчно основание за приключване на случая, когато:

1. предполагаемото вещество не е сред наблюдаваните показатели;
2. измерването е извършено в различно време или място от случая;
3. методът не е подходящ за установяване на предполагаемото вещество;
4. има други съвпадащи данни за случай.

(3) Когато компетентният държавен орган откаже или не извърши предложеното измерване, общината:

1. отразява това обстоятелство в преписката;
2. посочва какви вещества не са били измерени;
3. включва случая в годишния отчет;
4. при необходимост изпраща повторно мотивирано искане.

(4) Общината не прави медицински, токсикологични или санитарни заключения извън своята компетентност.

Чл. 91. (1) При данни за непосредствена опасност за живота или здравето на хората общината предприема действията в своята компетентност и незабавно уведомява органите, разполагащи със специални правомощия.

(2) Когато общината няма правомощие сама да спре дейността, да запечата източника, да ограничи експлоатацията или да измени разрешителен режим, тя изпраща мотивирано искане до компетентния орган, придружено със събраните доказателства.

(3) В искането се посочват:

1. установените факти;
2. засегнатата територия;
3. наличните данни за риск;
4. вероятният или установеният източник;
5. необходимите според общината действия;
6. причините за тяхната неотложност.

(4) Предприетите действия и отговорът на сезирания орган се отразяват в регистъра.

(5) Липсата на незабавен отговор не освобождава общината от задължението да продължи действията в рамките на собствената си компетентност.

Чл. 92. (1) Неизпълнението на влязло в сила задължително предписание в определения срок представлява самостоятелно нарушение, когато деянието не съставлява нарушение, наказуемо с по-тежка санкция по закон.

(2) За неизпълнение може да се счита:

1. пълната липса на действие;
2. частично изпълнение, което не обхваща съществена част от разпоредената мярка;
3. формално изпълнение без фактическо прилагане;
4. преустановяване на мярката след проверката;
5. представяне на неверни данни за изпълнението;
6. неизпълнение на междинен срок, когато той е съществен за крайния резултат.

(3) Неизпълнението се установява с конкретни доказателства.

(4) Не се налага санкция, когато неизпълнението се дължи на непреодолима сила или обективна невъзможност, своевременно заявена и доказана от адресата.

(5) Налагането на наказание не освобождава адресата от задължението да изпълни предписанието.

Чл. 93. (1) Когато неизпълнението продължава, общината:

1. извършва повторна проверка;
2. съставя необходимите документи за административнонаказателно производство;
3. определя нов срок само когато това е обосновано;
4. уведомява другите компетентни органи;
5. предприема допълнителни действия, предвидени в закона.

(2) При повторно неизпълнение или продължаващ системен проблем случаят се включва изрично в годишния отчет до Общинския съвет.

(3) Публичното оповестяване на неизпълнено предписание се извършва при спазване на:

1. презумпцията за невиновност;
2. правилата за защита на личните данни и търговската тайна;
3. статуса на административното или съдебното обжалване;
4. необходимостта непотвърдени твърдения да не се представят като установени факти.

Чл. 94. (1) Предписанията, плановете, отчетите за изпълнение и протоколите от последващите проверки се прилагат към общата преписка за съответния източник или случай.

(2) За всеки източник, във връзка с който е установен системен проблем, се поддържа служебно досие, съдържащо:

1. постъпилите сигнали;
2. извършените проверки;
3. метеорологичните справки;
4. лабораторните и експертните резултати;
5. предписанията;
6. плановете за управление;
7. отчетите за изпълнение;
8. резултатите от последващия контрол;
9. кореспонденцията с други органи;
10. данните за административнонаказателни производства;
11. информацията за обжалване и съдебни актове.

(3) Данните от досието се използват за:

1. анализ на повторяемостта;
2. оценка на ефективността на мерките;
3. планиране на последващи проверки;
4. подготовка на годишния отчет;
5. преценка за необходимостта от допълнителни действия.

(4) Досието не е публичен регистър и достъпът до него се предоставя по реда на приложимото законодателство.

ГЛАВА СЕДМА

ОБЩИНСКА СИСТЕМА ЗА НАБЛЮДЕНИЕ, КАРТА И ПЛАН ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОГРАНИЧАВАНЕ НА НЕПРИЯТНИТЕ МИРИЗМИ

Чл. 95. (1) Община Русе изгражда и поддържа общинска система за наблюдение, анализ и управление на проблемите, свързани с неприятни миризми.

(2) Системата по ал. 1 включва:

1. електронния регистър на сигналите и случаите;
2. публичната карта на миризмите;
3. служебна база данни за вероятните, установените и неустановените източници;
4. данни за метеорологичните условия при възникване на случаите;
5. резултати от проверки, измервания, пробовземане и лабораторни изследвания;
6. предписания и планове за управление на миризмите;
7. данни за изпълнението и ефективността на предприетите мерки;
8. механизъм за взаимодействие с компетентните държавни, регионални и местни органи;
9. периодичен анализ и годишен отчет;
10. План за предотвратяване и ограничаване на неприятните миризми на територията на община Русе;
11. годишна програма за изпълнение на плана.

(3) Системата се поддържа по начин, който позволява проследяване на:

1. повторяемостта и продължителността на случаите;
2. пространственото им разпределение;
3. връзката с определени метеорологични условия;
4. връзката с конкретни дейности, процеси и технологични режими;
5. измерените и неизмерените вещества и показатели;
6. ефективността на предприетите мерки;
7. действията, отговорите и липсата на отговор от сезираните органи;
8. развитието на системните проблеми във времето.

(4) Служебната база данни не е публичен регистър и достъпът до нея се осъществява при спазване на приложимото законодателство.

Чл. 96. (1) Кметът на община Русе определя със заповед общинско звено или длъжностни лица, които отговарят за координацията и поддържането на системата по чл. 95.

(2) Определеното звено:

1. администрира регистъра и подготвя данните за публичната карта;
2. обобщава постъпилите сигнали;
3. координира оперативните проверки;
4. поддържа връзка с компетентните институции;
5. проследява изпълнението на предписанията;
6. анализира повтарящите се и широкообхватните случаи;
7. подготвя годишния отчет;
8. разработва предложения за превантивни, организационни и технически мерки;

9. организира общественото информиране;
 10. подпомага изготвянето, изпълнението и актуализирането на общинския план;
 11. поддържа информация за наличния измервателен и лабораторен капацитет;
 12. следи за изпълнението на годишната програма.
- (3) Определеното звено няма правомощия извън предоставените на съответните служители със закон, длъжностна характеристика и заповед на кмета.
- (4) При необходимост кметът може да създаде постоянна или временна междуведомствена работна група.
- Чл. 97. (1) За подпомагане на прилагането на наредбата кметът може да създаде Консултативен съвет по качеството на атмосферния въздух и обонятелния дискомфорт.
- (2) В съвета могат да участват представители на:
1. общинската администрация;
 2. Общинския съвет;
 3. Регионалната инспекция по околната среда и водите – Русе;
 4. Регионалната здравна инспекция – Русе;
 5. областната администрация;
 6. висши училища и научни организации;
 7. медицински и здравни структури;
 8. професионални и браншови организации;
 9. граждански сдружения и инициативни комитети;
 10. оператори на промишлени и инфраструктурни обекти;
 11. други компетентни институции и организации.
- (3) Консултативният съвет има съвещателни функции и не:
1. извършва проверки;
 2. издава предписания;
 3. установява административни нарушения;
 4. участва в административнонаказателни производства;
 5. замества компетентен административен орган.
- (4) Представител на оператор не участва в обсъждане на конкретна проверка, предписание, спор или производство, което засяга представлявания от него оператор.
- (5) Лице, за което е налице частен интерес, свързаност или друга несъвместимост по конкретен въпрос, не участва в неговото обсъждане и това се отбелязва в протокола.
- (6) Съставът, правилата за работа, заседанията, препоръките и протоколите на съвета се публикуват, с изключение на защитената от закона информация.
- Чл. 98. (1) Публичната карта на миризмите се поддържа въз основа на данните по чл. 46 и съдържа обобщена и, когато е необходимо, обезличена информация за териториите, времето, характера, интензивността и честотата на сигнализираните или установени случаи на неприятни миризми.
- (2) Картата може да използва данни от:
1. регистрираните сигнали;
 2. оперативните, последващите и експертните проверки;
 3. метеорологичните данни;
 4. лабораторните, инструменталните и други технически резултати;
 5. данните за изпълнението на планове и предписания;
 6. гражданските наблюдения, когато ясно е обозначен техният помощен характер;
 7. информацията, получена от други компетентни органи.
- (3) В картата могат да се обособяват:
1. територии с единични случаи;

2. територии с повтарящи се случаи;
3. територии със системен проблем;
4. чувствителни територии;
5. зони с потенциални промишлени, комунални, земеделски и други източници;
6. територии с вероятно кумулативно въздействие;
7. направления на разпространение при определени метеорологични условия;
8. територии с неустановен източник.

(4) Отразяването на вероятна зона на произход, посока на разпространение, потенциален или вероятен източник в служебната част на регистъра или в картата не представлява установяване на нарушение, вина, причинна връзка или отговорност на конкретно лице.

(5) Данни за конкретен оператор, обект или източник се публикуват само когато това е допустимо по закон, не засяга защитена информация и е налице установен източник или официално потвърдена информация от компетентен орган.

(6) Когато източникът не е окончателно установен, това се отбелязва ясно и видимо.

(7) Данните в картата се представят в степен на пространствена точност, която не позволява идентифициране на податели или засегнати лица и не създава необосновано внушение за вина или отговорност на конкретен оператор.

Чл. 99. (1) Картата на миризмите се актуализира текущо, а цялостен преглед на съдържанието и структурата ѝ се извършва най-малко веднъж годишно.

(2) При актуализирането се отчитат:

1. новопостъпилите сигнали;
2. приключилите проверки;
3. нови, изменени или преустановени дейности;
4. промени в промишлените, производствените и инфраструктурните обекти;
5. изпълнени технически и организационни мерки;
6. промени в устройственото планиране;
7. нови или изменени чувствителни територии;
8. резултатите от измервания и експертни проучвания;
9. промени в статуса на вероятен или установен източник.

(3) При значим нов случай, нов установен източник или системен проблем картата се актуализира без да се изчаква годишният преглед.

(4) Поправяне или заличаване на неточни данни се извършва след служебна проверка, като се запазва информация за направената промяна.

Чл. 100. (1) Общинският съвет приема План за предотвратяване и ограничаване на неприятните миризми на територията на община Русе.

(2) Проектът на плана се изготвя от кмета въз основа на:

1. данните от регистъра;
2. картата на миризмите;
3. годишните анализи и отчети;
4. информацията от РИОСВ, РЗИ и други компетентни органи;
5. общинските програми и стратегически документи;
6. действащите устройствени планове;
7. резултатите от обществените консултации;
8. експертни и научни изследвания;
9. информацията от операторите;
10. регионалните и трансграничните особености;
11. анализа на административния, техническия и финансовия капацитет.

(3) Планът се приема за срок от пет години.

(4) Планът се актуализира преди изтичане на срока, когато:

1. възникне значим нов системен проблем;
2. настъпят съществени промени в източниците или засегнатите територии;
3. резултатите от оценката показват неефективност на основни мерки;
4. нормативната уредба бъде съществено изменена;
5. Общинският съвет приеме решение за актуализация.

(5) За изпълнение на плана кметът изготвя годишна програма с конкретни мерки, срокове, отговорни звена, индикатори и финансови източници.

(6) Годишната програма се приема от Общинския съвет заедно с общинския бюджет или с отделно решение, когато мерките изискват бюджетно финансиране.

(7) Планът и годишната програма имат програмен, координационен и бюджетно-планов характер и не създават самостоятелно нови задължения за оператори извън предвидените в закон, тази наредба или законосъобразно издаден индивидуален административен акт.

Чл. 101. Планът по чл. 100 съдържа най-малко:

1. анализ на състоянието и основните проблеми;
2. описание на засегнатите територии;
3. карта на постоянните, периодичните, инцидентните, дифузните, вероятните и установените източници;
4. анализ на повтарящите се миризми и характерните метеорологични условия;
5. оценка на административния и техническия капацитет;
6. оценка на измервателните възможности и техните ограничения;
7. анализ на веществата и групите вещества, които могат да бъдат свързани с характерните дейности на територията на общината;
8. анализ на веществата и показателите, които се наблюдават постоянно, периодично или не се наблюдават;
9. цели, приоритети и измерими индикатори;
10. превантивни, организационни и технически мерки;
11. мерки за защита на жилищните и чувствителните територии;
12. ред за действие при масов случай на неприятна миризма;
13. ред за действие при предполагаемо химическо въздействие;
14. мерки за повишаване на измервателния и лабораторния капацитет;
15. мерки за институционална координация;
16. мерки за обществено информироване;
17. необходимите финансови средства;
18. възможните източници на финансиране;
19. отговорните органи и звена;
20. срокове за изпълнение;
21. ред за наблюдение, отчитане и актуализиране.

Чл. 102. (1) В плана се определят специални мерки за територии със системни или широкообхватни проблеми.

(2) Мерките могат да включват:

1. засилено наблюдение;
2. увеличена честота на оперативните проверки;
3. периодични целеви измервания;
4. временни измервателни кампании;
5. дисперсионно моделиране;
6. проучване на технологичните и инфраструктурните източници;

7. изискване на планове за управление на миризмите само в случаите по чл. 30, ал. 1 и чл. 84, ал. 1, а в останалите случаи – отправяне на препоръка или сезиране на компетентния държавен орган;

8. съвместни проверки;

9. предложения за мерки по устройственото планиране;

10. проучване на възможността за защитни, зелени или буферни зони;

11. промяна в организацията на общински дейности;

12. технически мерки в общинската инфраструктура;

13. други мерки в рамките на общинската компетентност.

(3) При определяне на мерките се отчита дали проблемът произтича от:

1. един установен или вероятен източник;

2. множество източници;

3. кумулативно или последователно въздействие;

4. неустановен източник;

5. регионален или трансграничен пренос.

(4) Включването на мярка в плана не замества необходимото индивидуално административно производство.

Чл. 103. (1) Планът включва отделен раздел за промишлените и производствените източници.

(2) Разделът съдържа най-малко:

1. общо описание на основните видове промишлени и производствени дейности;

2. групите вещества и характерните миризми, които могат да бъдат свързани с тях;

3. организираните и дифузните източници;

4. данни за територии с повтарящи се химически или производствени миризми;

5. ограниченията на съществуващите системи за мониторинг;

6. необходимостта от целеви измервания;

7. възможностите за оперативно пробовземане;

8. необходимостта от предоставяне и съхраняване на технологична информация при случай;

9. мерките за предотвратяване и ограничаване на аварийни и технологични изпускания;

10. механизма за взаимодействие с органите, които издават и контролират разрешителните;

11. мерките за защита на близките жилищни и чувствителни територии.

(3) Посочването на оператор или обект като потенциален или вероятен източник в аналитичната част на плана не означава предварително установяване на нарушение.

(4) При публичното представяне на раздела се спазват изискванията за защита на търговската тайна и другата защитена информация.

Чл. 104. (1) Планът включва отделен раздел за отпадъчните води, канализационната мрежа и комуналната инфраструктура.

(2) Разделът съдържа най-малко:

1. рисковите участъци от канализационната мрежа;

2. помпените станции, шахтите, колекторите и пречиствателните съоръжения;

3. териториите с повтарящи се миризми;

4. установените причини и фактори за възникване на случаи;

5. необходимите ремонти и профилактика;

6. мерките за ограничаване на задържането и разлагането на отпадъчни води;

7. реда за взаимодействие с ВиК оператора;

8. организацията за реакция при аварии;

9. реда за информирание на гражданите;

10. необходимите инвестиционни и организационни мерки.

Чл. 105. Планът включва мерки, съобразени с местната значимост, за:

1. управление на отпадъците;
2. пречистване и отвеждане на отпадъчните води;
3. земеделски и животновъдни дейности;
4. производство и преработване на храни и растителни масла;
5. ресторантьорски и търговски обекти;
6. строителни и ремонтни дейности;
7. транспортни, складови и товаро-разтоварни операции;
8. общински пазари и тържища;
9. битови и междусъседски източници;
10. нерегламентирано изгаряне и изхвърляне на отпадъци;
11. други дейности, установени като значими въз основа на регистъра, картата и извършените анализи.

Чл. 106. (1) При изработване или изменение на общи и подробни устройствени планове общината отчита в рамките на приложимото законодателство наличната информация за:

1. дейности, способни да причинят неприятни миризми;
2. жилищни и чувствителни територии;
3. преобладаващите посоки на вятъра;
4. съществуващите системни проблеми;
5. необходимостта от защитни разстояния, зелени или буферни зони;
6. кумулативното въздействие от повече от един източник.

(2) Данните по ал. 1 се използват като аналитична информация при изготвяне на задания, екологични оценки, становища и други действия, когато това е допустимо по закон.

(3) Наредбата не въвежда самостоятелни устройствени забрани, режими или минимални отстояния извън предвидените в закон, подзаконов нормативен акт или устройствен план.

(4) Информацията за случаи и вероятни източници не може сама по себе си да бъде основание за отказ на административен акт, ако законът изисква други конкретни основания.

Чл. 107. (1) При разглеждане на инвестиционни предложения, устройствени процедури, разрешителни, съгласувателни и други административни производства в рамките на общинската компетентност общината отчита възможното въздействие от неприятни миризми върху жилищни, обществени и чувствителни територии.

(2) Когато се предлага разполагане, изграждане, разширяване или изменение на дейност, която по своя характер може да причинява неприятни миризми, общината може да изисква от заявителя относимата информация, необходима за преценка на въздействието, включително относно:

1. процесите, които могат да отделят вещества с мирисов компонент;
2. организирани и дифузни източници;
3. предвидените превантивни, улавящи, филтриращи, пречиствателни или други ограничителни мерки;
4. предполагаемия териториален обхват на въздействието;
5. относимите метеорологични и теренни условия;
6. възможните аварийни ситуации или технологични отклонения;
7. начина за контрол, наблюдение и поддръжка на съоръженията;
8. съвместимостта на дейността с близките жилищни, обществени и чувствителни територии.

(3) Информацията по ал. 2 се изисква и използва само доколкото е относима към предмета на съответното производство и към правомощията на общината.

(4) Данните за предходни случаи на неприятни миризми, сигнали или вероятни източници се вземат предвид при преценката по ал. 1, но сами по себе си не са основание за отказ за

издаване на административен акт, когато приложимият закон изисква наличие на конкретни основания за отказ.

(5) Когато при разглеждането на производството се установи, че необходимата преценка или мярка е от компетентността на друг държавен орган, общината изпраща относимите материали и мотивирано становище на компетентния орган.

Чл. 108. (1) Общината може да организира или възлага измервателни и изследователски кампании в територии със системен, широкообхватен или неустановен проблем.

(2) Кампаниите могат да включват:

1. мобилни измервания;
2. пасивни пробовзематели;
3. лабораторни анализи;
4. стандартизирани теренни оценки;
5. динамична олфактометрия;
6. дисперсионно моделиране;
7. метеорологични наблюдения;
8. сравнителен анализ на технологични процеси и сигнали;
9. други научно и технически обосновани методи.

(3) Преди възлагане на кампанията се определят:

1. целта;
2. търсените вещества, групи вещества или показатели;
3. подходящият метод;
4. времето и местата на измерване;
5. необходимата продължителност;
6. ограниченията и чувствителността на метода;
7. редът за контрол на качеството;
8. начинът за публично представяне на резултатите.

(4) Не се допуска използване на измервателна кампания като формално действие, когато избраният метод не е подходящ за установяване на веществата, процесите или въздействието, свързани със сигналите.

(5) В публичния доклад за кампанията се посочват и веществата или показателите, които не са били изследвани.

Чл. 109. (1) Общината предприема действия за създаване и поддържане на техническа и организационна готовност за своевременно пробовземане при предполагаемо химическо въздействие.

(2) Действията могат да включват:

1. рамкови договори или други законосъобразни механизми за възлагане на акредитирани лаборатории;
2. предварително определени ориентировъчни точки за пробовземане;
3. процедури за активиране извън обичайното работно време;
4. осигуряване на подходящи съдове, материали и средства за пробовземане;
5. обучение на служители;
6. механизъм за транспорт, съхраняване и проследимост на пробите;
7. съгласуване с РИОСВ, РЗИ, пожарната безопасност и други компетентни органи;
8. предварителен експертен списък на вещества и групи вещества, свързани с характерни местни дейности;
9. списък на лаборатории, методи и ориентировъчни срокове за реакция;
10. резервен механизъм при невъзможност на първоначално избраната лаборатория да реагира.

(3) Списъкът по ал. 2, т. 8:

1. има ориентировъчен и експертен характер;
2. не представлява доказателство за нарушение;
3. не е изчерпателен;
4. се актуализира при промяна на дейностите, технологиите и наличната научна информация.

(4) Пробовземането се извършва само от лица, които имат необходимата компетентност за съответния метод.

(5) Наличието на общинска готовност не освобождава компетентните държавни органи от техните законови задължения.

Чл. 110. (1) За изпълнението на наредбата, плана и годишната програма в общинския бюджет могат да се предвиждат средства за:

1. електронната система и публичната карта;
2. оборудването и подготовката на оперативния екип;
3. измервателни кампании;
4. пробовземане и лабораторни анализи;
5. експертни проучвания;
6. обучение;
7. информационни кампании;
8. разработване и актуализиране на методики;
9. технически мерки в общински обекти и инфраструктура;
10. други дейности по прилагането на наредбата.

(2) Финансирането може да се осигурява и от други законосъобразни източници.

(3) Не се допуска финансиране, дарение или спонсорство да поставя условия относно:

1. избора на проверяван обект;
2. избора на метод;
3. съдържанието на експертното задание;
4. достъпа до резултатите;
5. публичността на заключенията;
6. предприемането на контролни или административнонаказателни действия.

(4) Оператор, който е предмет на текуща проверка, предписание или административнонаказателно производство, не участва в избора на изпълнител, метод или обхват на финансирана от него дейност, свързана с този случай.

(5) Информацията за източниците, размера и предназначението на финансирането се публикува по реда на действащото законодателство.

Чл. 111. (1) Ежегодно до 31 март кметът представя на Общинския съвет отчет за прилагането на наредбата през предходната календарна година.

(2) Отчетът съдържа най-малко:

1. броя на сигналите и регистрираните случаи;
2. разпределението им по територии, периоди и характер;
3. броя на масовите случаи и случаите на предполагаемо химическо въздействие;
4. времето за започване на реакция;
5. извършените оперативни, последващи, съвместни и експертни проверки;
6. установените, вероятните и неустановените източници;
7. лабораторните и инструменталните изследвания;
8. изследваните вещества и показатели;
9. предполагаемите вещества или показатели, които не са били изследвани;
10. дадените предписания;

11. изпълнените, частично изпълнените и неизпълнените предписания;
12. изисканите и представените планове за управление на миризмите;
13. сезираните държавни и регионални органи;
14. получените, забавените и неполучените отговори;
15. административнонаказателните производства и резултатите от тях;
16. съдебните производства и отменените актове, когато има такива;
17. извършените разходи и източниците на финансиране;
18. изпълнението на годишната програма;
19. оценка на ефективността на предприетите мерки;
20. необходимите промени в наредбата, плана, бюджета и организацията.

(3) Отчетът се публикува на интернет страницата на общината в обобщен и достъпен вид.

(4) Публичната версия не съдържа лични данни, търговска тайна и друга защитена информация.

(5) Когато данни не са налични, в отчета се посочват причините за липсата им.

Чл. 112. (1) Отчетът по чл. 111 се разглежда от компетентните постоянни комисии на Общинския съвет.

(2) Комисиите могат да:

1. изслушват представители на общинската администрация;
2. изискват допълнителна информация в рамките на правомощията си;
3. отправят препоръки;
4. предлагат изменения на наредбата и плана;
5. предлагат бюджетни средства;
6. изискват информация за неизпълнени мерки;
7. предлагат провеждане на публични обсъждания;
8. изслушват представители на компетентните държавни органи и други заинтересовани страни при тяхно съгласие или по приложимия ред.

(3) Най-малко веднъж годишно се провежда публично представяне и обсъждане на отчета и състоянието на проблемите с неприятните миризми.

(4) На обсъждането се представят:

1. основните данни от годишния отчет;
2. системните и широкообхватните проблеми;
3. резултатите от измервателните кампании;
4. изпълнението на плана и годишната програма;
5. предприетите и планираните мерки;
6. предложенията на граждани, оператори, експерти и организации.

(5) Постъпилите предложения се обобщават и се публикува информация кои от тях са приети, отхвърлени или оставени за допълнително проучване.

Чл. 113. (1) Данните от общинската система се предоставят на компетентните органи при условията и по реда на закона.

(2) Общината може да сключва споразумения за обмен на информация и съвместни действия.

(3) Споразуменията могат да уреждат:

1. обмена на сигнали и регистрационни данни;
2. съвместните проверки;
3. предоставянето на метеорологични и измервателни данни;
4. действията при аварии и предполагаемо химическо въздействие;
5. използването на лабораторен капацитет;

6. участието в измервателни кампании;
7. обмена на експертна информация;
8. публичното информироване;
9. реда за последваща информация относно предприетите действия.

(4) Споразумение не може:

1. да прехвърля изключителни законови правомощия;
2. да ограничава правото на гражданите да подават сигнали;
3. да създава административни нарушения или санкции;
4. да освобождава орган от задълженията му по закон.

Чл. 114. (1) При повтарящи се проблеми, които излизат извън територията или компетентността на общината, кметът уведомява според случая:

1. областния управител;
2. компетентните министерства;
3. регионалните и националните контролни органи;
4. други засегнати общини;
5. компетентните органи за трансгранично взаимодействие по установения държавен ред.

(2) Уведомяването съдържа:

1. анализ на случаите;
2. картографски и метеорологични данни;
3. резултати от проверки, измервания и експертни проучвания;
4. описание на предприетите общински действия;
5. информация за сезираните до момента органи;
6. конкретно искане за държавна, регионална или междуинституционална намеса.

(3) При липса на отговор или предприети действия общината:

1. изпраща напомняне;
2. при необходимост сезира по-горестоящ орган;
3. отразява обстоятелството в регистъра и годишния отчет;
4. информира Общинския съвет при значим или продължаващ проблем.

Чл. 115. (1) Общината извършва периодична оценка на ефективността на наредбата и общинската система.

(2) Оценката се извършва най-малко веднъж на три години и включва анализ дали:

1. е намалено времето за реакция;
2. е увеличен дялът на проверките, извършени по време на случая;
3. намалява относителният дял на случаите с неустановен източник;
4. се увеличава броят на подходящо насочените целеви измервания;
5. предписанията и плановете се изпълняват;
6. предприетите мерки водят до намаляване на честотата, интензивността или продължителността на случаите;
7. гражданите получават своевременно и съдържателна информация;
8. взаимодействието между институциите е ефективно;
9. измервателният и лабораторният капацитет е подобрен;
10. бюджетните средства се използват ефективно;
11. са необходими нормативни, организационни или технически промени.

(3) Оценката съдържа:

1. използваните данни и метод;
2. установените резултати;
3. ограниченията на анализа;

4. препоръки и срокове за изпълнение;
5. отговорните звена.

(4) Резултатите се публикуват и се представят на Общинския съвет.

(5) Когато оценката установи съществени слабости, кметът представя план за коригиращи действия в срок до три месеца от разглеждането ѝ.

ГЛАВА ОСМА

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ И ИНФОРМИРАНЕ НА НАСЕЛЕНИЕТО

Чл. 116. (1) Община Русе взаимодейства с компетентните държавни, регионални и местни органи при:

1. сигнали за неприятни миризми;
2. множество независими сигнали и масови случаи на неприятни миризми;
3. случаи на предполагаемо химическо въздействие;
4. аварии, пожари, разливи и технологични отклонения;
5. системни и широкообхватни проблеми;
6. необходимост от специализирани измервания, пробовземане и лабораторни изследвания;
7. необходимост от контрол върху дейности извън общинската компетентност;
8. междубщински, регионални и трансгранични въздействия;
9. наличие на данни за риск за здравето, безопасността или околната среда.

(2) Взаимодействието се осъществява при спазване на законово определените правомощия на всеки орган.

(3) Общината не може да възлага на друг орган задължения извън установените със закон правомощия, но може да:

1. изпраща сигнали и събрани материали;
2. отправя мотивирани искания;
3. предлага съвместни проверки и измервания;
4. иска информация за предприетите действия;
5. предлага организационни и нормативни мерки.

(4) Изпращането на сигнал или материали на друг орган не освобождава общината от действията, които са в нейната компетентност.

Чл. 117. (1) Кметът на общината създава и поддържа механизъм за координация според характера на случая с:

1. Регионалната инспекция по околната среда и водите – Русе;
2. Регионалната здравна инспекция – Русе;
3. областната администрация;
4. органите на Министерството на вътрешните работи;
5. органите за пожарна безопасност и защита на населението;
6. ВиК оператора;
7. Изпълнителната агенция по околна среда;
8. други компетентни държавни, регионални и местни органи и оператори на инфраструктура.

(2) Механизмът включва най-малко:

1. актуален списък на служебни и дежурни контакти;
2. ред за уведомяване при спешен случай;
3. ред за обмен на сигнали, документи и данни;
4. ред за организиране на съвместни проверки;
5. ред за координация при аварии и предполагаемо химическо въздействие;
6. ред за предоставяне на резултати от измервания и проверки;
7. ред за проследяване на предприетите действия;

8. правила за съгласувано обществено информиране;

9. резервни контакти и канали при невъзможност за връзка.

(3) Списъкът по ал. 2, т. 1 се проверява и актуализира най-малко веднъж годишно и при всяка установена промяна.

(4) Частта от механизма, която съдържа лични контакти, данни за сигурността или оперативно чувствителна информация, не се публикува.

Чл. 118. (1) При случай на предполагаемо химическо въздействие общината незабавно изпраща на компетентните органи наличната информация за:

1. мястото и времето на случая;
2. характера, интензивността и продължителността на миризмата;
3. броя и географското разпределение на сигналите;
4. съобщените физически оплаквания;
5. метеорологичните условия;
6. дим, облак, пара, прах, разлив или други съпътстващи явления;
7. вероятните засегнати територии;
8. вероятните източници или зони на произход;
9. извършените до момента действия;
10. наличните данни от измервателните станции.

(2) Уведомяването съдържа според случая конкретно мотивирано искане за:

1. незабавна или извънредна проверка;
2. целево измерване или пробовземане;
3. анализ на вещества или групи вещества, които не се наблюдават постоянно;
4. проверка на технологичния режим на вероятните източници;
5. предоставяне на налични данни от собствен или задължителен мониторинг;
6. здравна оценка и препоръки за населението;
7. предоставяне на резултатите в писмен вид;
8. други действия в компетентността на съответния орган.

(3) В уведомяването ясно се разграничават:

1. потвърдените факти;
2. предварителните данни;
3. предположенията, които подлежат на проверка.

(4) При липса на отговор или действие общината изпраща напомняне, а при продължаващ или значим проблем може да сезира по-горестоящия орган.

(5) Изпратените искания, получените отговори и липсата на отговор се отразяват в преписката и годишния отчет.

Чл. 119. (1) Когато компетентен орган извърши проверка, измерване или пробовземане във връзка със сигнал или случай, общината отправя искане за предоставяне, когато това е допустимо по закон, на информация за:

1. датата, часа и мястото на действията;
2. проверените обекти и процеси;
3. използваните методи и технически средства;
4. местата на пробовземане;
5. веществата и показателите, които са изследвани;
6. веществата или показателите, които не са изследвани;
7. границите и ограниченията на използвания метод;
8. резултатите;
9. установените нарушения или отклонения;

10. дадените предписания;
11. предприетите административни мерки;
12. необходимостта от последващ контрол.

(2) Получената информация се прилага към общинската преписка и се отразява в регистъра.

(3) Когато са измерени само част от възможните вещества или показатели, това се посочва изрично в общинското заключение и в публичната информация.

(4) Липсата на установено превишение по измерените показатели не се представя като доказателство за липса на други вещества, които:

1. не са били измерени;
2. не могат да бъдат установени с използвания метод;
3. са могли да присъстват в друго време или място;
4. са били под границата на откриване на метода.

Чл. 120. (1) При необходимост общината предлага извършването на съвместна проверка.

(2) В съвместната проверка могат да участват представители на:

1. община Русе;
2. РИОСВ – Русе;
3. РЗИ – Русе;
4. органите за пожарна безопасност и защита на населението;
5. органите на Министерството на вътрешните работи;
6. ВиК оператора;
7. други компетентни органи;
8. акредитирана лаборатория;
9. компетентни външни експерти.

(3) Всеки участващ орган действа в рамките на собствените си правомощия.

(4) За проверката се съставя общ протокол или отделни протоколи съобразно приложимите правила на участващите органи.

(5) В протоколите се посочват:

1. действията, извършени от всеки орган;
2. използваните методи;
3. направените констатации;
4. представените документи;
5. различията в становищата, ако има такива;
6. последващите действия.

(6) Общината не заличава или променя собствените си фактически констатации само защото друг орган е достигнал до различен извод, а отразява и оценява всички становища в преписката.

(7) Различието в правните изводи не се представя като различие относно фактите, когато фактическите констатации съвпадат.

Чл. 121. (1) Когато сигналът засяга дейност с комплексно разрешително, разрешение за емисии или друг специален разрешителен или регистрационен режим, общината изпраща събраните материали на органа, който издава или контролира съответния акт.

(2) Материалите могат да съдържат:

1. сигналите;
2. карта на случая;
3. метеорологичните данни;
4. протоколите от проверки;
5. сведенията за повтораемост;

6. данните за съобщени физически оплаквания;
7. лабораторните и инструменталните резултати;
8. информацията за вероятно технологично отклонение;
9. информацията за вещества, които не са били измерени;
10. мотивирано предложение за допълнителни контролни действия.

(3) Общината може да поиска от компетентния орган:

1. извънредна проверка;
2. преценка за преразглеждане на условията на разрешителния режим;
3. допълнителен собствен или външен мониторинг;
4. включване на допълнителни вещества или показатели, когато законът позволява това;
5. промяна в честотата, мястото или времето на измерванията;
6. проверка на дифузните и неорганизираните източници;
7. други действия, допустими по специалното законодателство.

(4) Искането на общината не обвързва компетентния орган с конкретен резултат.

(5) Отговорът, липсата на отговор и предприетите действия се включват в преписката и годишния отчет.

Чл. 122. (1) При данни за възможно неблагоприятно въздействие върху здравето общината незабавно уведомява Регионалната здравна инспекция – Русе.

(2) Уведомяването съдържа наличната информация за:

1. характера и обхвата на случая;
2. броя и местоположението на засегнатите лица;
3. съобщените физически оплаквания;
4. времето и мястото на възникване;
5. вероятните вещества, източници или зони на произход;
6. резултатите от наличните измервания;
7. веществата, които не са били измерени;
8. наличието на уязвими групи или засегнати чувствителни територии.

(3) Общината може да поиска от Регионалната здравна инспекция:

1. здравна оценка;
2. препоръки за поведението на населението;
3. участие в съвместна проверка;
4. анализ на съобщените оплаквания, когато това е допустимо и обосновано;
5. мерки за защита на уязвими групи;
6. становище относно необходимостта от последващо здравно наблюдение.

(4) Общината не:

1. поставя медицински диагнози;
2. прави самостоятелни токсикологични заключения;
3. публикува здравни препоръки като експертни, когато не са издадени или потвърдени от компетентен здравен орган.

(5) Данните за здравни оплаквания се обработват в обобщен и обезличен вид, освен когато законът допуска друго.

Чл. 123. (1) При авария, пожар, разлив или опасно изпускане общината взаимодейства с органите за пожарна безопасност и защита на населението и с другите компетентни органи.

(2) Според характера на случая могат да бъдат предприети действия за:

1. ограничаване на достъпа до засегнатата зона;
2. предупреждение и информиране на населението;
3. временно извеждане или евакуация;

4. предоставяне на указания за поведение;
5. осигуряване на медицинска помощ;
6. ограничаване на разпространението;
7. последващо измерване, наблюдение и контрол.

(3) Действията по ал. 2 се разпореждат и извършват само от органите, които имат съответните законови правомощия.

(4) Община Русе:

1. изпълнява възложените ѝ функции;
2. подпомага информирането и логистиката;
3. предоставя наличните местни данни;
4. съдейства за достъп до общински обекти и инфраструктура;
5. не представя чуждо разпореждане като собствена компетентност.

Чл. 124. (1) При сигнали за неприятни миризми от обществената канализация, пречиствателни съоръжения, помпени станции и други ВиК обекти общината уведомява ВиК оператора.

(2) Общината отправя до оператора искане или покана, съобразно приложимия правен ред, за предоставяне на информация за:

1. състоянието на съоръжението;
2. установената или вероятната причина;
3. аварии, ремонти, запущвания или технологични отклонения;
4. извършената проверка;
5. предприетите временни и постоянни мерки;
6. срока за отстраняване на проблема;
7. необходимостта от дългосрочна инвестиция;
8. повторяемостта на проблема;
9. необходимостта от последващ контрол.

(3) При системен проблем общината:

1. включва необходимите общински действия в плана и годишната програма;
2. предлага координационна среща с ВиК оператора и компетентните органи;
3. проследява заявените срокове и мерки;
4. информира гражданите за действията в допустимия от закона обхват.

(4) Общинският план не може да изменя задълженията на ВиК оператора, определени със закон, разрешително, договор или друг приложим акт.

Чл. 125. (1) При данни за възможен трансграничен произход на случая общината изпраща събраната информация на компетентните национални и регионални органи.

(2) Информацията съдържа, доколкото е налична:

1. мястото и времето на възприемане;
2. метеорологичната обстановка;
3. карта на засегнатата територия и предполагаемото разпространение;
4. характера и интензивността на миризмата;
5. резултатите от измервания и проверки;
6. данните за веществата, които не са били измерени;
7. анализ на вероятното движение на въздушните маси;
8. данни за предходни сходни случаи;
9. данни за възможни източници на българска територия, когато такива са налице.

(3) Общината може да поиска от компетентните органи:

1. проверка на възможен трансграничен произход;

2. обмен на информация;
3. съвместно или координирано наблюдение;
4. уведомяване на съответните органи на съседната държава;
5. предприемане на действия по приложимите международни и европейски процедури.

(4) Общината не осъществява самостоятелно официална трансгранична комуникация, когато тя е възложена на държавен орган.

(5) В публичните съобщения трансграничният произход се обозначава като възможен или предполагаем до официалното му потвърждаване.

Чл. 126. (1) Общината информира населението при:

1. масов случай на неприятна миризма;
2. случай на предполагаемо химическо въздействие;
3. авария, пожар, разлив или опасно изпускане;
4. широкообхватна или продължителна неприятна миризма;
5. наличие на препоръки от здравен или друг компетентен орган;
6. необходимост от предприемане на предпазни действия;
7. значим системен проблем от обществен интерес.

(2) Информацията се разпространява чрез един или повече подходящи канали:

1. интернет страницата на общината;
2. официалните профили на общината в социални мрежи;
3. система за масово уведомяване, когато е налична и приложима;
4. местни медии;
5. съобщения до засегнати институции, предприятия и организации;
6. други подходящи официални канали.

(3) Съобщението съдържа, доколкото е приложимо:

1. какво е установено;
2. какво все още не е установено;
3. кои територии са засегнати;
4. кои органи са уведомени;
5. какви проверки и действия се извършват;
6. има ли данни за риск;
7. какви предпазни мерки се препоръчват и от кой орган;
8. къде гражданите могат да подават допълнителни сигнали;
9. кога се очаква следваща актуализация.

(4) Информацията трябва да бъде точна, разбираема, своевременна и съобразена със степента на риска.

(5) Не се допуска:

1. предварителни предположения да се представят като установени факти;
2. липсата на окончателен резултат да бъде основание за премълчаване на потвърден случай;
3. да се разпространява информация, която създава неоправдана паника;
4. да се омаловажава риск, който не е бил достатъчно изследван.

Чл. 127. (1) При предполагаемо химическо въздействие първоначалното съобщение се публикува във възможно най-кратък срок след получаване на достатъчно надеждна информация за наличие на случай.

(2) Не се изчаква окончателното установяване на източника, когато е необходимо населението да бъде своевременно предупредено.

(3) В първоначалното съобщение ясно се посочва:

1. че информацията е предварителна;
2. кои факти са потвърдени;
3. кои обстоятелства все още се проверяват;
4. кои територии може да са засегнати;
5. дали има препоръки за ограничаване на престоя на открито, затваряне на прозорци или други действия;
6. кой компетентен орган е източник на здравните или защитните препоръки;
7. чрез кои канали ще се предоставя следваща информация.

(4) Когато здравна препоръка все още не е получена, общината не формулира самостоятелна медицинска препоръка, а посочва предприетите действия за получаването ѝ.

(5) При промяна на обстоятелствата се публикува актуализирано съобщение.

(6) След приключване на проверката се публикува информация за резултата, ограниченията на проверката и последващите действия.

Чл. 128. (1) Когато не е установен непосредствен риск, но е потвърден случай на обонятелен дискомфорт, общината информира населението за:

1. обхвата и приблизителната продължителност на случая;
2. характера и интензивността на миризмата;
3. вероятния, установения или неустановения източник;
4. извършените проверки;
5. измерените вещества и показатели;
6. веществата и показателите, които не са били измерени;
7. дадените предписания;
8. предприетите и предстоящите мерки.

(2) Липсата на доказана токсична концентрация не е основание да се премълчава потвърденият обонятелен дискомфорт.

(3) В съобщението ясно се разграничават:

1. наличието на възприемаема миризма;
2. наличието на обонятелен дискомфорт;
3. наличието на измерено замърсяване;
4. наличието на превишение на нормативно определена стойност;
5. наличието на потвърден здравен риск.

(4) Когато източникът е вероятен, това се посочва изрично и не се представя като окончателно установен.

Чл. 129. (1) Общината публикува резултатите от приключилите измервателни кампании и експертни проучвания, възложени или финансирани от нея.

(2) Публикуваната информация съдържа най-малко:

1. целта на изследването;
2. изпълнителя;
3. използвания метод;
4. мястото и периода на изследването;
5. измерените вещества и показатели;
6. вещества или показатели, които са били обсъждани, но не са включени;
7. резултатите;
8. границите на откриване и ограниченията на метода, когато са относими;
9. експертните изводи;
10. предприетите или планираните последващи действия.

(3) Не се допуска публикуване единствено на общ извод, без достатъчна информация за

това:

1. какво е измерено;
2. кога и къде е измерено;
3. с какъв метод;
4. какво не е измерено;
5. какви са ограниченията на резултатите.

(4) При възможност и когато законът допуска това, първичните или обобщените данни се публикуват в отворен и машинночетим формат.

(5) Публикуването не включва защитени производствени данни, лични данни или информация, чието оповестяване е забранено със закон.

Чл. 130. (1) Информацията за сигнали, проверки, измервания и предприети действия се публикува при спазване на:

1. защитата на личните данни;
2. защитата на търговската и производствената тайна;
3. защитата на служебната и класифицираната информация;
4. правото на защита на проверяваните лица;
5. правилата за достъп до обществена информация;
6. изискването непотвърдени твърдения да не се представят като установени факти.

(2) Когато част от документ съдържа защитена информация, се публикува или предоставя останалата част, ако това е технически и правно възможно.

(3) Позоваването на търговска или производствена тайна не се приема автоматично, а се разглежда по приложимия законов ред.

(4) При публикуване на информация се отчита значимостта на данните относно:

1. наличие на непосредствен или потенциален риск;
2. изпускане на опасни вещества, когато оповестяването е предвидено със закон;
3. предприетите мерки за защита на населението;
4. резултатите от официални измервания в допустимия за публикуване обхват;
5. нарушения, установени с влязъл в сила акт.

(5) Спорът относно достъпа или защитения характер на информацията се решава по съответния законов ред.

Чл. 131. (1) Общината поддържа публична хронология на значимите случаи като част от публичната карта или като свързан с нея информационен раздел.

(2) Хронологията съдържа в обобщен вид:

1. датата и приблизителния час;
2. засегнатите райони;
3. броя на сигналите;
4. характера и интензивността на миризмата;
5. относимите метеорологични условия;
6. извършените проверки;
7. измерените вещества и показатели;
8. неизмерените относими вещества, когато са известни;
9. вероятния, установения или неустановения източник;
10. дадените предписания и предприетите мерки;
11. резултата от последващия контрол;
12. статуса на преписката.

(3) Данните се актуализират при постъпване на нова официална информация.

(4) При корекция на съществена публикувана информация се отбелязват:

1. датата на промяната;
2. характерът на корекцията;
3. основанието за нея.

(5) Не е необходимо да се запазва публично невярна или незаконосъобразно публикувана информация, но в служебната система се съхранява проследимост на извършената промяна.

Чл. 132. (1) Кметът представя на Общинския съвет информация за всеки особено значим случай.

(2) За особено значим може да се приеме случай, който:

1. е засегнал значителна част от град Русе или повече от едно населено място;
2. е предизвикал множество физически оплаквания;
3. е свързан с авария, пожар, разлив или опасно изпускане;
4. се повтаря системно;
5. е наложил специализирано измерване, пробовземане или експертно изследване;
6. е предизвикал значим обществен интерес;
7. е останал с неустановен източник след многократни проверки;
8. е разкрил съществен недостатък в координацията или измервателния капацитет.

(3) Информацията включва:

1. установените факти;
2. действията на общината;
3. действията и отговорите на другите органи;
4. извършените измервания и ограниченията им;
5. резултатите;
6. установените пропуски в реакцията;
7. предложенията за последващи мерки.

(4) Информацията се представя в разумен срок след приключване на основните действия, а при продължаващ случай може да бъде представена и междинна информация.

Чл. 133. (1) При повтаряща се липса на отговор, отказ за съдействие или бездействие на компетентен орган кметът може, според характера на случая, да уведоми:

1. ръководителя на съответната администрация;
2. по-горестоящия административен орган;
3. ресорното министерство;
4. областния управител;
5. омбудсмана, когато са налице основания;
6. прокуратурата или друг компетентен орган, когато са налице конкретни данни за нарушение на закона.

(2) Уведомяването се извършва въз основа на документиран факти и съдържа:

1. отправените искания;
2. доказателства за тяхното получаване;
3. изтеклите срокове;
4. получените отговори, ако има такива;
5. последиците от липсата на действие;
6. конкретното искане към сезирания орган.

(3) Самото несъгласие с експертен или правен извод на друг орган не се квалифицира като бездействие.

(4) Данните за предприетите действия и резултата се включват в годишния отчет.

Чл. 134. (1) Общината провежда информационни и образователни кампании относно:

1. начините за подаване на сигнали;

2. данните, които е полезно да съдържа сигналът;
 3. признаците на възможно химическо въздействие;
 4. действията при авария или предупреждение от компетентен орган;
 5. разликата между миризма, обонятелен дискомфорт, измерено замърсяване и потвърден здравен риск;
 6. ограниченията на постоянните измервателни станции;
 7. добрите практики за предотвратяване на битови, търговски и стопански миризми;
 8. правата и задълженията на гражданите, операторите и общинските органи;
 9. ролята на гражданските наблюдатели.
- (2) Информацията се представя на ясен и достъпен език и не съдържа необосновани уверения или предупреждения.
- (3) За детски градини, училища, лечебни заведения, социални услуги и други чувствителни обекти могат да бъдат разработени специални организационни указания за действие при химически случай.
- (4) Здравните препоръки в указанията по ал. 3 се съгласуват с компетентния здравен орган.
- (5) Указанията имат организационен и информационен характер и не могат да създават нови задължения или санкции извън предвидените в закон или в тази наредба.

ГЛАВА ДЕВЕТА

КОНТРОЛ И АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ

Раздел I

Контролни органи и правомощия

Чл. 135. (1) Контролът по спазването на тази наредба се осъществява от кмета на община Русе и от оправомощени от него длъжностни лица в рамките на предоставените им със закон правомощия.

(2) Всяко длъжностно лице осъществява контрол съобразно своята материална, териториална и служебна компетентност.

(3) Кметът определя със заповед:

1. длъжностните лица, които извършват проверки;
2. длъжностните лица, които дават или подписват задължителни предписания, когато имат правомощия за това;
3. длъжностните лица, които съставят актове за установяване на административни нарушения;
4. реда за взаимодействие между общинските звена;
5. реда за движение, комплектуване и съхраняване на преписките;
6. реда за заместване при отсъствие;
7. формите за отчетност и последващ контрол.

(4) Заповедта по ал. 3 определя конкретния обхват на възложените функции.

(5) Оправомощаването не може да предоставя правомощия, които законът е възложил изключително на друг орган.

(6) Лице, което не е надлежно оправомощено за съответното действие, не може да извършва контролни или административнонаказателни действия от името на общината.

Чл. 136. (1) При осъществяване на контрола оправомощените длъжностни лица имат право в рамките на закона:

1. да извършват проверки на място и по документи;
2. да изискват относими документи, справки и сведения;
3. да приемат писмени и устни обяснения;
4. да извършват наблюдение и описателна оценка на миризмата;
5. да заснемат установени при проверката факти и обстоятелства;

6. да използват карти, метеорологични данни и техническа информация;
7. да съставят констативни протоколи;
8. да дават задължителни предписания, когато са оправомощени за това;
9. да извършват последващ контрол;
10. да съставят актове за установяване на административни нарушения, когато са определени за актосъставители;
11. да уведомяват и сезират други компетентни органи;
12. да предлагат съвместни проверки, измервания и експертни изследвания.

(2) Могат да бъдат изисквани само документи и сведения, които:

1. са пряко относими към предмета на проверката;
2. се намират или по закон следва да се намират у проверяваното лице;
3. могат да бъдат изисквани по силата на закон, административен акт или тази наредба;
4. не надхвърлят необходимото за установяване на относимите факти.

(3) Достъпът до жилища, частни имоти, производствени обекти и помещения се осъществява при условията и по реда, определени със закон.

(4) Тази наредба не създава самостоятелно право:

1. на принудителен достъп;
2. на претърсване или изземване;
3. на запечатване на обект;
4. на преустановяване на дейност;
5. на вземане на проби без законово основание или съгласие на лицето.

(5) Когато необходимото действие е от компетентността на друг орган, общината го уведомява и при необходимост предлага съвместна проверка.

Чл. 137. (1) Контролните органи са длъжни:

1. да се легитимират;
2. да посочат основанието и предмета на проверката;
3. да действат безпристрастно и в рамките на компетентността си;
4. да документират извършените действия;
5. да събират и отразяват както уличаващите, така и оправдаващите проверяваното лице обстоятелства;
6. да пазят защитената от закона информация;
7. да не разгласяват предположения и непотвърдени твърдения като установени факти;
8. да уведомяват проверяваното лице за правата му, когато законът изисква това;
9. да не създават неоправдани пречки пред нормалното осъществяване на дейността;
10. да не изискват информация извън предмета на проверката;
11. да си направят отвод при наличие на частен интерес, свързаност или друго обстоятелство, пораждащо основателно съмнение в тяхната безпристрастност.

(2) Отводът се извършва по инициатива на длъжностното лице или по мотивирано искане на заинтересовано лице.

(3) По искането за отвод се произнася непосредственият ръководител или друг определен със заповедта по чл. 135 орган.

(4) Подаването на искане за отвод не спира неотложни действия за защита на живота, здравето, безопасността или околната среда.

Чл. 138. (1) Проверяваните лица са длъжни:

1. да не възпрепятстват законосъобразно извършвана проверка;
2. да предоставят достъп, когато са длъжни да направят това по закон;
3. да представят документите и сведенията, които са длъжни да съхраняват и предоставят;

4. да предоставят верни и пълни данни;
5. да изпълняват надлежно издадените задължителни предписания;
6. да уведомяват общината за изпълнението им, когато това е изискано;
7. да съхраняват относимите документи в предвидените срокове.

(2) Проверяваното лице има право:

1. да присъства при проверката лично или чрез представител, когато това е приложимо;
2. да получи информация за основанията и предмета на проверката;
3. да представя обяснения, възражения и доказателства;
4. да получи копие от съставения протокол по приложимия ред;
5. да оспори административните актове;
6. да поиска защита на информация, представляваща защитена от закона тайна;
7. да посочи обстоятелства, свързани с безпристрастността на проверяващото лице;
8. да откаже предоставянето на достъп или информация, когато липсва законово основание за това.

(3) Упражняването на право по ал. 2 не представлява възпрепятстване на проверката.

Чл. 139. (1) Когато при проверката се установят данни за нарушение на закон, разрешително или друг административен акт, чието установяване или санкциониране е от компетентността на друг орган, материалите се изпращат на този орган.

(2) Общината не съставя акт:

1. за деяние, което не е обявено за административно нарушение с тази наредба или със закон;
2. за нарушение, за което законът е предоставил изключителна компетентност на друг орган;
3. само поради наличие на неприятна миризма, без да е установено конкретно противоправно действие или бездействие.

(3) Когато едно деяние съдържа признаци на нарушения по тази наредба и по специален закон, се прилагат Закона за административните нарушения и наказания и съответният специален закон.

(4) Не се допуска едно лице да бъде наказано повторно за същото нарушение въз основа на едни и същи факти.

(5) Изпращането на материалите на друг орган се документира в общинската преписка.

Раздел II

Установяване на административните нарушения и налагане на наказания

Чл. 140. (1) Административните нарушения по тази наредба се установяват с актове, съставени от длъжностните лица, определени със заповедта по чл. 135.

(2) Актовете се съставят, връчват и оспорват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) В акта се описват конкретно:

1. действието или бездействието;
2. мястото, времето и периодът на нарушението;
3. нарушената разпоредба;
4. обстоятелствата, при които е извършено;
5. доказателствата;
6. лицето, на което се вменява нарушението;
7. фактическата и правната му връзка със задължението;
8. настъпилите или възможните последици, когато са относими;
9. даденото предписание и срокът за изпълнението му, когато нарушението е свързано с предписание;
10. възраженията и обясненията на лицето, когато са направени при съставянето.

(4) Не се допуска нарушението да бъде описано само с изрази като:

1. „причинил неприятна миризма“;
2. „замърсил въздуха“;
3. „създал обонятелен дискомфорт“;
4. „не предприел достатъчно мерки“,

без да бъде посочено конкретното противоправно действие или бездействие.

(5) Когато отговорността се търси за неизпълнение на общо формулирано задължение, актът трябва да посочва конкретното фактически дължимо и обективно възможно поведение.

Чл. 141. (1) Наказателните постановления за нарушения на тази наредба се издават от кмета на община Русе или от негов заместник въз основа на актове, съставени от длъжностните лица по чл. 140.

(2) Наказателните постановления се издават, връчват и обжалват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Преди издаване на наказателното постановление се преценяват:

1. компетентността на актосъставителя;
2. редовността и законосъобразността на акта;
3. всички събрани доказателства;
4. възраженията на нарушителя;
5. наличието на конкретно нарушение и неговото авторство;
6. вината на физическото лице;
7. предпоставките за имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец;
8. приложимостта на по-благоприятен закон;
9. основанията за маловажен случай или друг предвиден в закона способ за приключване.

(4) Наказателното постановление не може да отстранява съществена липса на фактическо описание в акта чрез посочване на изцяло нови факти.

(5) Налагането на наказание не освобождава нарушителя от задължението да преустанови нарушението, да изпълни предписанието или да отстрани последиците.

Чл. 142. При определяне на вида и размера на наказанието се отчитат:

1. характерът и тежестта на нарушението;
2. продължителността;
3. повторяемостта на въздействието;
4. броят на засегнатите лица;
5. териториалният обхват;
6. засягането на жилищна или чувствителна територия;
7. наличието на съобщени физически оплаквания;
8. авария или технологично отклонение;
9. формата и степента на вината, когато се наказва физическо лице;
10. предприетите превантивни и коригиращи мерки;
11. оказаното съдействие;
12. укриването, унищожаването или предоставянето на неверни данни;
13. изпълнението на предходни предписания;
14. повторността;
15. получената икономическа полза, когато може да бъде установена;
16. другите смекчаващи или отегчаващи обстоятелства.

Чл. 143. (1) Повторността се определя съгласно Закона за административните нарушения и наказания, освен когато специален закон предвижда друго.

(2) Повторността се посочва и доказва изрично в административнонаказателната преписка.

(3) За доказване на повторността се прилагат данни за:

1. предходното нарушение;
2. нарушената разпоредба;
3. наказаното лице;
4. влизането в сила на съответния акт;
5. датата на извършване на новото нарушение.

(4) Повтарящите се случаи или сигнали сами по себе си не доказват повторност на административно нарушение.

(5) Понятието „системен проблем“ по тази наредба не е равнозначно на системно извършване на административни нарушения.

Раздел III

Административни нарушения и наказания

Чл. 144. (1) Физическо лице, което в нарушение на чл. 24, ал. 1–3 или чл. 29, ал. 1:

1. съхранява отпадъци, течности или материали с мирисов компонент по начин, който допуска разлив, разлагане или разпространение извън имота;
2. оставя биоразградими отпадъци извън определените за това места;
3. излива течности с мирисов компонент върху обществени площи или в дъждовната канализация;
4. не изпълни конкретно задължение по Глава трета, когато неизпълнението е довело до траен или повтарящ се обонятелен дискомфорт, установен по реда на тази наредба, се наказва с глоба в размер от 50 до 250 евро, ако деянието не подлежи на по-тежко наказание.

(2) При повторно нарушение глобата е в размер от 150 до 500 евро.

(3) За същото нарушение на юридическо лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 250 до 1 000 евро, а при повторно нарушение — от 500 до 2 500 евро.

(4) За нарушение по ал. 1, т. 4 отговорност се носи, когато са установени конкретното неизпълнено задължение по Глава трета, трайният или повтарящ се обонятелен дискомфорт и връзката между неизпълнението и въздействието.

(5) Твърдението за липса на фактическа възможност за изпълнение не освобождава лицето от отговорност, ако не е подкрепено с доказателства. Когато пълното отстраняване не е възможно незабавно, лицето е длъжно да предприеме всички възможни временни мерки за ограничаване на въздействието, доколкото това е приложимо и безопасно.

Чл. 145. (1) Който изгаря отпадъци или други материали в нарушение на чл. 24, ал. 3, т. 5 или чл. 28, ал. 1, т. 1, се наказва, ако деянието не представлява нарушение по специален закон:

1. физическото лице — с глоба в размер от 150 до 500 евро;
2. юридическото лице или едноличният търговец — с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) При повторно нарушение се налагат:

1. глоба в размер от 250 до 1 000 евро;
2. имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

(3) Когато деянието попада в приложното поле на Закона за управление на отпадъците, Закона за чистотата на атмосферния въздух или друг специален закон, материалите се изпращат на компетентния орган.

(4) Не се съставя акт по тази наредба, когато за същото деяние вече е започнало административнонаказателно производство от компетентен орган по специален закон, освен ако са налице отделни самостоятелни нарушения.

Чл. 146. (1) Лице, което не изпълни конкретно задължение за поддържане в техническа изправност на локално съоръжение, за което отговаря по чл. 20, чл. 25 или чл. 26, се наказва, когато неизправността е създала или е допринесла за конкретно установен обонятелен

дискомфорт:

1. физическото лице — с глоба в размер от 100 до 500 евро;
2. юридическото лице или едноличният търговец — с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) Отговорност се носи, когато са доказани:

1. задължението на нарушителя да поддържа съоръжението;
2. конкретната неизправност;
3. възможността на нарушителя да предприеме действия за отстраняване или ограничаване на последиците от неизправността;
4. причинната или съществена фактическа връзка между неизправността и въздействието.

(3) Твърдението за невъзможност за изпълнение не освобождава нарушителя от отговорност, ако не е подкрепено с доказателства. Когато неизправността не може да бъде отстранена незабавно, нарушителят е длъжен да предприеме възможните временни мерки за ограничаване на въздействието, включително спиране, ограничаване или промяна на начина на работа на съоръжението, когато това е приложимо и безопасно.

(4) Не се налага наказание само въз основа на възрастта на съоръжението, липсата на документ за ремонт или наличието на сигнал, без да е установена конкретна неизправност.

(5) При повторно нарушение се налага:

1. глоба в размер от 250 до 1 000 евро;
2. имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

Чл. 146а. (1) Оператор, който при осъществяване на дейност, за която общината разполага с изрично законово контролно правомощие, наруши конкретно задължение по чл. 20, ал. 1, т. 1, 3, 4, 8, 9 и 10, чл. 20, ал. 3, чл. 21, ал. 4, чл. 23, ал. 1, т. 4–6, чл. 26, ал. 1, т. 1–6 или чл. 30, ал. 1 и с това причини значим обонятелен дискомфорт, установен въз основа на съвкупност от относими доказателства, се наказва:

1. с глоба в размер от 100 до 500 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) За налагане на наказание по ал. 1 се установява:

1. конкретното неизпълнено задължение, действие или бездействие;
2. обстоятелствата, при които е възникнал обонятелният дискомфорт;
3. доказателствата за характера, интензивността, продължителността, повторемостта и териториалния обхват на въздействието, като данните от полева олфактометрия, когато са налични, имат помощен характер и се оценяват заедно с останалите доказателства;
4. обоснованата причинна или съществена фактическа връзка между неизпълненото задължение, действие или бездействие и установения обонятелен дискомфорт, включително чрез данни за време, място, посока и скорост на вятъра, характер на миризмата, възможни източници и технологичен режим, когато такива данни са относими;
5. възможността на лицето да предприеме необходимите действия за предотвратяване, отстраняване или ограничаване на въздействието.

(3) Отчетените стойности чрез полева олфактометрия, включително стойности над ориентировъчните нива по Приложение № 4, не представляват самостоятелно основание за налагане на наказание и не освобождават наказващия орган от задължението да установи конкретното неизпълнено задължение, действие или бездействие, причинната връзка и останалите елементи на нарушението.

(4) Липсата на установена конкретна техническа повреда не препятства ангажирането на отговорност, когато от събраните доказателства се установява, че значимият обонятелен дискомфорт е причинен от неизпълнение на конкретно задължение за поддръжка, експлоатация, организация на дейността, предотвратяване, ограничаване или уведомяване, предвидено в Глава трета от тази наредба, или от неизпълнение на друго изрично задължение, установено с тази наредба.

(5) Не се налага наказание по този член, когато значимият обонятелен дискомфорт е

резултат от дейност, извършвана при спазване на приложимите разрешителни режими и при доказано изпълнение на всички дължими мерки по тази наредба, освен ако са установени отделни действия или бездействия, обявени за нарушение.

(6) Когато в вероятната зона на произход се намират няколко възможни източника и събраните доказателства не позволяват обосновано да се установи връзка с конкретен оператор, административнонаказателна отговорност по този член не се ангажира само въз основа на отчетени стойности чрез полева олфактометрия. Връзката с конкретен оператор може да бъде обоснована чрез съвкупност от доказателства, включително сравнителни теренни наблюдения или измервания по посока и срещу посоката на вятъра, измервания в точки преди и след вероятния източник по посоката на въздушния поток, пространствено-времево съвпадение, характер на миризмата, технологичен режим, документи, обяснения, видими емисии, метеорологични данни, предходни сходни случаи, експертна оценка или други относими данни.

(7) Наличието на повече от един възможен източник в вероятната зона на произход не изключва отговорността на конкретен оператор, когато събраните доказателства позволяват обосновано да се установи, че негово действие, бездействие, технологично отклонение или неизпълнено конкретно задължение по тази наредба е причинило или съществено е допринесло за установения значим обонятелен дискомфорт.

Чл. 147. (1) Който не предприеме изискуемите от чл. 20, ал. 1, т. 7, чл. 23, ал. 1, т. 1 и 2 или чл. 26, ал. 1, т. 4 действия при конкретно установени разлив, запушване, повреда, авария или технологично отклонение, се наказва:

1. с глоба в размер от 100 до 500 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) За налагане на наказание се установява, че лицето:

1. е знаело или е било длъжно да знае за събитието;
2. е имало задължение да предприеме действия за ограничаване на източника, разпространението или последиците от събитието;
3. е могло лично или чрез лица, на които е възложило поддръжката, експлоатацията или аварийното обслужване на обекта, да предприеме необходимите действия;
4. не е предприело необходимите действия без доказана обективна причина.

(3) Твърдението за невъзможност за реакция не освобождава лицето от отговорност, ако не е подкрепено с доказателства.

(4) Когато събитието не може да бъде напълно овладяно незабавно, лицето е длъжно да предприеме всички възможни временни мерки за ограничаване на въздействието, включително спиране, ограничаване или промяна на дейността, обезопасяване на мястото, уведомяване на компетентните органи и организиране на последващи действия, когато това е приложимо и безопасно.

(5) Не се носи отговорност, когато предприемането на определено действие би създавало по-голям непосредствен риск за живота, здравето, околната среда или безопасността на съоръженията, при условие че лицето незабавно е уведомило компетентните органи и е предприело всички други възможни временни мерки за ограничаване на последиците.

Чл. 148. (1) Оператор, който при авария, технологично отклонение или друго извънредно събитие не изпълни задължението за уведомяване по чл. 23, ал. 1, т. 4 и 5, се наказва:

1. физическото лице — с глоба в размер от 250 до 1 000 евро;
2. юридическото лице или едноличният търговец — с имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

(2) Отговорност се носи, когато:

1. събитието е засегнало или обективно е могло да засегне населена, обществена или чувствителна територия;
2. операторът е знаел или е бил длъжен да знае за събитието;
3. уведомяването е било обективно възможно;
4. не е налице основателна причина за забавянето.

(3) При определяне на наказанието се отчита продължителността на забавянето и дали то е възпрепятствало защитни или контролни действия.

(4) Разпоредбата не отменя отговорността по специален закон за неуведомяване на друг компетентен орган.

Чл. 149. (1) Който чрез противоправно действие възпрепятства законосъобразна проверка, се наказва:

1. с глоба в размер от 150 до 500 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) Възпрепятстване е налице при:

1. отказ за достъп, когато лицето е било законово длъжно да го предостави;
2. укриване или унищожаване на изискани относими документи;
3. физическо препятстване на проверяващите;
4. съзнателно предоставяне на неверни данни за местонахождението на обект, съоръжение или документи;
5. друго конкретно противоправно поведение, което фактически осуетява или съществено затруднява проверката.

(3) Не е нарушение:

1. упражняването на право на възражение;
2. отказът за достъп или информация, когато липсва законово основание;
3. искането за легитимация или посочване на предмета на проверката;
4. искането за защита на търговска или друга законово защитена информация.

(4) В акта се описват конкретните действия, с които проверката е възпрепятствана.

Чл. 150. (1) Който без основателна причина не представи в определения срок документ, справка или информация, които е длъжен да предостави и които са пряко относими към проверката, се наказва:

1. с глоба в размер от 50 до 250 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 250 до 1 000 евро.

(2) Наказание не се налага, когато лицето докаже, че:

1. документът не съществува и няма задължение да бъде създаден;
2. документът не се намира и не следва да се намира под негов контрол;
3. представянето е обективно невъзможно;
4. информацията е предоставена в допълнително даден разумен срок и забавянето не е възпрепятствало проверката;
5. искането е извън компетентността на органа;
6. исканата информация не е относима към проверката.

(3) Преди съставяне на акт органът преценява дали е необходимо да даде допълнителен разумен срок, освен когато забавянето създава риск от загуба или укриване на доказателства.

Чл. 151. (1) Който съзнателно предостави съществено неверни или подвеждащи данни относно:

1. авария или технологично отклонение;
 2. дейността, извършвана към часа на случая;
 3. работата на защитните съоръжения;
 4. използваните материали или образуваните отпадъци;
 5. изпълнението на предписание;
 6. изпълнението на план за управление на миризмите,
- се наказва, ако деянието не съставлява престъпление:

1. с глоба в размер от 250 до 1 000 евро;

2. с имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

(2) В акта се посочват:

1. конкретните неверни данни;
2. действителните факти;
3. доказателствата за несъответствието;
4. значението на данните за проверката.

(3) Техническа грешка, неточност без съществено значение или добросъвестно изразено предположение не представлява нарушение по този член.

(4) При данни за документно или друго престъпление материалите се изпращат на прокуратурата или на друг компетентен орган.

Чл. 152. (1) Който не изпълни в определения срок влязло в сила или подлежащо на законосъобразно предварително изпълнение задължително предписание, издадено по тази наредба, се наказва:

1. физическото лице — с глоба в размер от 250 до 1 000 евро;
2. юридическото лице или едноличният търговец — с имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

(2) При повторно нарушение се налагат:

1. глоба в размер от 500 до 2 000 евро;
2. имуществена санкция в размер от 1 500 до 2 500 евро.

(3) Отговорност възниква само когато предписанието:

1. е издадено от компетентен орган;
2. е надлежно връчено;
3. съдържа ясно, конкретно и изпълнимо задължение;
4. определя срок;
5. е влязло в сила или подлежи на предварително изпълнение;
6. не е спряно по административен или съдебен ред;
7. не е изпълнено по причини, за които адресатът отговаря.

(4) Частичното изпълнение представлява нарушение само когато неизпълнената част е съществена и конкретно определена.

(5) Налагането на наказание не отменя задължението за изпълнение.

Чл. 153. (1) Оператор, който не представи в определения срок план за управление на миризмите, изискан с надлежно издадено предписание в случаите по чл. 30, ал. 1 и чл. 84, ал. 1 и в рамките на изрично законово общинско контролно правомощие, се наказва:

1. с глоба в размер от 150 до 500 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро.

(2) Същото наказание се налага, когато операторът:

1. е представил план, който не съдържа съществена част от изрично изисканата информация;
2. е получил конкретни писмени указания за допълване;
3. не е допълнил плана в определения допълнителен срок без основателна причина.

(3) Не се налага наказание само поради различие между предложено от оператора техническо решение и предпочитаното от общинския орган, когато планът съдържа изисканите данни.

(4) Неизпълнението на отделна мярка от плана се санкционира само когато:

1. мярката е била надлежно определена като задължителна;
2. срокът и адресатът са ясно посочени;
3. неизпълнението е конкретно доказано.

Чл. 154. (1) Който не води временно дневник или регистър, когато това задължение е конкретно, необходимо и съразмерно определено с влязло в сила предписание, издадено в

рамките на изрично законово контролно правомощие, и са определени съдържанието, срокът и периодът на задължението, се наказва:

1. с глоба в размер от 50 до 250 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 250 до 1 000 евро.

(2) Който съзнателно унищожи, укрие или подправи данни в дневника или регистъра с цел да възпрепятства проверката, се наказва, ако деянието не съставлява престъпление:

1. с глоба в размер от 250 до 1 000 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 1 000 до 2 500 евро.

(3) Непълната или техническа грешка, която не е съществена и е отстранена своевременно, не представлява нарушение по ал. 2.

Чл. 155. (1) Който след писмено напомняне не уведоми общината за изпълнението на предписание в срока по чл. 81, ал. 1, или не уведомяването е повторно или съществено затруднява последващия контрол, се наказва:

1. с глоба в размер от 50 до 150 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 150 до 500 евро.

(2) Не се налага отделно наказание по ал. 1, когато:

1. лицето се наказва за неизпълнение на самото предписание;
2. не уведомяването е част от същото деяние;
3. изпълнението е било своевременно и е установено служебно, а закъснението в уведомяването е явно незначително.

Чл. 156. (1) Който в нарушение на чл. 24, ал. 3, т. 3 или чл. 28, ал. 1, т. 4 излива отпадъчни води, течности, масла, органични остатъци или други вещества с мирисов компонент върху улици, тротоари, зелени площи, други обществени терени или в дъждовната канализация, се наказва, ако деянието не подлежи на по-тежка санкция:

1. с глоба в размер от 150 до 750 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 750 до 2 500 евро.

(2) При повторно нарушение се налагат:

1. глоба в размер от 300 до 1 500 евро;
2. имуществена санкция в размер от 1 500 до 2 500 евро.

(3) В акта се посочват веществото, мястото, начинът и приблизителното време на изливането.

Чл. 157. (1) Собственик, ползвател или обитател на имот, който не изпълни влязло в сила предписание за отстраняване на конкретно установени:

1. натрупани отпадъци;
 2. отпадъчни води;
 3. разлагащи се материали;
 4. неизправно локално санитарно или канализационно съоръжение;
 5. друга конкретна причина за траен или повтарящ се обонятелен дискомфорт,
- се наказва:

1. с глоба в размер от 100 до 500 евро;
2. с имуществена санкция в размер от 500 до 2 500 евро, когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец.

(2) Не се налага наказание, когато лицето:

1. няма фактическа или правна възможност да отстрани причината;
2. е уведомило своевременно общината;
3. е предприело действията, които зависят от него;
4. не е изпълнило поради действие, разрешение или съдействие, което зависи изцяло от друго лице или орган.

(3) Когато неизпълнението вече е санкционирано по чл. 152 за същото предписание и същия период, не се налага второ наказание по този член.

Раздел IV

Специални правила

Чл. 158. (1) Административно наказание не се налага само въз основа на:

1. субективното възприятие на едно лице;
2. анонимна оперативна информация;
3. непроверена публикация или съобщение;
4. предположение за източника;
5. единствено посоката на вятъра;
6. включването на обект в картата като потенциален или вероятен източник;
7. обстоятелството, че дадена дейност по принцип може да отделя вещества с мирисов компонент;
8. обстоятелството, че обектът се намира близо до засегнатата територия;
9. наличието на предходни сигнали без доказано конкретно нарушение.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 могат:

1. да бъдат основание за проверка;
2. да се използват като част от съвкупността от доказателства;
3. да подпомогнат определянето на вероятна зона на произход.

(3) За налагане на наказание се доказват:

1. конкретното нарушение;
2. авторството или отговорният правен субект;
3. относимите обективни признаци;
4. вината, когато се наказва физическо лице;
5. липсата на основание, изключващо отговорността.

(4) Когато едно действие или бездействие осъществява признаците на повече от един състав по тази наредба, за същото лице, деяние и период се налага едно административно наказание по състава, който най-пълно и точно обхваща нарушението, освен ако са извършени отделни самостоятелни нарушения.

Чл. 159. (1) За нарушения, извършени при или по повод дейността на юридически лица и еднолични търговци, се налага имуществена санкция при условията на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Когато е установено лично виновно поведение на физическо лице, то може да носи самостоятелна отговорност, ако съответният състав предвижда глоба за физическо лице.

(3) Управител, представляващ, собственик, служител или работник не се санкционира като физическо лице само поради заеманата длъжност или положението си.

(4) При търсене на лична отговорност се установява конкретното действие или бездействие на физическото лице.

(5) Налагането на имуществена санкция на юридическо лице не доказва автоматично лична вина на неговия управител или служител.

Чл. 159а. (1) Не се носи административнонаказателна отговорност за неизпълнение на действие, когато е доказано, че изпълнението му е било обективно невъзможно или би създавало по-голям непосредствен риск за живота, здравето, околната среда или безопасността на съоръженията.

(2) В случаите по ал. 1 лицето е длъжно да предприеме всички други възможни временни мерки за ограничаване на последиците, включително уведомяване на компетентните органи, когато това е приложимо.

(3) Твърдението за невъзможност за изпълнение се преценява въз основа на конкретните факти и доказателства по случая и не освобождава лицето от отговорност, когато не е

подкрепено с доказателства или когато лицето не е предприело други възможни мерки за ограничаване на последиците.

Чл. 160. (1) При маловажен случай се прилагат съответните разпоредби на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) При преценката се отчитат:

1. характерът на нарушеното задължение;
2. продължителността;
3. пространственият обхват;
4. наличието или липсата на повторност;
5. незабавното доброволно отстраняване;
6. наличието или липсата на риск за здравето и околната среда;
7. съдействието на нарушителя;
8. настъпилите последици.

(3) Обстоятелствата по ал. 2 се оценяват в тяхната съвкупност.

(4) Като правило не се приема за маловажно нарушение, свързано със:

1. съзнателно укриване на авария;
2. съзнателно предоставяне на съществено неверни данни;
3. възпрепятстване на спешна проверка;
4. повторно неизпълнение на предписание;
5. непосредствен риск за живота или здравето;
6. значително или широкообхватно химическо въздействие.

(5) Преценката за маловажност се мотивира съобразно конкретните факти и приложимия закон.

Чл. 161. (1) Когато нарушението е продължено във времето, в акта се посочва периодът, през който противоправното състояние е поддържано, доколкото може да бъде установен.

(2) Когато след налагане на наказание нарушението продължава, ново нарушение може да бъде установено само след:

1. изтичане на надлежно определен нов срок за изпълнение; или
2. възникване на ново самостоятелно задължение, което не е изпълнено.

(3) Не се допуска изкуствено разделяне на едно деяние или един период на неизпълнение на множество нарушения с цел налагане на няколко наказания.

(4) Отделните случаи на неприятна миризма не представляват автоматично отделни административни нарушения, ако произтичат от едно и също продължаващо действие или бездействие.

Чл. 162. (1) Събраните глоби и имуществени санкции постъпват в съответния бюджет, когато това е предвидено в закона.

(2) При планиране на общинския бюджет могат да бъдат предвиждани средства за дейностите по тази наредба.

(3) Обемът и насочеността на контролната дейност не могат да се обвързват с очакваните приходи от санкции.

(4) Контролните органи не могат да бъдат материално стимулирани пряко според:

1. броя на съставените актове;
2. броя на издадените наказателни постановления;
3. размера на наложените или събраните санкции.

Чл. 163. (1) Общината поддържа вътрешен регистър на административнонаказателните производства по тази наредба.

(2) Регистърът съдържа най-малко:

1. вида и правната квалификация на нарушението;

2. датата на установяването;
3. данни за съставения акт;
4. данни за издаденото наказателно постановление или друг акт за приключване;
5. наложеното наказание;
6. данни за възражения и обжалване;
7. съдебния резултат;
8. датата на влизане в сила;
9. данни за изпълнението;
10. причините за отмяна или изменение, когато актът е отменен или изменен.

(3) Данните се използват за анализ на:

1. законосъобразността и устойчивостта на актовете;
2. често допусканите процесуални нарушения;
3. качеството на фактическото описание и доказването;
4. необходимостта от обучение;
5. необходимостта от изменение на наредбата или вътрешната организация.

(4) В годишния отчет се публикува обобщена и обезличена информация.

(5) Регистърът по ал. 1 не е публичен и се поддържа при спазване на правилата за защита на личните данни.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (1) Наредбата се приема на основание чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 8 от Закона за нормативните актове и чл. 76, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Наредбата се прилага при спазване на специалното законодателство в областта на:

1. опазването на околната среда;
2. качеството на атмосферния въздух;
3. управлението на отпадъците;
4. водите и канализационните системи;
5. здравето и защитата на населението;
6. устройството на територията;
7. промишлените емисии и специалните разрешителни режими;
8. защитата на личните данни и достъпа до обществена информация;
9. административните нарушения и наказания.

(3) Разпоредбите на наредбата не ограничават и не заместват правомощията на държавните органи, определени със закон.

§ 2. (1) Организационните, техническите и електронните механизми по следващите параграфи се въвеждат поетапно в определените в тях срокове.

(2) По-късното въвеждане на отделни организационни, технически или електронни механизми не отлага прилагането на:

1. правилата за приемане и регистриране на сигнали;
2. задължението за извършване на проверки в рамките на общинската компетентност;
3. правилата за документиране на установените факти;
4. задължението за сезиране на компетентните органи;
5. задължението за информиране на населението при наличие на данни за непосредствен риск;
6. материалните задължения и забрани, които могат да бъдат изпълнени от датата на влизане в сила на наредбата.

§ 3. В срок до един месец от влизането в сила на наредбата кметът на община Русе:

1. определя общинското звено или длъжностните лица, отговорни за координацията по прилагането на наредбата;
2. определя длъжностните лица, отговорни за приемането, регистрирането и първоначалната обработка на сигналите до въвеждането на електронната система;
3. утвърждава временен организационен ред за действия при масов случай на неприятна миризма и при случай на предполагаемо химическо въздействие;
4. определя основни и резервни служебни контакти за взаимодействие с компетентните държавни, регионални и местни органи;
5. определя длъжностните лица, които в рамките на законовата си компетентност могат да:
 - а) извършват проверки;
 - б) съставят констативни протоколи;
 - в) дават или подписват задължителни предписания;
 - г) извършват последващ контрол;
 - д) съставят актове за установяване на административни нарушения;
6. определя временен ред за движение, комплектуване и съхраняване на преписките;
7. организира публикуването на основна информация за начините за подаване на сигнали.

§ 4. (1) В срок до три месеца от влизането в сила на наредбата кметът утвърждава:

1. организационно-техническите правила за използване на формуляра за подаване на сигнал;
2. указанията за попълване на протокола за оперативна проверка;
3. правилата за прилагане на скалата за описателна оценка на миризмата;
4. методиката за оперативни проверки и документиране на случаи;
5. правилата за групиране на сигнали, свързани с един и същ случай;
6. вътрешния ред за определяне на спешността;
7. правилата за обмен на информация между общинските звена;
8. организационния образец на задължително писмено предписание, доколкото такъв не е приложение към наредбата;
9. указанията за представяне и проверка на план за управление на миризмите;
10. вътрешните правила за обработване, защита, съхраняване и достъп до лични и други защитени данни;
11. реда за водене на вътрешните регистри и досиета;
12. правилата за проследимост на електронни материали, снимки, видеозаписи и проби.
13. указания за използване на ортоназални методи и инструментална полева олфактометрия, включително за поддръжка, проверка, сервизно обслужване, калибриране и проследимост на преносимите олфактометри съобразно техническата спецификация на производителя и приложимите стандарти, ограниченията при тълкуване на резултатите, протокола за обонятелна хигиена, както и правилата за подбор, обучение, проверка и документиране на годността на общинските назални оценители, без да се въвеждат нови нарушения, санкции или числови прагове извън определените в тази наредба и приложенията към нея.

(2) Когато формуляр, скала или образец е приет като приложение към наредбата, кметът не може да изменя неговото задължително съдържание с вътрешен акт.

(3) Методиките, правилата и указанията по ал. 1 имат организационен и технически характер и не могат:

1. да създават нови административни нарушения;
2. да въвеждат санкции;
3. да разширяват правомощията на общинските органи;
4. да създават право на принудителен достъп;
5. да въвеждат допълнителни материални задължения извън предвидените в наредбата и закона.

§ 5. (1) В срок до девет месеца от влизането в сила на наредбата община Русе предприема

необходимите технически, организационни и финансови действия за:

1. въвеждане на електронен модул за подаване на сигнали;
2. създаване на електронен регистър на сигналите и случаите;
3. осигуряване на възможност за проследяване на статуса на подаден сигнал, когато това е технически и правно допустимо;
4. осигуряване на възможност за групиране на сигнали, свързани с един и същ случай;
5. създаване на публична информационна страница за прилагането на наредбата;
6. публикуване на указания за подаване на сигнали и действия при предполагаемо химическо въздействие;
7. поетапно въвеждане на публичната карта на миризмите.

(2) Публичната карта може първоначално да бъде въведена с ограничена функционалност и впоследствие да бъде разширявана.

(3) Въвеждането на електронната система се извършва при спазване на:

1. правилата за защита на личните данни;
2. изискванията за информационна сигурност;
3. законодателството за електронното управление;
4. правилата за възлагане на обществени поръчки;
5. утвърдения общински бюджет.

6. § 5а. (1) Изпълнението на организационните, техническите, електронните и експертните мерки по тази наредба се извършва поетапно, съобразно приетия бюджет на община Русе, наличния административен капацитет, възможностите за външно финансиране и решенията на Общинския съвет.

7. (2) Разпоредбите на тази наредба не създават самостоятелно задължение за разкриване на нови щатни бройки, закупуване на конкретен вид техника, сключване на договори с конкретни изпълнители или извършване на разходи извън одобрените по бюджета средства и приложимите процедури по закон.

§ 6. До въвеждането на електронната система по § 5 сигналите се приемат чрез съществуващите официални канали на община Русе и се вписват във временен служебен регистър.

§ 7. (1) Сигналите и данните за случаи, регистрирани след влизането в сила на наредбата и преди въвеждането на електронната система, се прехвърлят в постоянния регистър.

(2) Прехвърлянето се извършва в срок до два месеца от въвеждането на постоянния регистър.

(3) При прехвърлянето се запазват:

1. първоначалният регистрационен номер;
2. датата и часът на подаване;
3. извършените действия;
4. връзката с конкретния случай или преписка;
5. информацията за отговора до подателя;
6. проследимостта на последващите промени.

§ 8. В срок до шест месеца от влизането в сила на наредбата кметът:

1. организира първоначално обучение на определените длъжностни лица;
2. осигурява необходимото минимално техническо оборудване за оперативни проверки в рамките на утвърдения бюджет;
3. организира създаването на служебен списък на потенциалните промишлени, комунални, земеделски, транспортни и други източници на неприятни миризми;
4. организира създаването на предварителен експертен списък на вещества и групи вещества, свързани с характерни дейности на територията на общината;
5. осигурява служебен достъп до надеждни и проследими метеорологични данни;

6. разработва проект на механизъм за целево измерване и пробовземане при случай на предполагаемо химическо въздействие;
7. определя минималното оборудване и средствата за индивидуална защита на служителите;
8. определя ред за действия извън обичайното работно време, доколкото такъв може да бъде осигурен.

§ 9. (1) Списъците по § 8, т. 3 и 4:

1. имат експертен, ориентировъчен и служебен характер;
2. не представляват установяване на източник или нарушение;
3. не могат да бъдат самостоятелно основание за издаване на предписание или налагане на санкция;
4. се актуализират при промяна на дейностите и наличната информация, но не по-рядко от веднъж годишно;
5. се използват за планиране на проверки, измервания и превантивни действия.

(2) Включването на лице или обект в служебния списък не означава, че то е причинило конкретен случай.

(3) Публично могат да се оповестяват обобщени категории и територии, а конкретни оператори се посочват само при наличие на законово основание и при ясно обозначаване на статуса им като потенциален, вероятен или установен източник.

§ 10. (1) В срок до девет месеца от влизането в сила на наредбата община Русе предприема действия в рамките на утвърдения бюджет и приложимото законодателство за:

1. създаване на законосъобразен механизъм за възлагане на целеви измервания, пробовземане и лабораторни изследвания;
2. определяне на ред за активиране на лаборатория или експертен екип при спешен случай;
3. осигуряване на условия за транспорт, съхраняване и проследимост на пробите;
4. съгласуване на оперативните действия с РИОСВ – Русе, РЗИ – Русе, органите за пожарна безопасност и защита на населението и другите компетентни органи;
5. предварително определяне на ориентировъчни точки и територии за пробовземане при повтарящи се случаи;
6. изготвяне на списък на лаборатории, методи, технически възможности и ориентировъчни срокове за реакция;
7. създаване на резервен ред за действие при невъзможност на първоначално определения изпълнител да реагира.

(2) Механизмът по ал. 1 може да бъде осигурен чрез:

1. рамково споразумение;
2. договор след провеждане на приложимата процедура;
3. споразумение за сътрудничество с компетентен орган;
4. друг допустим от закона способ.

(3) Наредбата не задължава общината да сключи договор в нарушение на бюджетното законодателство или на правилата за възлагане на обществени поръчки.

§ 10а. Общината може поетапно да осигурява технически средства, експертна помощ, лабораторни услуги или други способи за подпомагане на проверките, когато това е необходимо, финансово обезпечено и възложено по законоустановения ред.

§ 11. Липсата на действащ договор или предварително определена лаборатория не освобождава общината от задължението:

1. да приеме и регистрира сигнала;
2. да документира случая;
3. да извърши действията в собствената си компетентност;
4. да запази наличните доказателства;
5. да сезира компетентните органи;

6. да информира населението при наличие на данни за непосредствен риск;
7. да отрази невъзможността за извършване на измерване в преписката и годишния отчет.

§ 12. (1) В срок до шест месеца от влизането в сила на наредбата кметът извършва първоначална оценка на необходимите финансови средства за:

1. електронната система;
2. публичната карта;
3. оперативния екип;
4. техническото оборудване;
5. средствата за индивидуална защита;
6. лабораторните и експертните изследвания;
7. измервателните кампании;
8. обучението;
9. общественото информирание;
10. другите необходими дейности.

(2) Когато за изпълнението са необходими допълнителни бюджетни средства, кметът внася в Общинския съвет мотивирано предложение за тяхното осигуряване при подготовката или актуализацията на общинския бюджет.

(3) Предложението съдържа:

1. описание на дейността;
2. прогнозна стойност;
3. срок за изпълнение;
4. възможни източници на финансиране;
5. последиците при неосигуряване на средствата.

§ 13. В срок до една година от влизането в сила на наредбата кметът внася в Общинския съвет проект на първия План за предотвратяване и ограничаване на неприятните миризми на територията на община Русе.

§ 14. Проектът на плана по § 13 се изготвя въз основа на:

1. анализ на наличните сигнали за период до три години преди влизането в сила на наредбата, доколкото данните са налични, съпоставими и надеждни;
2. анализ на известните промишлени, комунални, земеделски и други потенциални източници;
3. анализ на наличните постоянни и мобилни измервателни системи;
4. анализ на веществата и показателите, които се измерват постоянно или периодически;
5. анализ на вещества и групи вещества, за които има данни, че могат да бъдат отделяни, но не се наблюдават постоянно;
6. картографиране на териториите с повтарящи се сигнали;
7. анализ на характерните метеорологични условия;
8. обществена консултация;
9. обсъждане от компетентните постоянни комисии на Общинския съвет;
10. покана за становища до РИОСВ – Русе, РЗИ – Русе, областната администрация, ВиК оператора, научни, професионални, граждански и други заинтересовани организации.

§ 15. (1) Първият годишен отчет по чл. 111 се изготвя за първата календарна година, през която електронният регистър е функционирал най-малко шест месеца.

(2) Отчетът се представя до 31 март на следващата година.

(3) Данните от временния регистър се включват в първия отчет, когато са прехвърлени и могат да бъдат надеждно обобщени.

§ 16. (1) До представянето на първия годишен отчет кметът представя на Общинския съвет междинна информация на всеки шест месеца.

(2) Междинната информация съдържа най-малко:

1. броя на постъпилите сигнали;
2. броя на регистрираните случаи;
3. извършените проверки;
4. масовите случаи и случаите на предполагаемо химическо въздействие;
5. дадените предписания;
6. сезираните органи;
7. получените, забавените и неполучените отговори;
8. напредъка по създаването на електронната система и публичната карта;
9. предприетите действия за осигуряване на измервателен и лабораторен капацитет;
10. извършените и планираните разходи;
11. установените затруднения;
12. необходимите решения на Общинския съвет.

(3) Междинната информация се публикува в обобщен и обезличен вид.

§ 17. (1) Действащите към датата на влизане в сила на наредбата обекти и дейности изпълняват от тази дата задълженията, които:

1. са приложими към тях;
2. могат да бъдат изпълнени без значителна техническа промяна;
3. не противоречат на действащ закон, разрешително или друг административен акт.

(2) Задълженията за незабавни хигиенни, организационни, аварийни и информационни действия се прилагат от датата на влизане в сила на наредбата.

§ 18. (1) Когато за съществуващ обект е необходима значителна техническа промяна, която не може законосъобразно и обективно да бъде извършена незабавно, срокът и етапите за изпълнение се определят с конкретно предписание.

(2) При определянето им се отчитат:

1. характерът, интензивността и продължителността на въздействието;
2. рискът за населението и околната среда;
3. засягането на жилищна или чувствителна територия;
4. техническата сложност;
5. необходимостта от проектиране, съгласуване и разрешаване;
6. необходимостта от доставка и монтаж на оборудване;
7. възможността за временни мерки;
8. условията на издадените разрешителни и другите административни актове;
9. необходимостта от непрекъсваемост на обществена услуга или безопасна експлоатация.

(3) По-дългият срок за трайна техническа мярка не освобождава адресата от незабавното изпълнение на възможните временни мерки.

§ 19. Облекченият или поэтапният ред по § 18 не се прилага за:

1. нерегламентирано изгаряне;
2. нерегламентирано изливане или изхвърляне;
3. съзнателно укриване на авария или технологично отклонение;
4. възпрепятстване на законосъобразна проверка;
5. съзнателно предоставяне на съществено неверни данни;
6. непредоставяне на информация, която лицето е законово длъжно да предостави, без основателна причина;
7. неизпълнение на незабавно приложима хигиенна или организационна мярка;
8. действие или бездействие, създаващо непосредствена опасност за живота или здравето;
9. неизпълнение на временните мерки, определени до реализирането на трайното

техническо решение.

§ 20. (1) Образуваните преди влизането в сила на наредбата административни производства се довършват по приложимия законов ред.

(2) За административнонаказателните производства се прилагат правилата на Закона за административните нарушения и наказания, включително правилото за по-благоприятния за нарушителя закон.

(3) Наредбата не се прилага за деяния, извършени преди влизането ѝ в сила, освен когато последващата нормативна уредба е по-благоприятна и законът допуска нейното прилагане.

(4) Продължаващо противоправно състояние, което не е прекратено след влизането в сила на наредбата, се преценява съобразно характера на конкретното задължение и приложимия закон.

§ 21. За деяния, извършени след влизането в сила на наредбата, административнонаказателна отговорност се носи само когато:

1. конкретното действие или бездействие е обявено за нарушение;
2. нарушението е извършено след влизането в сила на съответната разпоредба;
3. не е приложима по-тежка или специална санкция по закон;
4. са спазени правилата на Закона за административните нарушения и наказания.

§ 22. В срок до три месеца от влизането в сила на наредбата кметът организира преглед на действащите общински наредби, вътрешни правила и процедури, свързани с:

1. опазването на околната среда;
2. управлението на отпадъците;
3. обществения ред;
4. търговската дейност;
5. строителния контрол;
6. отглеждането на животни;
7. комуналната инфраструктура;
8. административното обслужване и разглеждането на сигнали;
9. защитата при бедствия и аварии;
10. общественото информироване.

§ 23. Когато при прегледа по § 22 бъдат установени противоречия, дублиране, неяснота или нормативни празноти, кметът:

1. изменя относимите вътрешни правила, когато това е в неговата компетентност;
2. внася в Общинския съвет предложения за изменение и допълнение на общински наредби;
3. предлага организационни мерки за разграничаване на функциите между общинските звена;
4. отразява резултатите в първата междинна информация по § 16.

§ 24. (1) В срок до шест месеца от влизането в сила на наредбата кметът предприема действия за:

1. сключване на споразумения за обмен на информация;
2. утвърждаване на съвместни процедури;
3. определяне на дежурни контакти;
4. координиране на съвместни проверки;
5. организиране на действия при авария и предполагаемо химическо въздействие.

(2) Споразуменията и процедурите по ал. 1 не могат:

1. да прехвърлят изключителни законови правомощия;
2. да ограничават задълженията на участващите органи;
3. да създават нови нарушения и санкции;
4. да ограничават правото на гражданите да подават сигнали;
5. да изменят установените със закон срокове и производства.

§ 25. (1) В срок до една година от влизането в сила на наредбата кметът организира първото публично обсъждане на състоянието на проблемите, свързани с неприятните миризми на територията на община Русе.

(2) На обсъждането се представят:

1. наличните данни за сигнали и случаи;
2. напредъкът по изпълнение на преходните разпоредби;
3. състоянието на електронната система и публичната карта;
4. предприетите действия за измервателна и лабораторна готовност;
5. установените системни проблеми;
6. проектът на първия общински план, когато е изготвен;
7. предложенията за последващи мерки.

§ 26. (1) В срок до две години от влизането в сила на наредбата се извършва първа оценка на нейното прилагане.

(2) Оценката включва най-малко:

1. изпълнението на сроковете по преходните и заключителните разпоредби;
2. функционалността и достъпността на системата за сигнали;
3. времето за първоначална реакция;
4. дела на проверките, извършени по време на случая;
5. броя и относителния дял на установените, вероятните и неустановените източници;
6. броя, вида и резултатите от целевите измервания;
7. веществата и показателите, които не са били измерени;
8. изпълнението и ефективността на предписанията;
9. изпълнението на планове за управление на миризмите;
10. взаимодействието с компетентните държавни органи;
11. устойчивостта на административнонаказателните актове при обжалване;
12. използваните бюджетни средства;
13. необходимостта от изменение на наредбата;
14. необходимостта от организационни, бюджетни или технически промени;
15. необходимостта от законодателни промени на национално ниво.

(3) Първата оценка по ал. 1 не отменя периодичните оценки по чл. 115.

§ 27. (1) Оценката по § 26 се публикува на интернет страницата на общината.

(2) Оценката се разглежда от Общинския съвет на открито заседание на компетентните постоянни комисии.

(3) Кметът представя предложения за коригиращи действия в срок до три месеца от разглеждането на оценката.

(4) Когато коригиращите действия изискват решение или финансиране от Общинския съвет, те се внасят с отделен мотивиран проект.

§ 27а. Размерите на глобите и имуществените санкции по тази наредба са определени в евро (EUR).

§ 28. Изпълнението на наредбата се възлага на кмета на община Русе.

§ 29. Наредбата е приета с Решение № по Протокол № от заседание на Общински съвет – Русе, проведено на г., и влиза в сила 30 дни след разгласяването ѝ по установения ред.

ПРИЛОЖЕНИЕ № 1

към чл. 35, ал. 1 от Наредбата за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе

ФОРМУЛЯР

ЗА ПОДАВАНЕ НА СИГНАЛ ЗА НЕПРИЯТНА МИРИЗМА

Важно: Непопълването на част от полетата не е основание сигналът да не бъде приет и регистриран, когато са посочени достатъчно данни за мястото, времето и характера на миризмата.

I. ДАННИ ЗА ПОДАТЕЛЯ

1. Име, презиме и фамилия:

.....

2. Адрес за кореспонденция:

.....

3. Телефон за връзка:

.....

4. Електронна поща:

.....

5. Предпочитан начин за получаване на обратна информация:

- ☐ по електронна поща
- ☐ по телефон
- ☐ по пощата
- ☐ чрез електронната система на община Русе

1. Съгласен/съгласна съм да бъда потърсен/а за допълнителна информация:

- ☐ да
- ☐ не

1. При необходимост съм съгласен/съгласна да бъда потърсен/а за предоставяне на допълнителни сведения:

- ☐ да
- ☐ не
- ☐ ще преценя допълнително

II. МЯСТО НА ВЪЗПРИЕМАНЕ НА МИРИЗМАТА

1. Населено място:

.....

2. Квартал/район:

.....

3. Улица, номер или друг ориентир:

.....

4. Място, на което миризмата е усетена:

- ☐ в жилище
- ☐ на балкон или тераса
- ☐ в двор
- ☐ на улица или обществено място
- ☐ на работно място
- ☐ в училище или детска градина
- ☐ в лечебно или социално заведение
- ☐ в превозно средство
- ☐ друго:

1. При възможност посочете географски координати или отбележете мястото върху карта:

.....

2. Етаж, ако миризмата е възприета в сграда:

.....

3. Прозорците или вратите бяха:

- ☐ отворени
- ☐ затворени
- ☐ частично отворени
- ☐ не е приложимо

III. ВРЕМЕ И ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА ПРОЯВАТА НА НЕПРИЯТНАТА МИРИЗМА

1. Дата:

..... / / г.

2. Приблизителен начален час:

..... : ч.

3. Приблизителен краен час:

..... : ч.

4. Миризмата продължава ли към момента на подаване на сигнала?

- ☐ да
- ☐ не
- ☐ появява се периодично

1. Приблизителна продължителност:

- ☐ до 5 минути
- ☐ от 5 до 15 минути
- ☐ от 15 до 30 минути
- ☐ от 30 минути до 1 час
- ☐ от 1 до 3 часа
- ☐ повече от 3 часа
- ☐ не може да бъде определено

1. Миризмата беше:

- ☐ постоянна
- ☐ периодична
- ☐ пулсираща
- ☐ променлива по сила
- ☐ еднократна и краткотрайна

1. Усещали ли сте подобна миризма и преди?

- ☐ не
- ☐ да, еднократно
- ☐ да, периодично
- ☐ да, често
- ☐ да, почти ежедневно

1. Ако сте я усещали и преди, посочете приблизителни дати, часове или периодичност:

.....
.....

IV. ХАРАКТЕР НА МИРИЗМАТА

1. Опишете миризмата със свои думи:

.....
.....

2. Миризмата наподобява:

- ☐ химикали или разтворители
- ☐ боя, лак или лепило
- ☐ пластмаса или изгоряла пластмаса
- ☐ нефтопродукти или гориво
- ☐ газ
- ☐ метал, леярна или нагрят метал
- ☐ гума
- ☐ сяра или развалени яйца
- ☐ амоняк
- ☐ канализация
- ☐ отпадъци
- ☐ разлагаща се органична материя
- ☐ оборски тор или животински отпадъци
- ☐ дим или горене

- ☐ мазнини, олио или преработване на растителни масла
- ☐ храна или готвене
- ☐ друга:

1. Характерът на миризмата е:

- ☐ сладникав
- ☐ кисел
- ☐ остър
- ☐ задушлив
- ☐ дразнещ
- ☐ тежък
- ☐ мазен
- ☐ метален
- ☐ горчив
- ☐ гнилостен
- ☐ опушен
- ☐ друг:

1. Интензивност на миризмата:

- ☐ 0 – не се усеща
- ☐ 1 – едва доловима
- ☐ 2 – слаба
- ☐ 3 – отчетлива
- ☐ 4 – силна
- ☐ 5 – много силна и трудно поносима

1. Степен на неприятност:

- ☐ неутрална
- ☐ леко неприятна
- ☐ неприятна
- ☐ силно неприятна
- ☐ непоносима

1. Миризмата проникна ли в закрити помещения?

- ☐ да
- ☐ не
- ☐ не може да се прецени

1. Наложил ли се да:

- ☐ затворите прозорците
- ☐ напуснете помещението или района
- ☐ преустановите работа или дейност
- ☐ приберете деца или животни
- ☐ ограничите престоя на открито
- ☐ предприемете друго действие:

V. ПОСОКА И ОБХВАТ НА МИРИЗМАТА

1. От коя посока според Вас идваше миризмата?

- ☐ север
- ☐ североизток
- ☐ изток
- ☐ югоизток
- ☐ юг
- ☐ югозапад
- ☐ запад
- ☐ северозапад
- ☐ не може да се прецени

1. По какво определяте посоката?

.....

2. Имаше ли вятър?

- ☐ няма вятър
- ☐ слаб
- ☐ умерен
- ☐ силен
- ☐ не може да се прецени

1. Миризмата се усещаше:

- ☐ само на едно място
- ☐ в рамките на една улица
- ☐ в няколко съседни улици
- ☐ в квартала
- ☐ в повече от един квартал
- ☐ в значителна част от града
- ☐ не може да се прецени

1. Посочете други места, на които миризмата също е била усетена:

.....

.....

VI. СЪПЪТСТВАЩИ ЯВЛЕНИЯ

Забелязахте ли някое от следните обстоятелства?

- ☐ видим дим
- ☐ облак или мъгла
- ☐ пара
- ☐ прах
- ☐ пламък или пожар
- ☐ разлив
- ☐ необичаен шум от производствен обект
- ☐ интензивна товаро-разтоварна дейност
- ☐ движение на цистерни или специализирани автомобили
- ☐ изгаряне на материали
- ☐ аварийна дейност
- ☐ не са забелязани съпътстващи явления
- ☐ друго:

Описание:

.....

.....

VII. ФИЗИЧЕСКИ ОПЛАКВАНИЯ

1. Усетихте ли физически оплаквания по време на или след проявата на неприятната миризма?

- ☐ не
- ☐ да

1. Ако сте отговорили с „да“, отбележете:

- ☐ парене или дразнене в очите
- ☐ сълзене
- ☐ дразнене в носа
- ☐ дразнене или парене в гърлото
- ☐ кашлица
- ☐ затруднено дишане
- ☐ стягане в гърдите
- ☐ главоболие
- ☐ гадене
- ☐ замайване

- ☐ слабост
- ☐ кожно дразнене
- ☐ друго:

1. Колко време продължиха оплакванията?

.....

2. Потърсихте ли медицинска помощ?

- ☐ не
- ☐ да, при личен лекар
- ☐ да, в спешна помощ
- ☐ да, в лечебно заведение
- ☐ подаден е сигнал на телефон 112

1. Има ли други лица със сходни оплаквания?

- ☐ не
- ☐ да, приблизителен брой:
- ☐ не е известно

1. Сред засегнатите лица има ли:

- ☐ деца
- ☐ възрастни хора
- ☐ бременни жени
- ☐ лица с астма или хронични респираторни заболявания
- ☐ лица със сърдечносъдови заболявания
- ☐ други уязвими лица
- ☐ не е известно

Важно: Посочените оплаквания имат уведомителен характер и не представляват медицинска диагноза или доказателство за причинна връзка.

VIII. ПРЕДПОЛАГАЕМ ИЗТОЧНИК

1. Имате ли предположение за източника?

- ☐ не
- ☐ да

1. Предполагам източник или обект:

.....

2. Адрес или местоположение на предполагаемия източник:

.....

3. Основание за предположението:

- ☐ посока на вятъра
- ☐ близост до обекта
- ☐ характерът на миризмата
- ☐ видима емисия
- ☐ дейност, извършвана в момента
- ☐ предходни сходни случаи
- ☐ информация от други лица
- ☐ друго:

1. Наблюдавахте ли конкретна дейност, авария или технологично отклонение?

.....

Забележка: Посочването на предполагаем източник не означава, че неговата отговорност е установена.

IX. ДРУГИ ЗАСЕГНАТИ ЛИЦА И СИГНАЛИ

1. Има ли други лица, които са усетили същата миризма?

- ☐ не

- ☐ да
- ☐ не е известно

1. Приблизителен брой:

.....

2. Известно ли Ви е други лица да са подали сигнал?

- ☐ не
- ☐ да, до община Русе
- ☐ да, до РИОСВ
- ☐ да, до РЗИ
- ☐ да, на телефон 112
- ☐ да, до друга институция:

1. При възможност посочете номера на друг сигнал или преписка:

.....

X. ПРИЛОЖЕНИ МАТЕРИАЛИ

Към сигнала прилагам:

- ☐ снимки
- ☐ видеозапис
- ☐ аудиозапис
- ☐ карта или схема
- ☐ медицински документ
- ☐ копие от сигнал до друга институция
- ☐ отговор от друга институция
- ☐ данни от измервателно устройство
- ☐ свидетелски данни
- ☐ друго:

Брой приложения:

Описание на приложенията:

.....

.....

XI. ПРЕДПРИЕТИ ДЕЙСТВИЯ ОТ ПОДАТЕЛЯ

1. Уведомени институции:

- ☐ община Русе
- ☐ РИОСВ – Русе
- ☐ РЗИ – Русе
- ☐ телефон 112
- ☐ пожарна безопасност и защита на населението
- ☐ полиция
- ☐ ВиК оператор
- ☐ друга институция:

1. Дата и час на уведомяването:

.....

2. Получен регистрационен номер:

.....

3. Получени указания или отговор:

.....

.....

XII. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

.....

.....

.....

.....

ХІІІ. ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПОДАТЕЛЯ

Декларирам, че посочените от мен обстоятелства отговарят на възприетото и известното ми към момента на подаване на сигнала.

Известно ми е, че:

1. регистрацията на сигнала не означава предварително установяване на нарушение или на отговорност на конкретно лице;
2. данните могат да бъдат използвани за извършване на проверка, анализ и взаимодействие с компетентните органи;
3. личните ми данни ще бъдат обработвани само за целите на разглеждането на сигнала и свързаните с него административни действия;
4. самоличността ми няма да бъде публикувана, освен в предвидените от закона случаи;
5. мога да бъда потърсен/а за допълнителна информация.

Дата: / / г.

Подпис:

СЛУЖЕБНА ЧАСТ

Попълва се от служител на община Русе

1. Регистрационен номер:

.....

2. Дата и час на получаване:

.....

3. Начин на подаване:

- ☐ електронен формуляр
- ☐ електронна поща
- ☐ телефон
- ☐ на място
- ☐ по пощата
- ☐ препратен от друга институция
- ☐ друг:

1. Приел сигнала служител:

.....

2. Предварителна класификация:

- ☐ обикновен единичен сигнал
- ☐ повтарящ се сигнал
- ☐ множество независими сигнали
- ☐ масов случай на неприятна миризма
- ☐ предполагаемо химическо въздействие
- ☐ вероятна авария или непосредствен риск
- ☐ междусъседски или битов сигнал
- ☐ сигнал за обществена инфраструктура
- ☐ сигнал за промишлена или производствена дейност
- ☐ сигнал с неустановен източник

1. Степен на спешност:

- ☐ незабавна реакция
- ☐ висока
- ☐ обичайна
- ☐ не е от общинска компетентност

1. Свързани сигнали и регистрационни номера:

.....

2. Предприети първоначални действия:

- ☐ активиран оперативен екип
- ☐ уведомена РИОСВ

- ☐ уведомена РЗИ
- ☐ уведомена пожарна безопасност и защита на населението
- ☐ уведомена полиция
- ☐ уведомен ВиК оператор
- ☐ препратен по компетентност
- ☐ изискана допълнителна информация
- ☐ не са необходими спешни действия
- ☐ друго:

1. Дата и час на предприемане на действията:
.....

2. Отговорно длъжностно лице:
.....

3. Номер на свързана преписка или регистриран случай:
.....

4. Допълнителни служебни бележки:
.....
.....

ПРИЛОЖЕНИЕ № 2

към чл. 47, ал. 1, т. 2, чл. 56 и чл. 73, ал. 2, т. 4 от Наредбата за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе

СКАЛА

ЗА ОПИСАТЕЛНА ОЦЕНКА НА ИНТЕНЗИВНОСТТА, ХАРАКТЕРА И СТЕПЕНТА НА НЕПРИЯТНОСТ НА МИРИЗМАТА

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

6. Настоящата скала се използва за:

- 1.1. описание на миризма от податели на сигнали;
- 1.2. оперативна оценка от оправомощени общински служители;
- 1.3. сравняване на сигнали, постъпили от различни места;
- 1.4. документиране на развитието на случая във времето;
- 1.5. подпомагане на анализа на вероятните източници;
- 1.6. определяне на необходимостта от последваща, съвместна или експертна проверка.

7. Оценката по тази скала има описателен и помощен характер.

8. Оценката не представлява:

- 3.1. лабораторно измерване;
- 3.2. динамична олфактометрия;
- 3.3. доказателство за наличие или липса на опасна концентрация на химично вещество;
- 3.4. медицинско или токсикологично заключение;
- 3.5. самостоятелно достатъчно основание за налагане на административно наказание.

9. При оценката се описват отделно:

- 4.1. наличието на миризма;
- 4.2. интензивността;
- 4.3. характерът;
- 4.4. степента на неприятност;
- 4.5. постоянството и продължителността;
- 4.6. пространственият обхват;
- 4.7. въздействието върху обичайните дейности;
- 4.8. наличието на физически оплаквания;

4.9. съпътстващите явления.

II. СКАЛА ЗА ИНТЕНЗИВНОСТ НА МИРИЗМАТА

Степен 0 – миризма не се възприема

Миризма не се усеща към момента и на мястото на наблюдението.

Описание:

2. липсва доловима миризма;
3. не може да бъде определен характер;
4. не се установява промяна при придвижване в близката територия.

Забележка:

Степен 0 отразява единствено състоянието в конкретното място и време на наблюдението и не опровергава данните за предходно наличие на неприятна миризма.

Степен 1 – едва доловима миризма

Миризмата се усеща само при съсредоточаване или след по-продължителен престой.

Описание:

2. възприема се слабо и несигурно;
3. характерът трудно може да бъде определен;
4. възможно е различни лица да не я възприемат едновременно;
5. не възпрепятства обичайните дейности.

Степен 2 – слаба миризма

Миризмата се възприема ясно, но не е натрапчива.

Описание:

5. лесно се установява наличието ѝ;
6. може да бъде описана приблизително;
7. не налага незабавно преустановяване на престоя или дейността;
8. може да бъде забелязана само в ограничена зона.

Степен 3 – отчетлива миризма

Миризмата се възприема ясно и трайно и привлича вниманието.

Описание:

4. характерът ѝ обикновено може да бъде разпознат;
5. усеща се без целенасочено търсене;
6. може да проникне в закрити помещения;
7. може да наложи затваряне на прозорци;
8. причинява забележим дискомфорт при по-продължително излагане.

Степен 4 – силна миризма

Миризмата е натрапчива, трудно се пренебрегва и съществено затруднява нормалния престой.

Описание:

5. възприема се веднага;
6. ясно доминира над обичайните миризми в средата;
7. предизвиква желание за напускане на мястото;
8. налага затваряне на прозорци и ограничаване на престоя на открито;
9. може да бъде свързана с физически оплаквания;
10. възможно е да се усеща на значителна територия.

Степен 5 – много силна или трудно поносима миризма

Миризмата е изключително интензивна и прави престоя силно затруднен или невъзможен.

Описание:

2. възприема се незабавно и рязко;
3. може да предизвика рефлексно отдръпване или напускане;
4. може да бъде съпроводена с парене, кашлица, гадене, главоболие, замайване или затруднено дишане;
5. налага незабавна проверка за наличие на допълнителни данни за предполагаемо химическо въздействие, авария или друг риск;
6. изисква приоритетна реакция и уведомяване на компетентните органи при наличие на допълнителни данни за опасност.

III. СКАЛА ЗА СТЕПЕН НА НЕПРИЯТНОСТ

Степен А – неутрална

Миризмата е разпознаваема, но не се възприема като неприятна и не причинява дискомфорт.

Степен Б – леко неприятна

Миризмата създава леко неудобство, но обикновено не налага промяна в поведението.

Степен В – неприятна

Миризмата предизвиква ясно неудовлетворение и желание за ограничаване на излагането.

Степен Г – силно неприятна

Миризмата е натрапчива и съществено нарушава нормалния престой, работата, почивката или използването на имота.

Степен Д – непоносима

Миризмата налага напускане на мястото, затваряне на помещенията или друго незабавно защитно действие.

Забележка:

Интензивността и неприятността се оценяват отделно. Миризмата може да бъде слаба, но силно неприятна, или силна, без да бъде възприемана като изключително неприятна.

IV. КАТЕГОРИИ ЗА ОПИСАНИЕ НА ХАРАКТЕРА НА МИРИЗМАТА

При описанието се избира една или повече от следните категории:

1. Химическа и разтворителна

Примери за описание:

2. боя;
3. лак;
4. разрежител;
5. лепило;
6. ацетоноподобна;
7. спиртна;
8. сладникаво-химическа;
9. остра химическа;
10. смола;
11. пластмаса;
12. полимер;
13. друга подобна.

2. Горивна и нефтопродуктова

Примери:

2. бензин;
3. дизелово гориво;
4. мазут;
5. масло;

6. нефт;
7. асфалт;
8. битум;
9. изгоряло гориво;
10. друга подобна.

3. Горене и термична обработка

Примери:

2. дим;
3. изгоряла пластмаса;
4. изгоряла гума;
5. изгоряло масло;
6. изгорял кабел;
7. изгоряло дърво;
8. изгорял текстил;
9. опушена;
10. прегрял материал.

4. Метална и леярска

Примери:

3. нагрят метал;
4. метален прах;
5. леярна;
6. шлака;
7. прегрято масло;
8. формовъчни материали;
9. метално-химическа;
10. друга подобна.

5. Сярна

Примери:

2. развалени яйца;
3. сярна;
4. чесноподобна;
5. остра канализационна;
6. друга подобна.

6. Азотна и амонячна

Примери:

2. амоняк;
3. урина;
4. тор;
5. остра животинска;
6. дразнеща азотна;
7. друга подобна.

7. Канализационна

Примери:

2. отпадъчни води;
3. шахта;
4. септична яма;

5. застояла канализация;
6. утайка;
7. пречиствателно съоръжение.
8. Органична и гнилоствна

Примери:

2. разлагаща се храна;
3. животински остатъци;
4. гниеци растения;
5. отпадъци;
6. трупна;
7. ферментационна;
8. гнилоствна.
9. Земяделска и животновъдна

Примери:

2. оборски тор;
3. животински отпадъци;
4. силаж;
5. органичен тор;
6. птицеферма;
7. свинеферма;
8. друга подобна.
10. Хранително-производствена

Примери:

2. пържено;
3. мазнина;
4. преработване на растителни масла;
5. рапица;
6. мая;
7. ферментация;
8. месопреработване;
9. рибна;
10. захарна или меласова;
11. друга подобна.
11. Прахова или минерална

Примери:

3. цимент;
4. вар;
5. гипс;
6. минерален прах;
7. строителен материал;
8. друга подобна.
12. Неопределена

Използва се, когато миризмата се възприема ясно, но не може надеждно да бъде свързана с позната категория.

V. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ОПИСАТЕЛНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Миризмата може да бъде описана и като:

- ☐ остра
- ☐ задушлива
- ☐ дразнеща
- ☐ сладникава
- ☐ кисела
- ☐ горчива
- ☐ тежка
- ☐ мазна
- ☐ метална
- ☐ прахова
- ☐ гнилостна
- ☐ опушена
- ☐ пикантна
- ☐ парлива
- ☐ задържаща се
- ☐ проникваща
- ☐ друга:

VI. ОЦЕНКА НА ПОСТОЯНСТВОТО

1. Еднократна

Възприета е само веднъж за кратък период.

2. Краткотрайна

Продължава до 15 минути.

3. Продължителна

Продължава повече от 15 минути без съществено прекъсване.

4. Периодична

Появява се и изчезва през определени интервали.

5. Пулсираща

Интензивността се увеличава и намалява рязко за кратки периоди.

6. Повтаряща се

Възниква в различни дни или часове при сходни условия.

7. Почти постоянна

Усеща се през значителна част от деня или в продължение на множество последователни дни.

VII. ОЦЕНКА НА ТЕРИТОРИАЛНИЯ ОБХВАТ

Обхват 1 – точков

Миризмата се усеща само непосредствено до източника или в ограничена част от един имот.

Обхват 2 – локален

Миризмата се усеща в един имот, сграда, двор или кратък участък от улица.

Обхват 3 – квартален

Миризмата се усеща в няколко съседни улици или в част от квартал.

Обхват 4 – широк

Миризмата се усеща в значителна част от квартал или в повече от един квартал.

Обхват 5 – градски или междунаселен

Миризмата се усеща в значителна част от града, в повече от едно населено място или на голяма територия.

VIII. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОБИЧАЙНИТЕ ДЕЙНОСТИ

Ниво 0 – без въздействие

Не се налага промяна в поведението или обичайните дейности.

Ниво 1 – леко неудобство

Миризмата се забелязва, но дейността продължава без съществена промяна.

Ниво 2 – умерено въздействие

Налага се затваряне на прозорци, преместване в друго помещение или ограничаване на престоя на открито.

Ниво 3 – значително въздействие

Налага се прекратяване на работа, почивка, спорт, обучение или друга дейност.

Ниво 4 – тежко въздействие

Налага се напускане на мястото, извеждане на деца или уязвими лица или търсене на медицинска помощ.

IX. ПРИЗНАЦИ ЗА ПРИОРИТЕТНА ИЛИ СПЕШНА РЕАКЦИЯ

Сигналът се разглежда с повишено внимание, когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

2. интензивност 4 или 5;
3. степен на неприятност Г или Д;
4. химически, задушлив, дразнещ или необичаен характер;
5. множество независими сигнали;
6. физически оплаквания при повече от едно лице;
7. засягане на детска градина, училище, лечебно или социално заведение;
8. видим дим, облак, пара, прах, пожар или разлив;
9. данни за авария или технологично отклонение;
10. широко териториално разпространение;
11. бързо увеличаване на интензивността;
12. проникване в множество жилищни или обществени сгради;
13. невъзможност гражданите да останат в засегнатата територия.

Наличието на посочените признаци не доказва само по себе си опасна концентрация на замърсител, но налага своевременна оценка и при необходимост уведомяване на компетентните органи.

X. КРАТЪК ОБРАЗЕЦ ЗА ОЦЕНКА ПРИ ПРОВЕРКА

Дата:

Начален час: Краен час:

Място/контролна точка:

Географски координати:

Интензивност:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

Степен на неприятност:

☐ А ☐ Б ☐ В ☐ Г ☐ Д

Характер:

.....

Постоянство:

- ☐ еднократна
- ☐ краткотрайна
- ☐ продължителна
- ☐ периодична
- ☐ пулсираща
- ☐ повтаряща се
- ☐ почти постоянна

Териториален обхват:

☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

Въздействие върху обичайните дейности:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

Физически оплаквания:

☐ не са съобщени

☐ съобщени са от едно лице

☐ съобщени са от повече лица

☐ потърсена е медицинска помощ

Съпътстващи явления:

.....

Посока на вятъра:

Скорост на вятъра:

Вероятна посока на разпространение:

.....

Вероятен източник или зона на произход:

.....

Необходими последващи действия:

☐ не са необходими

☐ допълнителна оперативна проверка

☐ съвместна проверка

☐ експертна проверка

☐ целево измерване

☐ лабораторно изследване

☐ уведомяване на РИОСВ

☐ уведомяване на РЗИ

☐ уведомяване на пожарна безопасност и защита на населението

☐ друго:

Оценката е извършена от:

.....

Подпис:

ПРИЛОЖЕНИЕ № 3

към чл. 55, чл. 57 и чл. 73, ал. 2, т. 6 от Наредбата за предотвратяване, установяване и ограничаване на обонятелния дискомфорт, причинен от неприятни миризми на територията на община Русе

ПРОТОКОЛ

ЗА ОПЕРАТИВНА ПРОВЕРКА НА СИГНАЛ ЗА НЕПРИЯТНА МИРИЗМА

I. ОСНОВНИ ДАННИ ЗА ПРОВЕРКАТА

Протокол №:

Номер на преписката:

Номер на регистрирания случай:

Дата на проверката: / / г.

Начален час: : ч.

Краен час: : ч.

Основание за проверката:

☐ единичен сигнал

☐ повтарящ се сигнал

☐ множество независими сигнали

☐ масов случай на неприятна миризма

☐ предполагаемо химическо въздействие

☐ данни за авария или технологично отклонение

- ☐ последваща проверка
- ☐ контрол по изпълнение на предписание
- ☐ планова проверка
- ☐ искане на друг компетентен орган
- ☐ друго:

Регистрационни номера на свързаните сигнали:

.....

Брой сигнали към момента на започване на проверката:

.....

II. СЪСТАВ НА ПРОВЕРЯВАЩИЯ ЕКИП

10. Име и фамилия:

Длъжност:

Административно звено/институция:

11. Име и фамилия:

Длъжност:

Административно звено/институция:

12. Име и фамилия:

Длъжност:

Административно звено/институция:

13. Други участващи лица или органи:

.....

.....

Ръководител на проверката:

.....

Служебен телефон за връзка:

.....

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ОБОНЯТЕЛНА ХИГИЕНА

Долуподписаните оценители декларираме под наказателна отговорност за неверни данни, че отговаряме на изискванията за обонятелна хигиена по чл. 63а, ал. 10–12 от Наредбата: най-малко един час преди проверката не сме пушили, не сме използвали парфюм, ароматизирана козметика или други силно ароматизирани продукти, не сме консумирали силно ароматни храни или напитки и нямаме здравословно състояние, което може да засегне обонянето ни.

Декларацията се подписва преди започване на теренното наблюдение или измерване.

Оценител 1: Подпис:

Оценител 2: Подпис:

Оценител 3: Подпис:

III. ПРЕДВАРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ПРЕДИ ИЗЛИЗАНЕ НА МЯСТО

5. Засегната територия според сигналите:

.....

6. Характер на миризмата според сигналите:

- ☐ химическа
- ☐ боя, лак или разтворител
- ☐ пластмаса или изгоряла пластмаса
- ☐ нефтопродуктова
- ☐ горивна
- ☐ димна
- ☐ метална или леярска
- ☐ сярна
- ☐ амонячна

- ☐ канализационна
- ☐ органична или гнилоствна
- ☐ земеделска или животновъдна
- ☐ хранително-производствена
- ☐ преработване на масла или рапица
- ☐ неопределена
- ☐ друга:

6. Максимална съобщена интензивност:

- ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

7. Съобщени физически оплаквания:

- ☐ няма
- ☐ има при едно лице
- ☐ има при повече лица
- ☐ потърсена е медицинска помощ
- ☐ подаден е сигнал на телефон 112
- ☐ не е известно

9. Съобщени съпътстващи явления:

- ☐ дим
- ☐ облак или мъгла
- ☐ пара
- ☐ прах
- ☐ пожар
- ☐ разлив
- ☐ необичаен шум
- ☐ товаро-разтоварна дейност
- ☐ движение на цистерни
- ☐ друго:

9. Предварително посочени вероятни източници или зони:

.....

10. Известни аварии, ремонти или технологични отклонения:

.....

11. Проверени предходни сходни случаи:

- ☐ няма установени
- ☐ има установени
- ☐ не е извършена предварителна проверка

Описание:

.....

IV. МЕТЕОРОЛОГИЧНИ УСЛОВИЯ

Източник на метеорологичните данни:

.....

Час, за който се отнасят данните:

.....

11. Посока на вятъра:

- ☐ север
- ☐ североизток
- ☐ изток
- ☐ югоизток
- ☐ юг
- ☐ югозапад
- ☐ запад

- ☐ северозапад
- ☐ променлива
- ☐ безветрие

7. Скорост на вятъра:

..... m/s

8. Температура:

..... °C

9. Относителна влажност:

..... %

10. Атмосферно налягане:

..... hPa

11. Валежи:

- ☐ няма
- ☐ слаб дъжд
- ☐ силен дъжд
- ☐ сняг
- ☐ мъгла
- ☐ друго:

14. Данни за температурна инверсия или задържане на въздушни маси:

- ☐ няма данни
- ☐ вероятна
- ☐ потвърдена
- ☐ не може да се прецени

11. Други относими атмосферни условия:

.....

Забележка: Когато данните са взети от различни източници, всеки източник и час се посочват отделно.

V. МАРШРУТ И КОНТРОЛНИ ТОЧКИ

Контролна точка № 1

Местоположение/адрес:

.....

Географски координати:

.....

Час на пристигане: : ч.

Час на приключване на наблюдението: : ч.

Миризма:

- ☐ не се възприема
- ☐ възприема се

Интензивност:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

Начин на оценяване: ☐ чрез директно ортоназално наблюдение ☐ чрез полева олфактометрия с преносим уред

При полева олфактометрия – отчетена стойност D/T =

Степен на неприятност:

☐ А ☐ Б ☐ В ☐ Г ☐ Д

Характер:

.....

Постоянство:

- ☐ еднократна

- ☐ краткотрайна
- ☐ продължителна
- ☐ периодична
- ☐ пулсираща
- ☐ променлива по сила

Предполагаема посока, от която идва:

.....

Наличие на видими или други съпътстващи явления:

.....

Физически оплаквания на проверяващи или присъстващи лица:

.....

Бележки:

.....

Контролна точка № 2

Местоположение/адрес:

.....

Географски координати:

.....

Час на пристигане: : ч.

Час на приключване на наблюдението: : ч.

Миризма:

- ☐ не се възприема
- ☐ възприема се

Интензивност:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

Начин на оценяване: ☐ чрез директно ортоназално наблюдение ☐ чрез полева олфактометрия с преносим уред

При полева олфактометрия – отчетена стойност D/T =

Степен на неприятност:

☐ А ☐ Б ☐ В ☐ Г ☐ Д

Характер:

.....

Постоянство:

- ☐ еднократна
- ☐ краткотрайна
- ☐ продължителна
- ☐ периодична
- ☐ пулсираща
- ☐ променлива по сила

Предполагаема посока, от която идва:

.....

Наличие на видими или други съпътстващи явления:

.....

Физически оплаквания на проверяващи или присъстващи лица:

.....

Бележки:

.....

Контролна точка № 3

Местоположение/адрес:

.....
Географски координати:

.....
Час на пристигане: : ч.

Час на приключване на наблюдението: : ч.

Миризма:

- ☐ не се възприема
- ☐ възприема се

Интензивност:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

Начин на оценяване: ☐ чрез директно ортоназално наблюдение ☐ чрез полева олфактометрия с преносим уред

При полева олфактометрия – отчетена стойност D/T =

Степен на неприятност:

☐ А ☐ Б ☐ В ☐ Г ☐ Д

Характер:

.....
Постоянство:

- ☐ еднократна
- ☐ краткотрайна
- ☐ продължителна
- ☐ периодична
- ☐ пулсираща
- ☐ променлива по сила

Предполагаема посока, от която идва:

.....
Наличие на видими или други съпътстващи явления:

.....
Физически оплаквания на проверяващи или присъстващи лица:

.....
Бележки:

..... VI. ОБОБЩЕНА ОЦЕНКА НА СЛУЧАЯ И УСТАНОВЕНАТА МИРИЗМА

11. Към момента на проверката неприятна миризма:

- ☐ не е възприета
- ☐ е възприета само в една контролна точка
- ☐ е възприета в повече контролни точки
- ☐ е възприета в широк териториален обхват
- ☐ е възприемана периодично
- ☐ е отслабвала в хода на проверката
- ☐ е засилвала интензивността си
- ☐ не може да се направи еднозначен извод

11. Максимално установена интензивност:

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5

12. Максимална степен на неприятност:

☐ А ☐ Б ☐ В ☐ Г ☐ Д

13. Основен характер на миризмата:

.....
14. Приблизителен териториален обхват:

☐ точков

- ☐ локален
- ☐ квартален
- ☐ широк
- ☐ градски
- ☐ не може да се определи

7. Засегнати жилищни или чувствителни територии:

.....

8. Миризмата е прониквала в закрити помещения:

- ☐ да
- ☐ не
- ☐ няма данни

8. Миризмата е наложила промяна в обичайните дейности:

- ☐ не
- ☐ затваряне на прозорци
- ☐ ограничаване на престоя на открито
- ☐ прекратяване на работа, обучение или друга дейност
- ☐ напускане на мястото
- ☐ търсене на медицинска помощ
- ☐ друго:

8. Налице са признаци за предполагаемо химическо въздействие:

- ☐ не
- ☐ да
- ☐ не може да се изключи

Мотиви:

.....
.....

VII. СВЕДЕНИЯ ОТ ГРАЖДАНИ И ДРУГИ ЛИЦА

9. Име на лицето:

.....

Адрес или място на възприемане:

.....

Телефон или друг контакт:

.....

Описание на възприетата миризма:

.....

Начален час и продължителност:

.....

Физически оплаквания:

.....

Предполагам източник и основание:

.....

Съгласие за последващ контакт:

- ☐ да
- ☐ не

Подпис, когато сведенията са дадени на място:

.....

9. Други сведения:

.....

.....

Забележка: При повече лица сведенията се оформят в отделен списък или приложение към

протокола.

VIII. ПРОВЕРЕНИ ОБЕКТИ И ВЪЗМОЖНИ ИЗТОЧНИЦИ

Обект/източник № 1

Наименование:

.....

Адрес/местоположение:

.....

Оператор/стопанисващо лице:

.....

Основание да бъде проверен:

- ☐ посока на вятъра
- ☐ характер на миризмата
- ☐ близост до засегнатата зона
- ☐ сведения от граждани
- ☐ видима емисия
- ☐ предходни сходни случаи
- ☐ данни за технологично отклонение
- ☐ друго:

Час на проверката:

.....

Извършвана дейност към момента:

.....

Представител на обекта:

.....

Установена миризма в или около обекта:

.....

Работещи технологични процеси:

.....

Работа на аспирационни, филтриращи или пречиствателни системи:

.....

Данни за авария, повреда или отклонение:

.....

Товаро-разтоварни или други операции:

.....

Представени документи и сведения:

.....

Констатации:

.....

.....

Обект/източник № 2

Наименование:

.....

Адрес/местоположение:

.....

Оператор/стопанисващо лице:

.....

Основание да бъде проверен:

.....

Час на проверката:

.....

Извършвана дейност към момента:

Данни за авария или технологично отклонение:

Представени документи и сведения:

Констатации:

IX. ДОКУМЕНТИ И ИНФОРМАЦИЯ, ИЗИСКАНИ ПРИ ПРОВЕРКАТА

Изискани са:

- ☐ данни за технологичния режим
- ☐ дневник за аварии и отклонения
- ☐ дневник за работа на пречиствателни съоръжения
- ☐ документи за профилактика и ремонт
- ☐ данни за използвани суровини и материали
- ☐ данни за образувани и предадени отпадъци
- ☐ документи за почистване и извозване
- ☐ план за управление на миризмите
- ☐ данни от собствен мониторинг
- ☐ разрешителни или регистрационни документи
- ☐ друга информация:

Представени на място:

Следва да бъдат представени допълнително до:

..... / / г., : ч.

X. ИЗМЕРВАНИЯ, ПРОБОВЗЕМАНЕ И ТЕХНИЧЕСКИ ДЕЙСТВИЯ

12. Извършени ли са измервания или пробовземане?

- ☐ не
- ☐ да

9. Орган или лаборатория, извършила измерването:

10. Вид на измерването или пробата:

11. Изследвани вещества или показатели:

12. Място и час на пробовземане:

13. Използван метод или стандарт:

14. Идентификационен номер на пробата:

15. Вещества или групи вещества, за които има съмнение, но не са измерени:

16. Причина да не бъдат измерени:

17. Необходимо ли е последващо целево измерване?

- ☐ не
- ☐ да
- ☐ след експертна преценка

14. Препоръчани вещества, групи вещества или показатели:

.....
Забележка: Резултатите от лабораторните изследвания се прилагат допълнително към настоящия протокол.

XI. УВЕДОМЕНИ ОРГАНИ И ПРЕДПРИЕТИ ДЕЙСТВИЯ

Уведомени са:

- ☐ РИОСВ – Русе
- ☐ РЗИ – Русе
- ☐ Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“
- ☐ Областна дирекция на МВР
- ☐ телефон 112
- ☐ ВиК оператор
- ☐ Изпълнителна агенция по околна среда
- ☐ областен управител
- ☐ друга институция:

Дата и час на уведомяването:

.....

Лице, извършило уведомяването:

.....

Регистрационен номер на уведомлението:

.....

Получени указания или отговор:

.....

.....

Предложена съвместна проверка:

- ☐ не
- ☐ да

Предложено целево измерване:

- ☐ не
- ☐ да

Предложено допълнително лабораторно изследване:

- ☐ не
- ☐ да

XII. НЕЗАБАВНИ МЕРКИ И УКАЗАНИЯ

При проверката са предприети или указани следните действия:

- ☐ отстраняване на разлив
- ☐ почистване на мястото
- ☐ затваряне или покриване на съдове и материали
- ☐ преустановяване на нерегламентирано изгаряне
- ☐ възстановяване на работа на локално съоръжение
- ☐ допълнително проветряване или филтриране
- ☐ ограничаване на достъпа
- ☐ предупреждение на населението
- ☐ препоръка за затваряне на прозорци
- ☐ препоръка за ограничаване на престоя на открито
- ☐ изискване за представяне на документи
- ☐ изискване за техническо становище
- ☐ изискване за план за управление на миризмите
- ☐ необходимо е писмено предписание
- ☐ друго:

Описание на мерките:

.....

.....
Срок за изпълнение, когато е приложимо:
.....

XIII. ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ИЗТОЧНИКА

Въз основа на данните към момента източникът се определя като:

- ☐ установен
- ☐ вероятен
- ☐ възможни са повече от един източник
- ☐ неустановен
- ☐ необходима е допълнителна експертна проверка

Наименование или описание на установения/вероятния източник:
.....

Факти и доказателства в подкрепа на оценката:

- ☐ пряко възприемане
- ☐ засилване на миризмата при приближаване
- ☐ съвпадение на характера
- ☐ посока на вятъра
- ☐ данни за технологичния режим
- ☐ установена авария или повреда
- ☐ признание или информация от оператора
- ☐ видима емисия
- ☐ лабораторни данни
- ☐ предходна повторяемост
- ☐ независими свидетелски сведения
- ☐ друго:

Подробни мотиви:
.....
.....
.....

Обстоятелства, които не подкрепят или поставят под съмнение оценката:
.....
.....

XIV. ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА ЗА НАЛИЧИЕ НА НАРУШЕНИЕ

2. Установени са данни за:

- ☐ липса на конкретно нарушение към момента
- ☐ нарушение на общинската наредба
- ☐ нарушение от компетентността на друг орган
- ☐ възможно нарушение, изискващо допълнителна проверка
- ☐ неизпълнение на предходно предписание
- ☐ предоставяне на неверни или непълни данни
- ☐ възпрепятстване на проверката
- ☐ авария или технологично отклонение
- ☐ друго:

2. Нарушена или вероятно нарушена разпоредба:
.....

3. Конкретно действие или бездействие:
.....
.....

4. Лице, за което има данни, че носи отговорност:
.....

5. Необходими допълнителни доказателства:

.....
Забележка: Предварителната оценка не представлява сама по себе си установяване на административно нарушение.

XV. НЕОБХОДИМИ ПОСЛЕДВАЩИ ДЕЙСТВИЯ

- ☐ приключване без допълнителни действия
- ☐ допълнителна оперативна проверка
- ☐ проверка при друга посока на вятъра
- ☐ последваща проверка на обекта
- ☐ документална проверка
- ☐ съвместна проверка
- ☐ експертна проверка
- ☐ целево измерване
- ☐ лабораторно изследване
- ☐ динамична олфактометрия
- ☐ дисперсионно моделиране
- ☐ изискване на техническо становище
- ☐ изискване на план за управление на миризмите
- ☐ издаване на задължително предписание
- ☐ контрол по изпълнение на предписание
- ☐ съставяне на акт за установяване на административно нарушение
- ☐ изпращане на материалите на друг компетентен орган
- ☐ публично информироване
- ☐ включване в карта на миризмите
- ☐ включване в досие на системен източник
- ☐ друго:

Срок за последващото действие:

.....
Отговорно лице или звено:

XVI. ПРИЛОЖЕНИЯ КЪМ ПРОТОКОЛА

Към протокола се прилагат:

- ☐ карта на маршрута
- ☐ схема на контролните точки
- ☐ снимки
- ☐ видеозаписи
- ☐ метеорологична справка
- ☐ списък на сигналите
- ☐ писмени сведения от граждани
- ☐ документи от проверен обект
- ☐ данни от измервания
- ☐ протокол за пробовземане
- ☐ лабораторни резултати
- ☐ копия от уведомления до институции
- ☐ други документи:

Общ брой приложения:

XVII. ОБЯСНЕНИЯ И ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ПРОВЕРЯВАНОТО ЛИЦЕ

.....
.....
.....
.....
Представени допълнителни документи:

Проверяваното лице желае да представи допълнително становище до:
..... / / г.

XVIII. ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ЧАСТ

Проверката приключи на:

Дата: / / г.

Час: : ч.

Настоящият протокол е съставен в еднообразни екземпляра.

Протоколът отразява констатациите към момента на проверката. Липсата на възприета миризма в момента на посещението не означава автоматично, че описаната в сигналите неприятна миризма не е била налице.

Оценката на миризмата, включително нейната интензивност и степен на неприятност, не е самостоятелно достатъчно доказателство за административно нарушение.

Окончателният извод за източника, наличието на нарушение и необходимите мерки може да бъде направен след събиране и оценка на всички относими доказателства.

ПРОВЕРЯВАЩИ:

2. Име:

Длъжност:

Подпис:

3. Име:

Длъжност:

Подпис:

4. Име:

Длъжност:

Подпис:

ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ПРОВЕРЯВАНИЯ ОБЕКТ:

Име:

Длъжност/качество:

Подпис:

☐ получих екземпляр от протокола

☐ отказах да подпиша

☐ отказах да получа екземпляр

Отказът е удостоверен от:

.....

ДРУГИ ПРИСЪСТВАЩИ ЛИЦА:

3. Име и подпис:

.....

4. Име и подпис:

.....

ПРИЛОЖЕНИЕ № 4

към чл. 63а, ал. 3

Ориентировъчни нива за теренно документиране и определяне на необходимостта от последващи действия чрез полева олфактометрия

1. При полева олфактометрия в жилищна или чувствителна територия стойност $D/T \geq 7$, отчетена при еднократно измерване и надлежно документирана в протокол, е ориентировъчен индикатор за необходимост от последваща оценка и действия.

2. Стойност $D/T \geq 2$, отчетена повторно или поддържана в продължение на повече от 15 минути при периодично или непрекъснато теренно наблюдение в жилищна или чувствителна територия, е ориентировъчен индикатор за продължително обонятелно въздействие и необходимост от последваща оценка.

3. Стойностите по т. 1 и 2 се използват за теренно документиране на интензивността и продължителността на миризмата, за определяне на спешността и необходимостта от последващи проверки, целеви измервания, пробовземане, експертна оценка или сезиране на компетентен орган. Те се оценяват само в съвкупност с останалите данни по случая.

4. Стойностите по това приложение не освобождават контролния или наказващия орган от задължението да установи конкретното действие, бездействие или неизпълнено задължение, както и останалите елементи на конкретното нарушение, когато се ангажира административнонаказателна отговорност.

5. Стойностите по това приложение не представляват самостоятелна норма за качество на атмосферния въздух, емисионна норма или условие по комплексно разрешително, разрешение, регистрационен документ или друг административен акт, издаден от компетентен държавен орган.